20 PIEŚNI

na głos nizki z fortepianem

(Zeszyt III)

przez

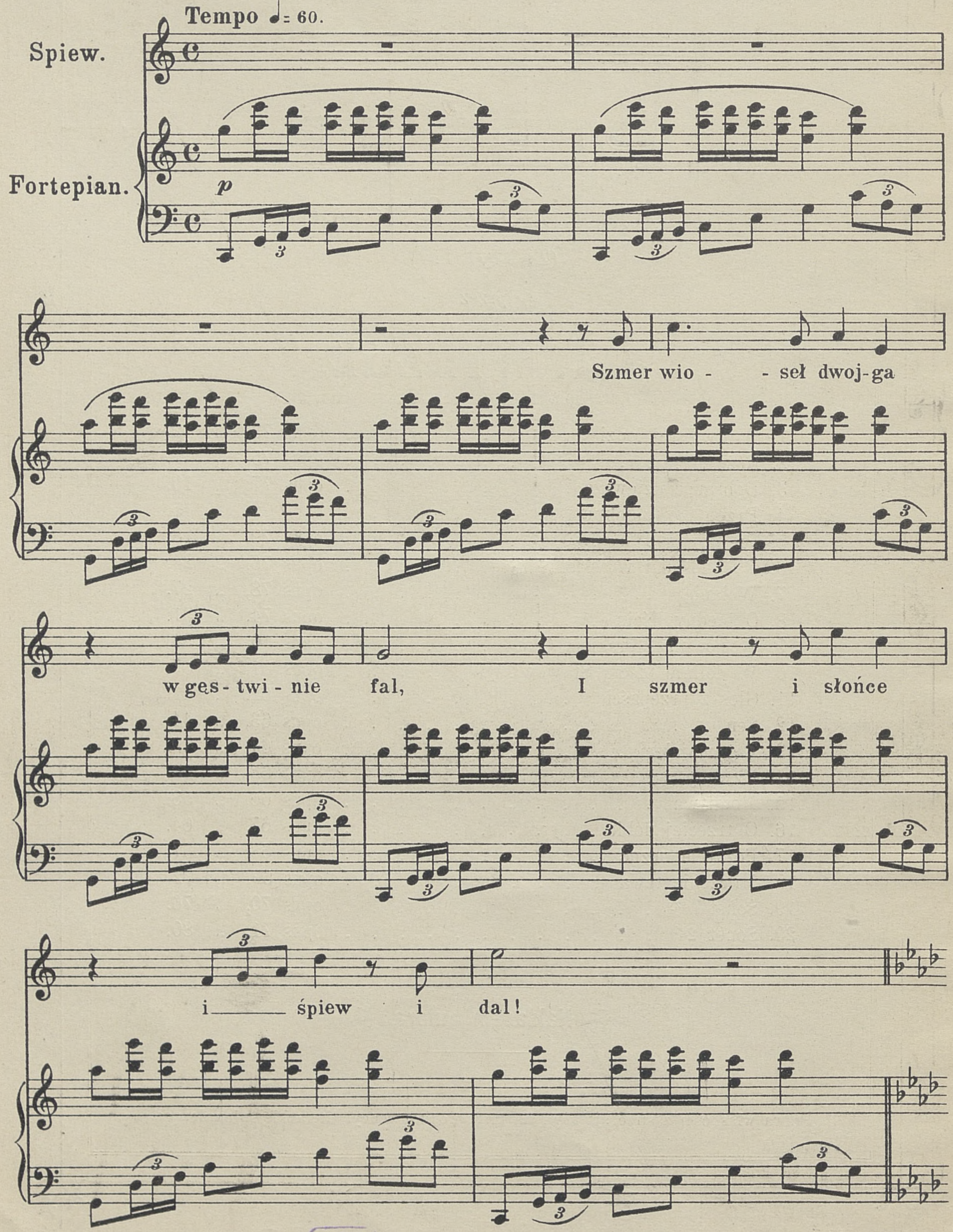
J. T. WYDŻGĘ.

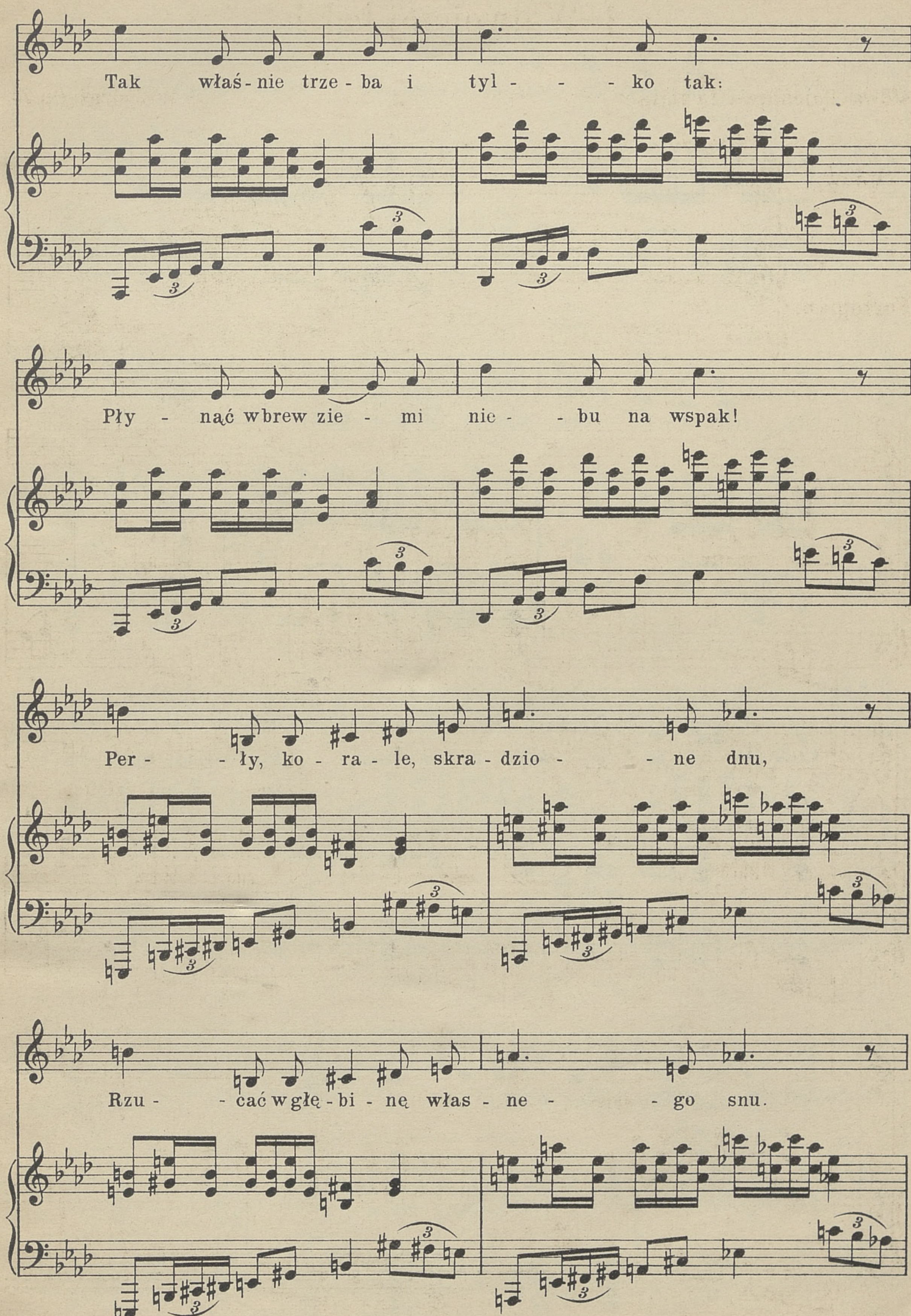
Nakładem autora.

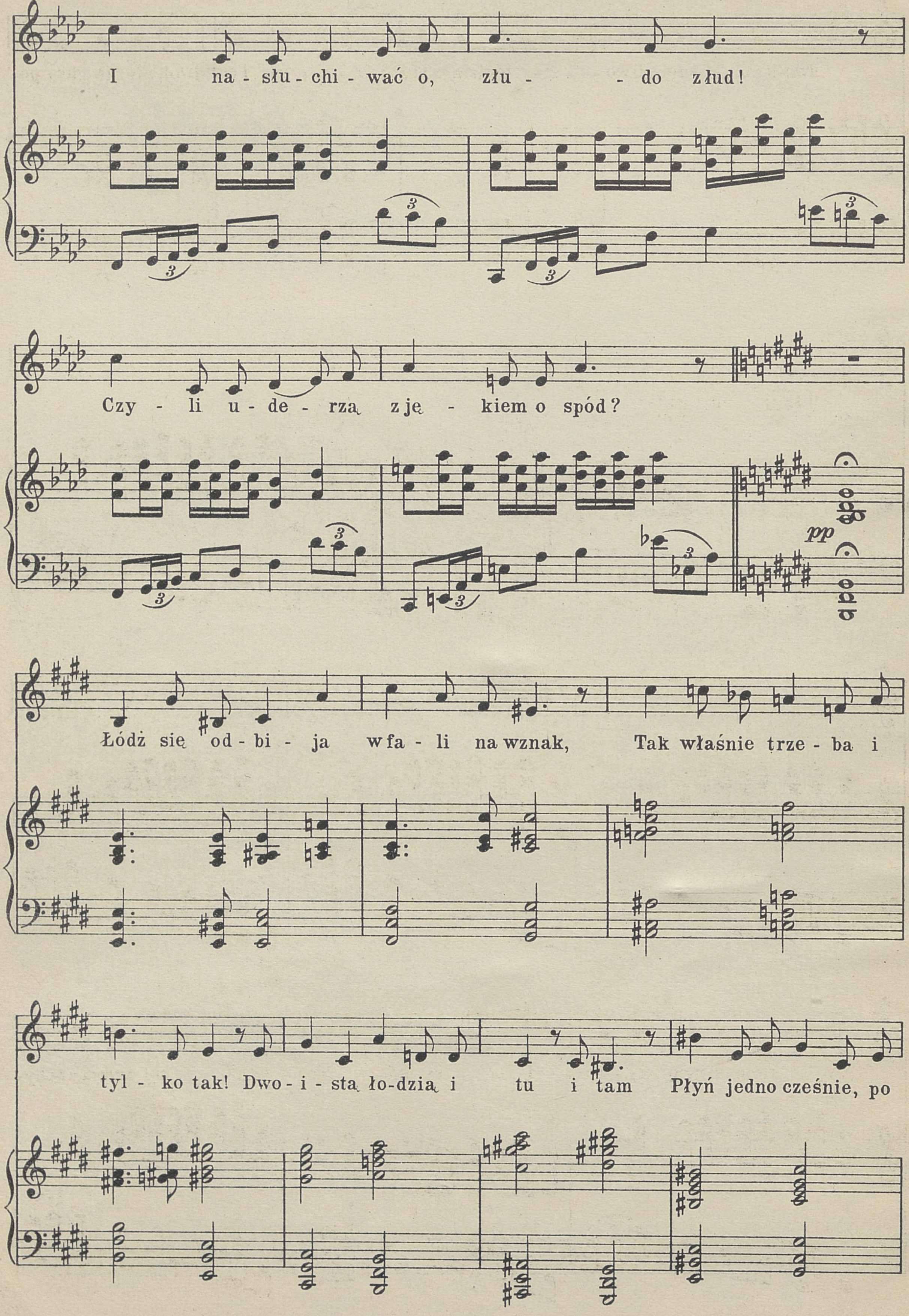
1. W dwoistej łodzi.

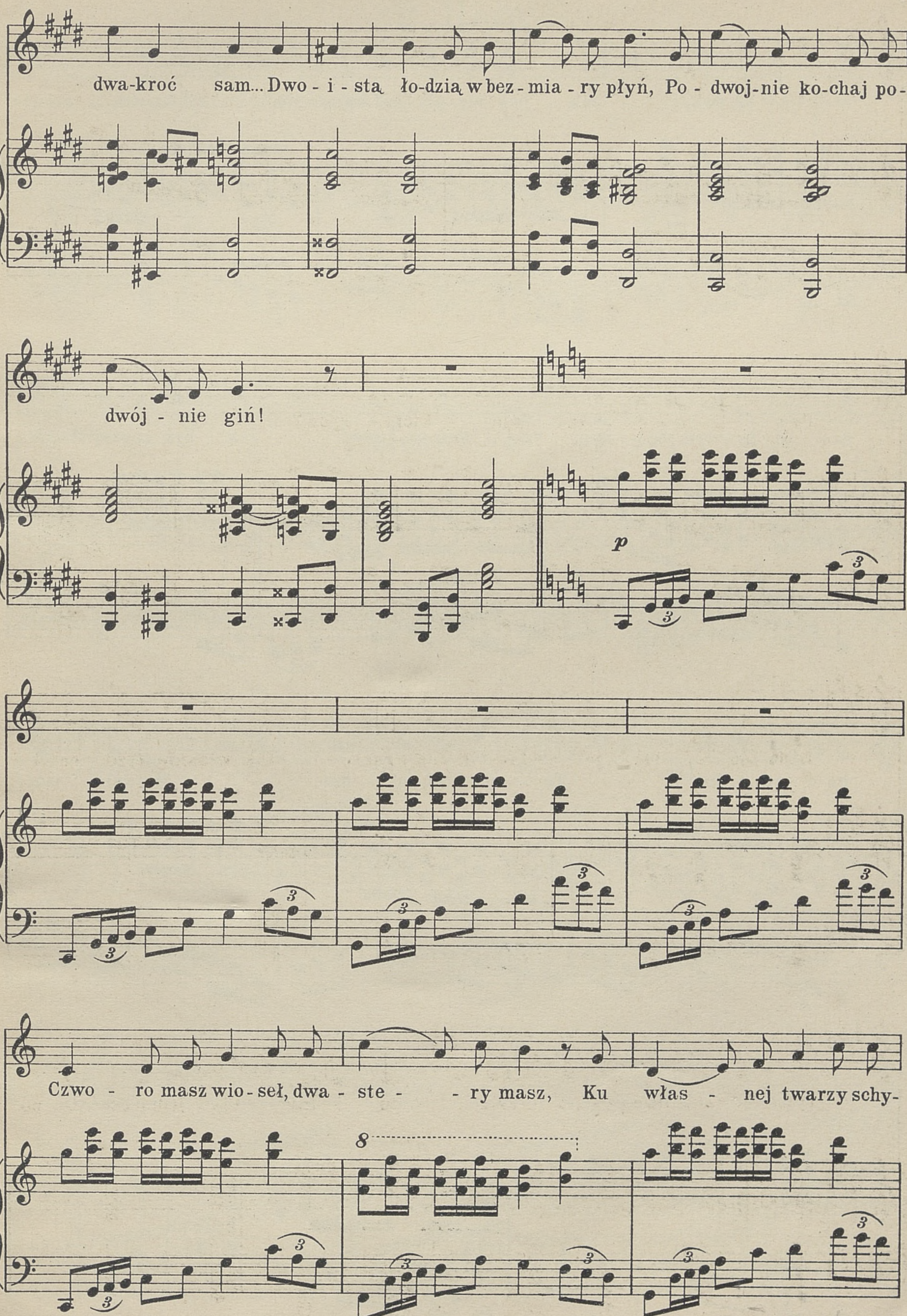
Słowa Bolesława Leśmiana.

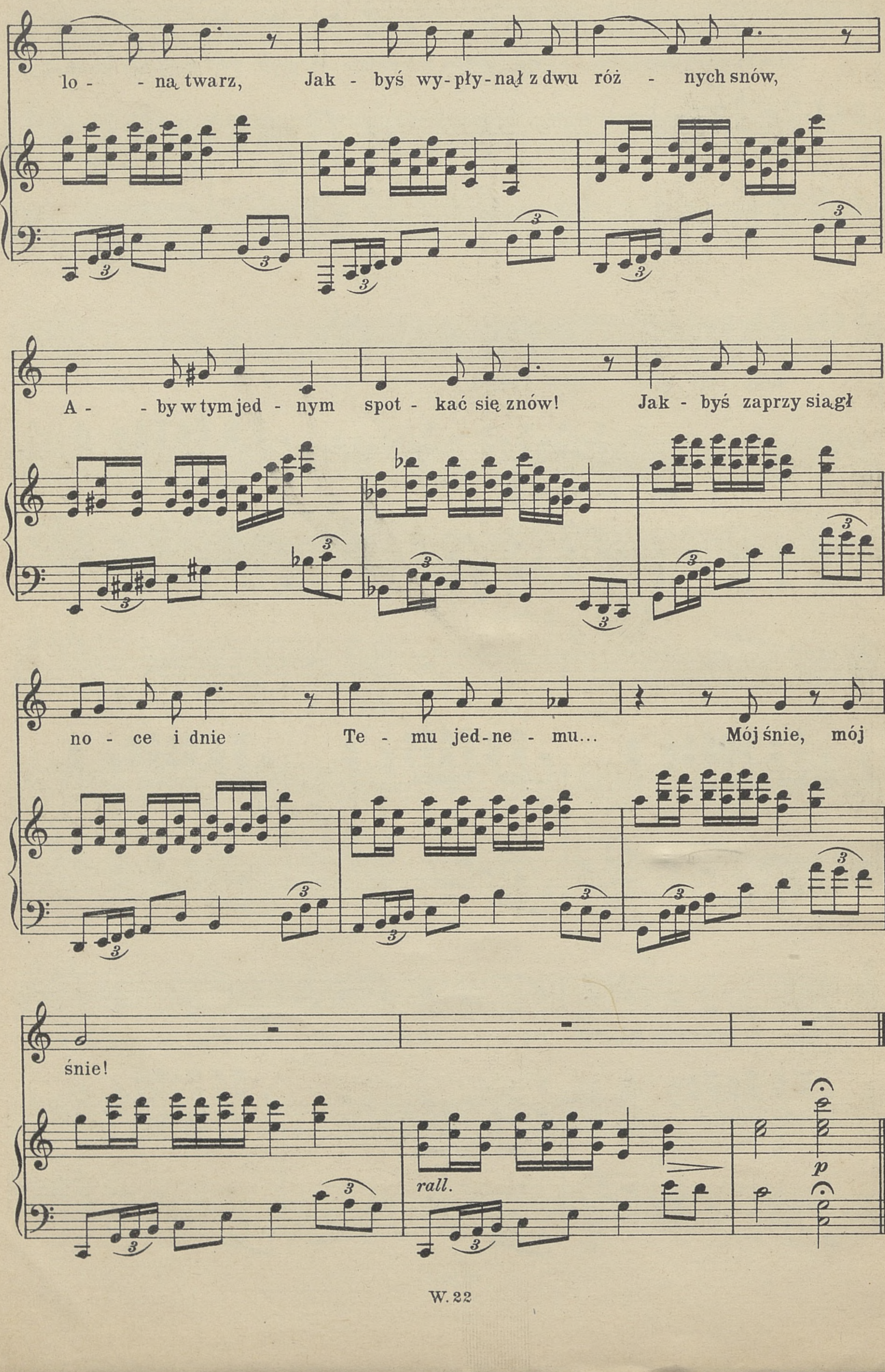
J. T. Wydżgi, Op. 73.

Tak właś-nie trze-ba i tyl - - - ko tak:
Pły - nąć wbrew zie - mi nie - - bu na wspak!
Per - - ły, ko - ra - le, skra - dzio - - ne dnu,
Rzu - - cać w głę - bi - nę włas - ne - - go snu.

I na - słu - chi - wać o, złu - - do złud!
Czy - li u - de - rzą z ję - kiem o spód?
pp
Łódź się od - bi - ja w fa - li na wznak, Tak właśnie trze - ba i
tyl - ko tak! Dwo - i - stą ło-dzią i tu i tam Płyń jedno cześnie, po

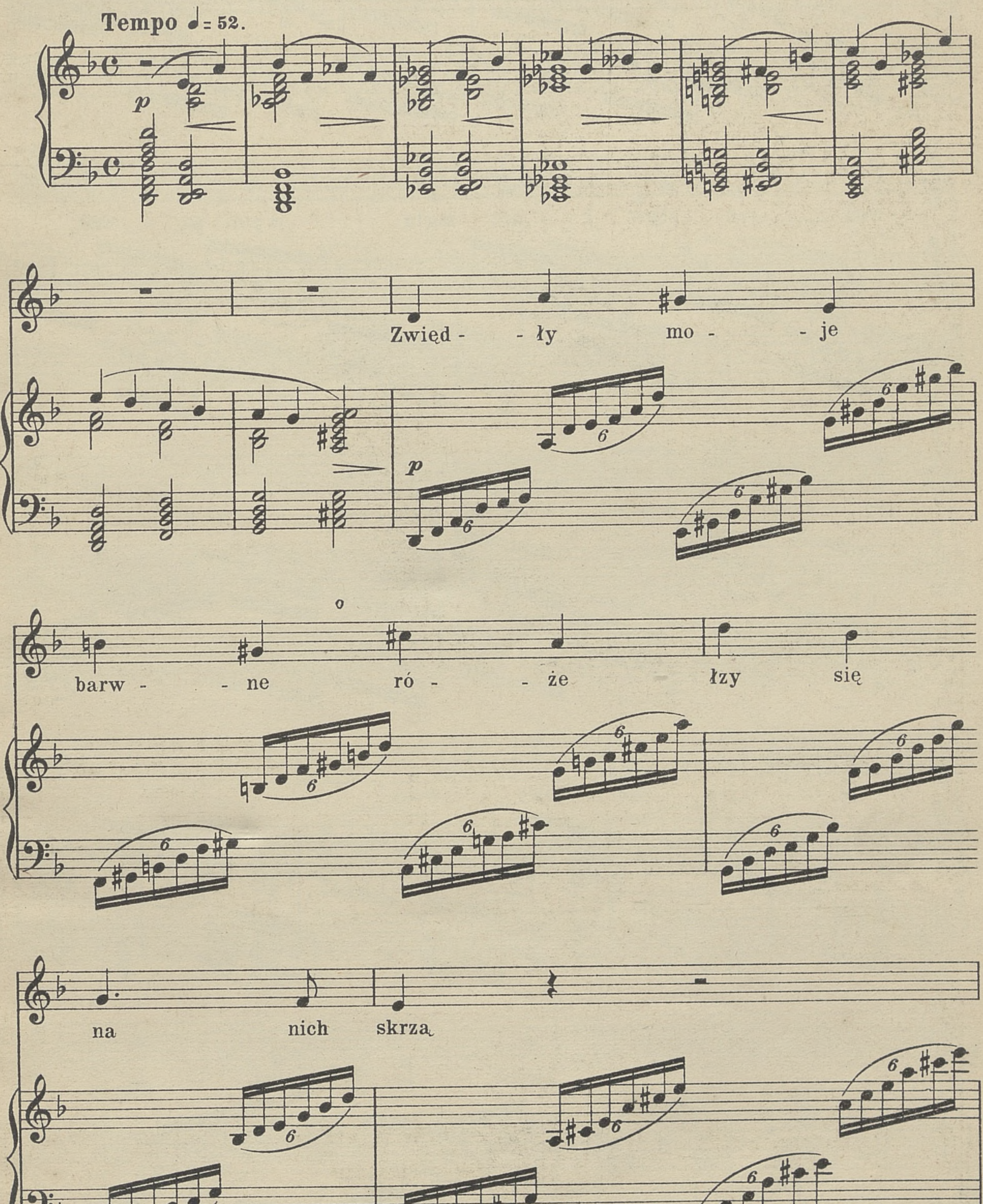

dwa-kroć sam... Dwo - i - stą ło-dzią w bez - mia - ry płyń, Po - dwoj-nie ko-chaj po-
dwój - nie giń!
p
Czwo - ro masz wio - seł, dwa - ste - - ry masz, Ku włas - nej twarzy schy-
8
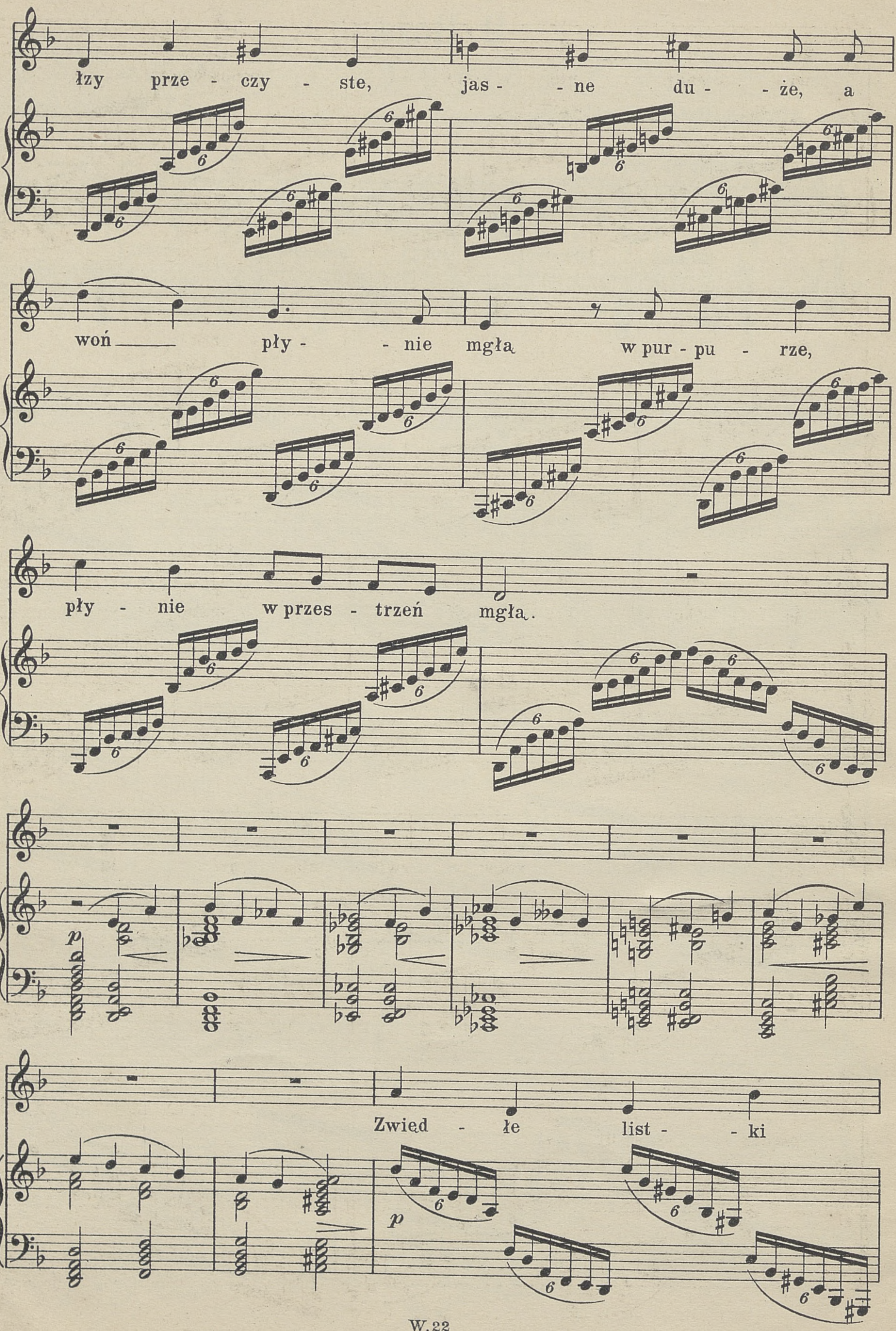

lo - - ną twarz, Jak - byś wy-pły-nął z dwu róż - nych snów,
A - - by w tym jed - nym spot - kać się znów! Jak - byś zaprzy siągł
no - ce i dnie Te - mu jed-ne - mu... Mój śnie, mój
śnie!
rall.
p
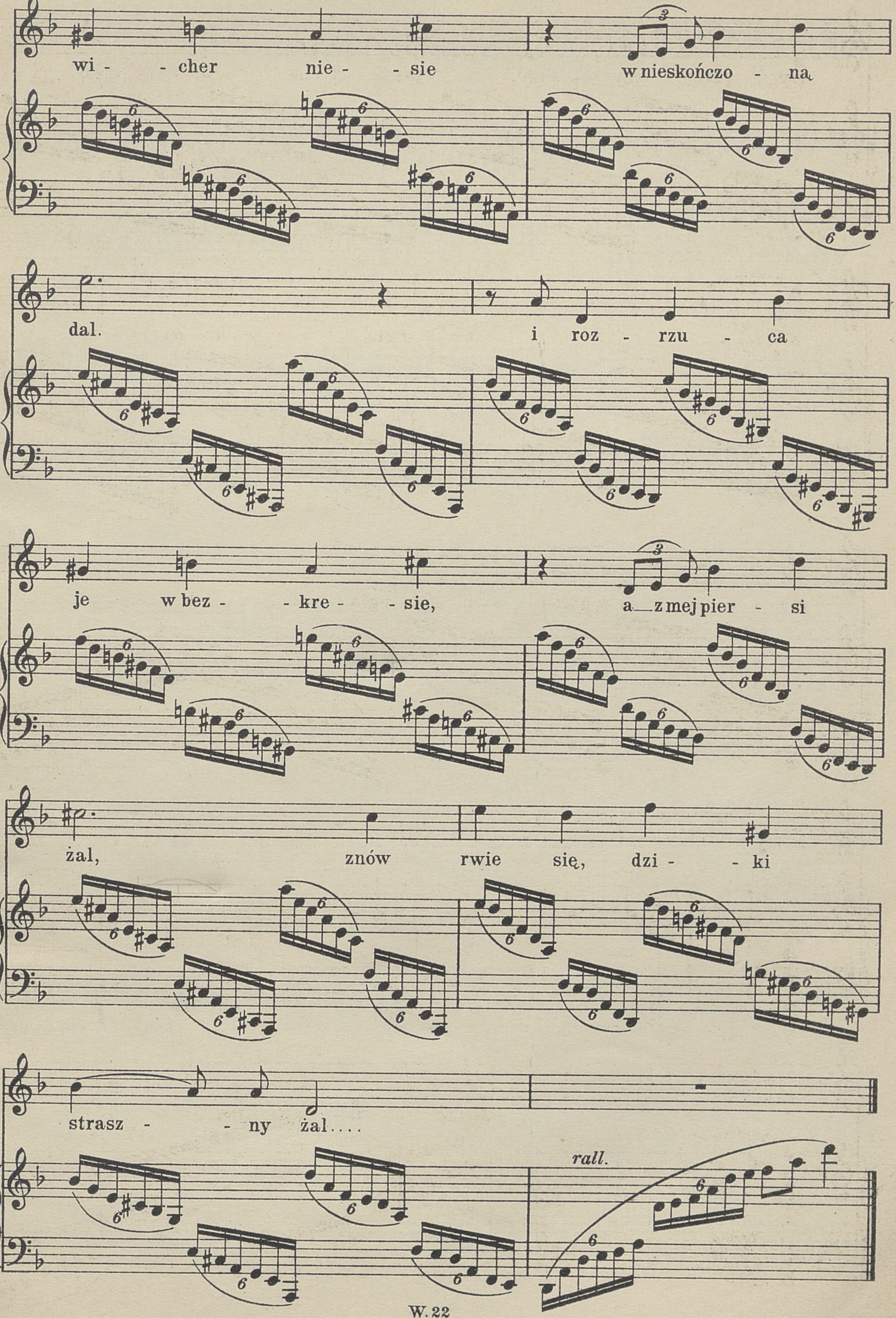
2. Róże.

Słowa Alfonsa Dzięciołowskiego.

J. T. Wydżgi, Op. 75.

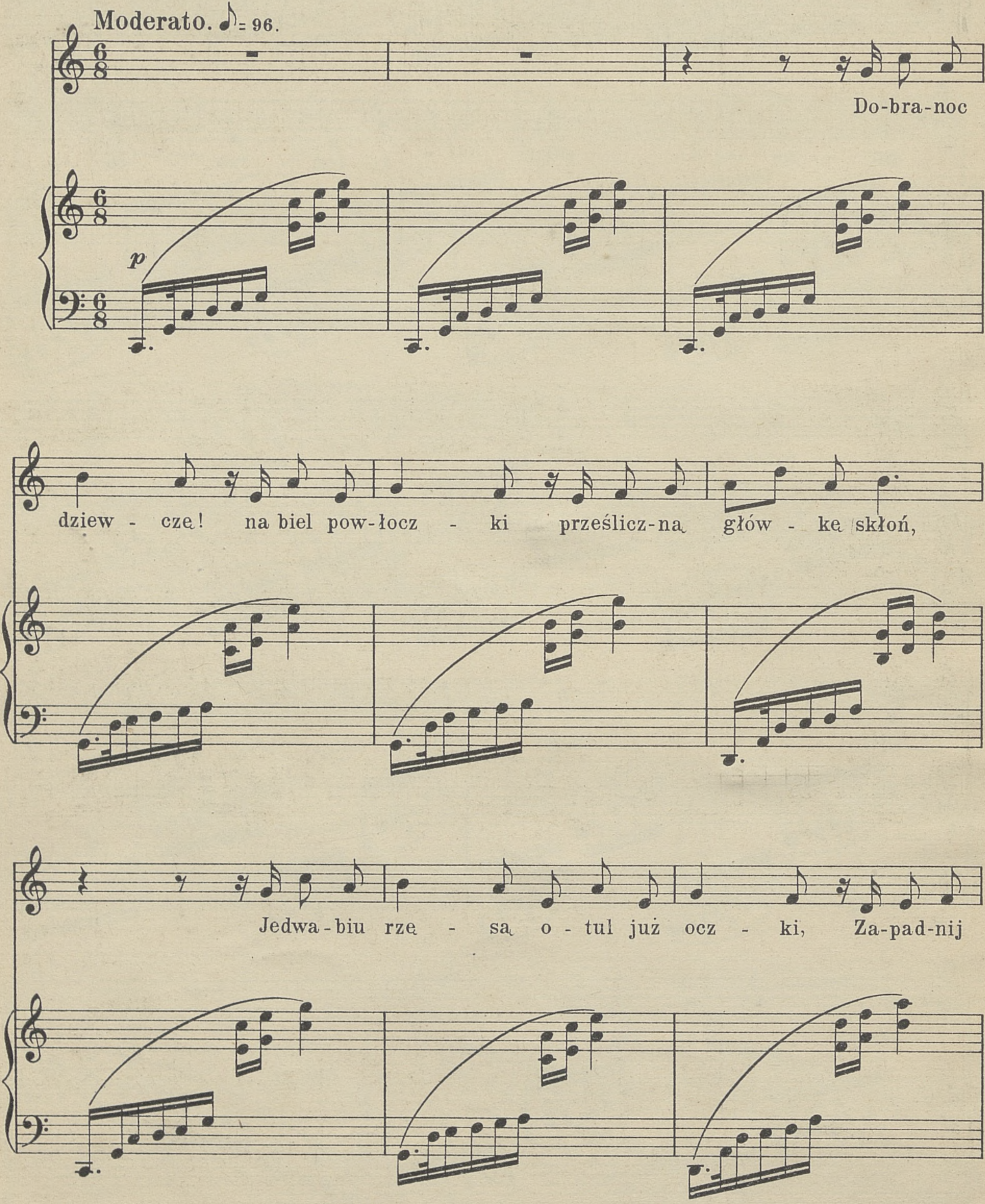

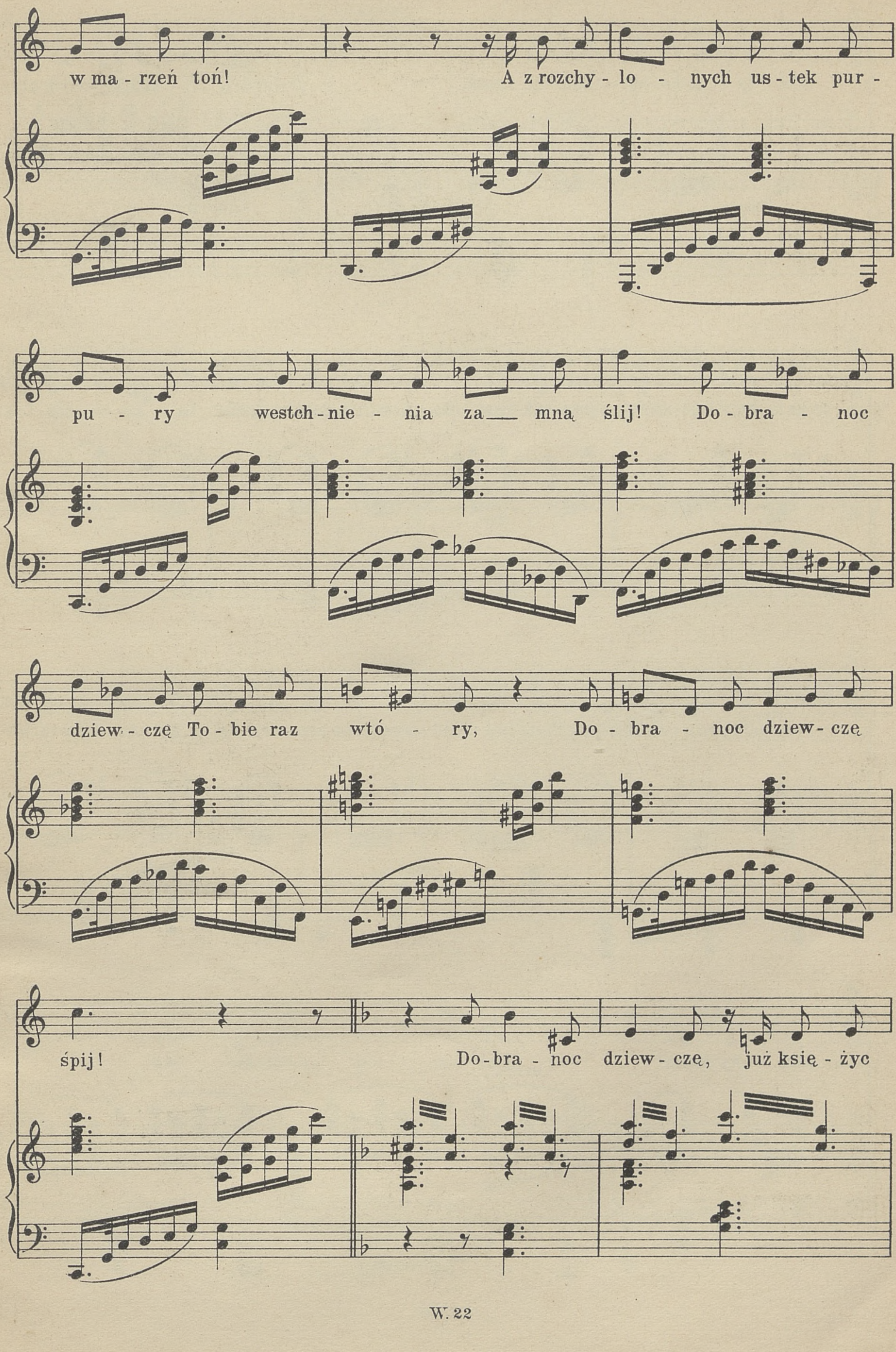

łzy prze - czy - ste, jas - - ne du - - że, a
woń ___ pły - - nie mgłą w pur - pu - rze,
pły - nie w przes - trzeń mgłą.
p
p
Zwięd - łe list - - ki

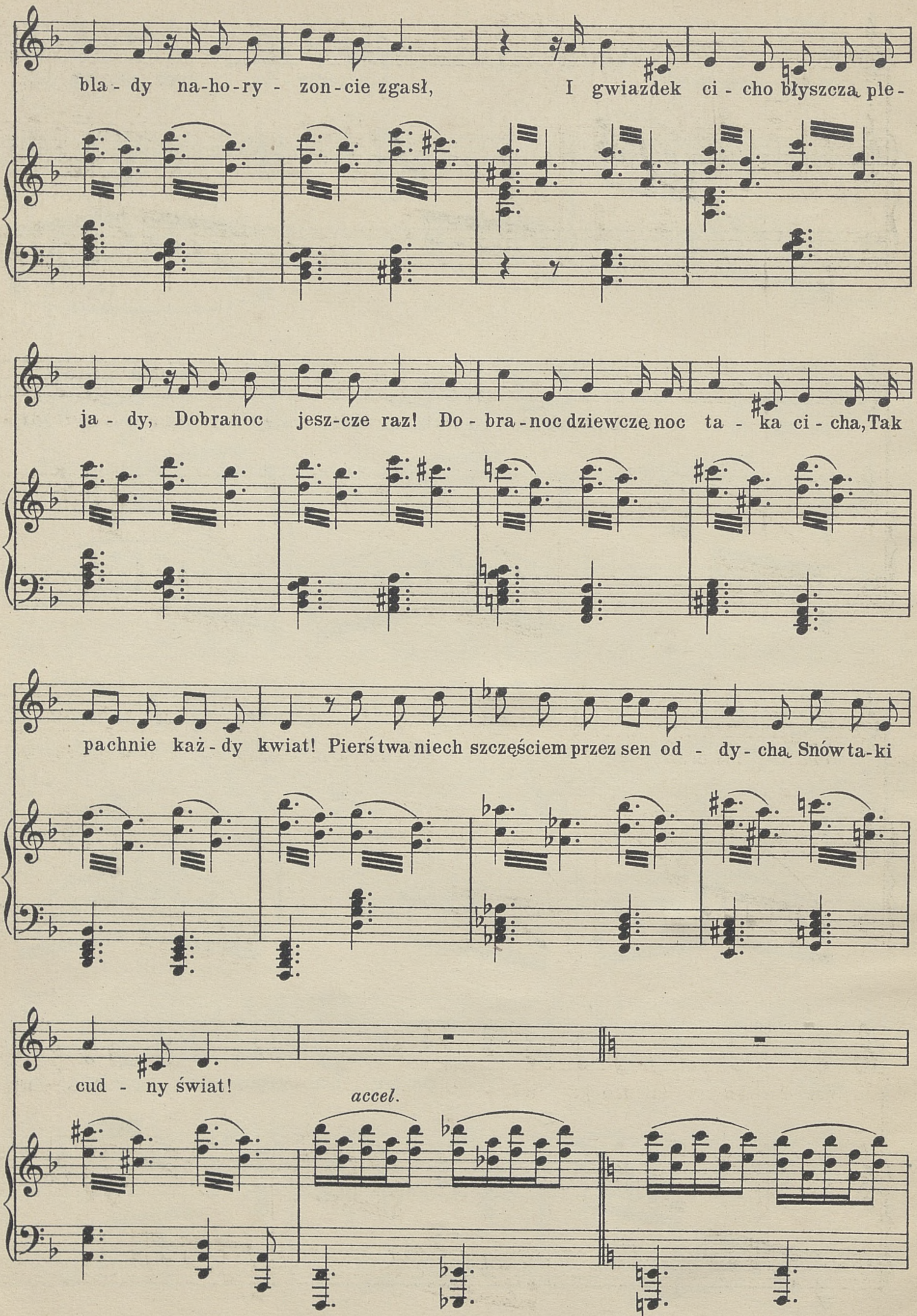

wi - cher nie - sie w nieskończo - na
dal. i roz - rzu - ca
je w bez - kre - sie, a zmej pier - si
żal, znów rwie się, dzi - ki
strasz - ny żal....
rall.

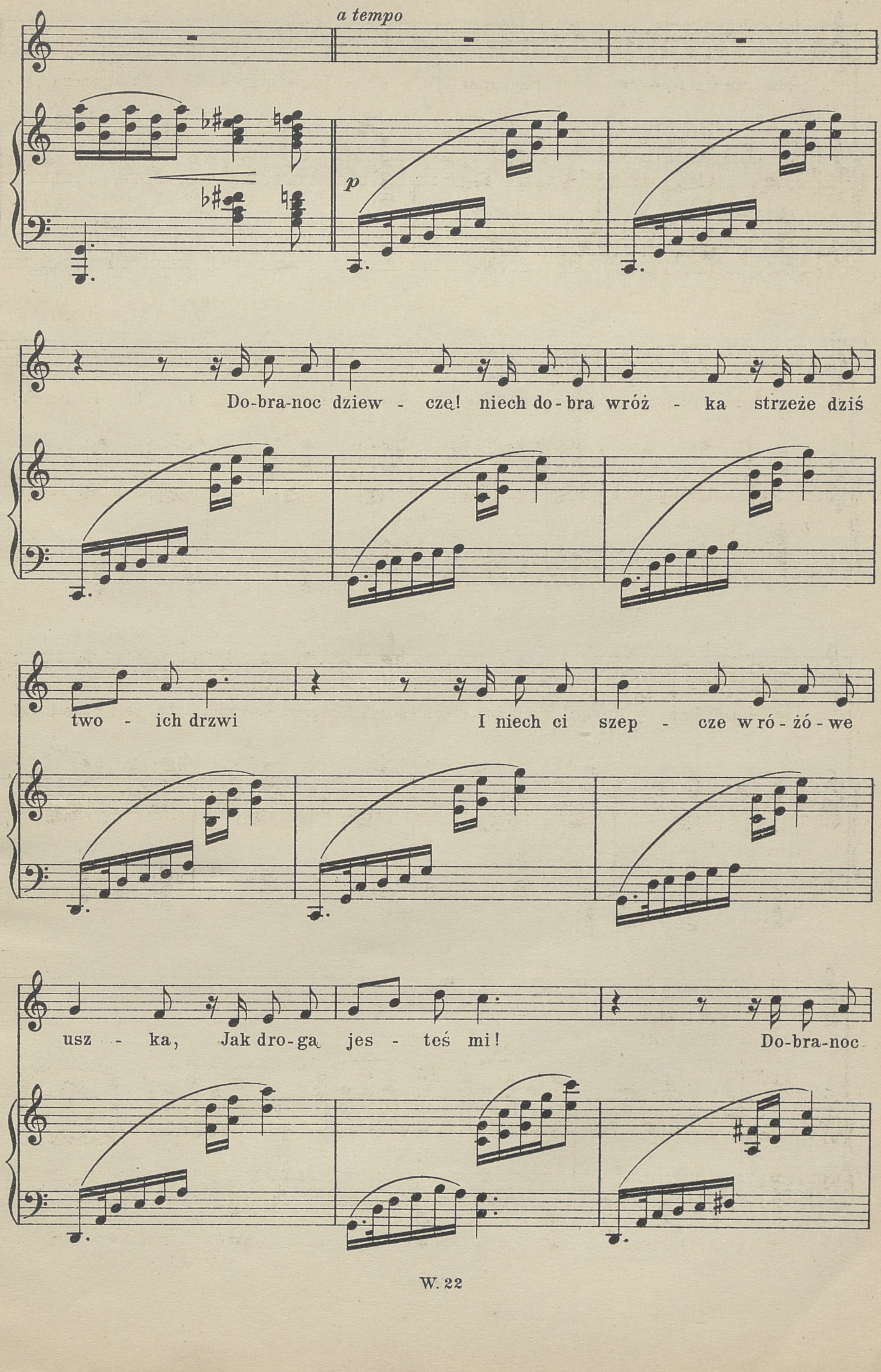
3. Dobranoc dziewczę.

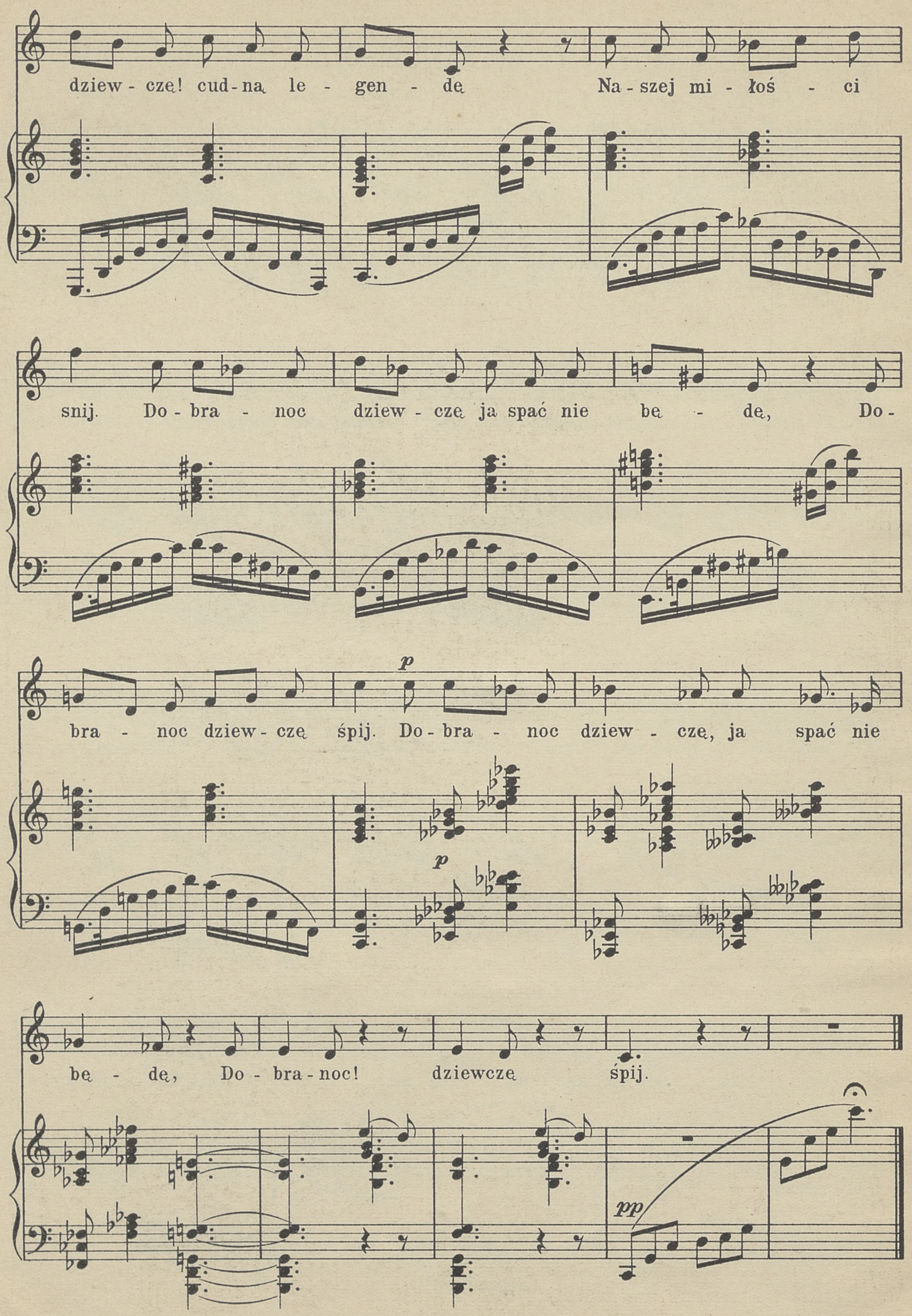
Słowa T. Modrzejewskiego. J. T. Wydżgi, Op. 77.

w ma - rzeń toń! A z rozchy - lo - nych us - tek pur -
pu - ry westch - nie - nia za mną ślij! Do - bra - noc
dziew - czę To - bie raz wtó - ry, Do - bra - noc dziew - czę
śpij! Do - bra - noc dziew - czę, już księ - życ

bla - dy na-ho-ry - zon-cie zgasł, I gwiazdek ci - cho błyszczą ple -
ja - dy, Dobranoc jesz-cze raz! Do - bra - noc dziewczęą noc ta - ka ci - cha, Tak
pachnie każ - dy kwiat! Pierś twa niech szczęściem przez sen od - dy - cha, Snów ta - ki
cud - ny świat!
accel.

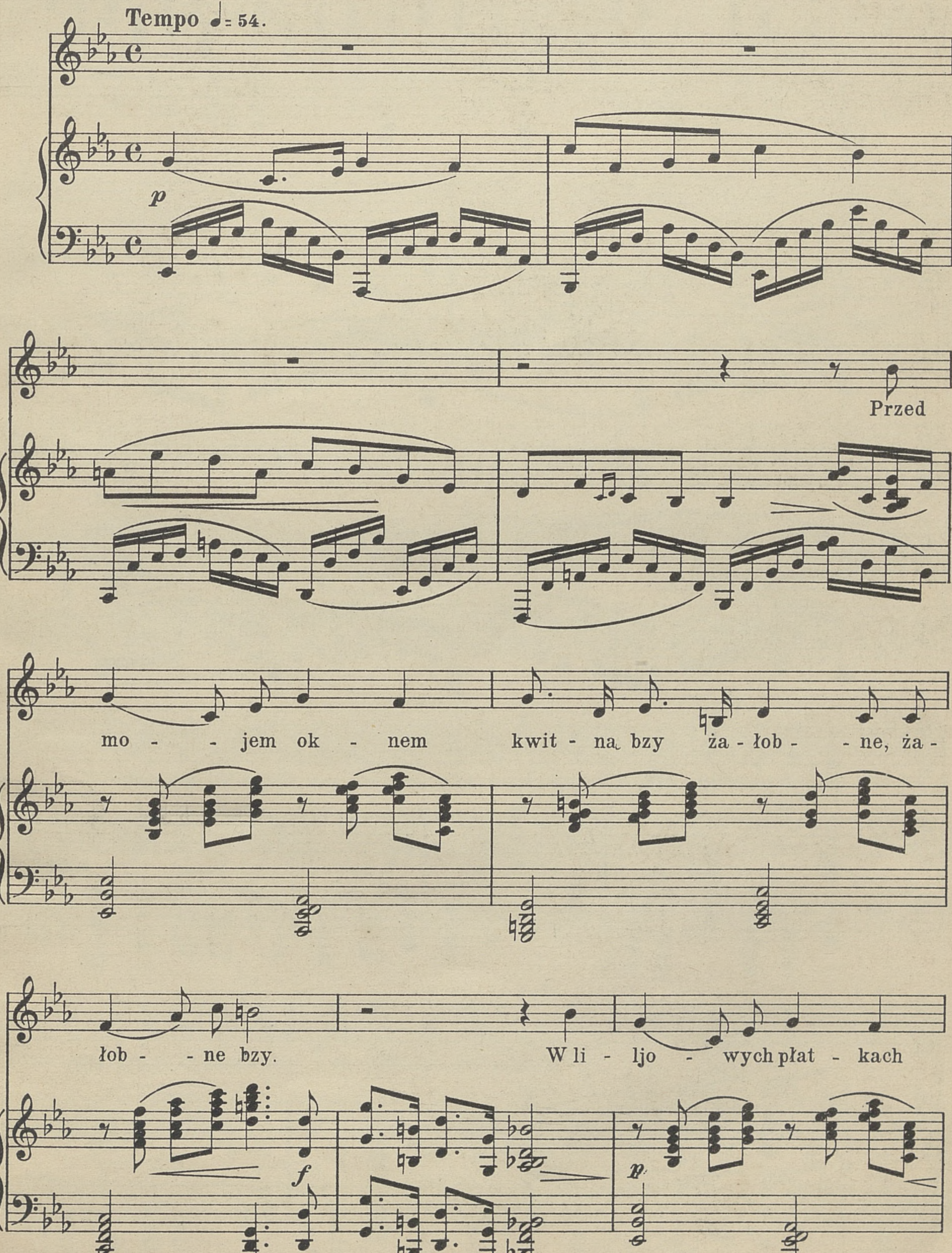

a tempo
p
Do-bra-noc dziew - czę! niech do-bra wróż - ka strzeże dziś
two - ich drzwi I niech ci szep - cze w ró - żó - we
usz - ka, Jak dro-gą jes - teś mi! Do-bra-noc

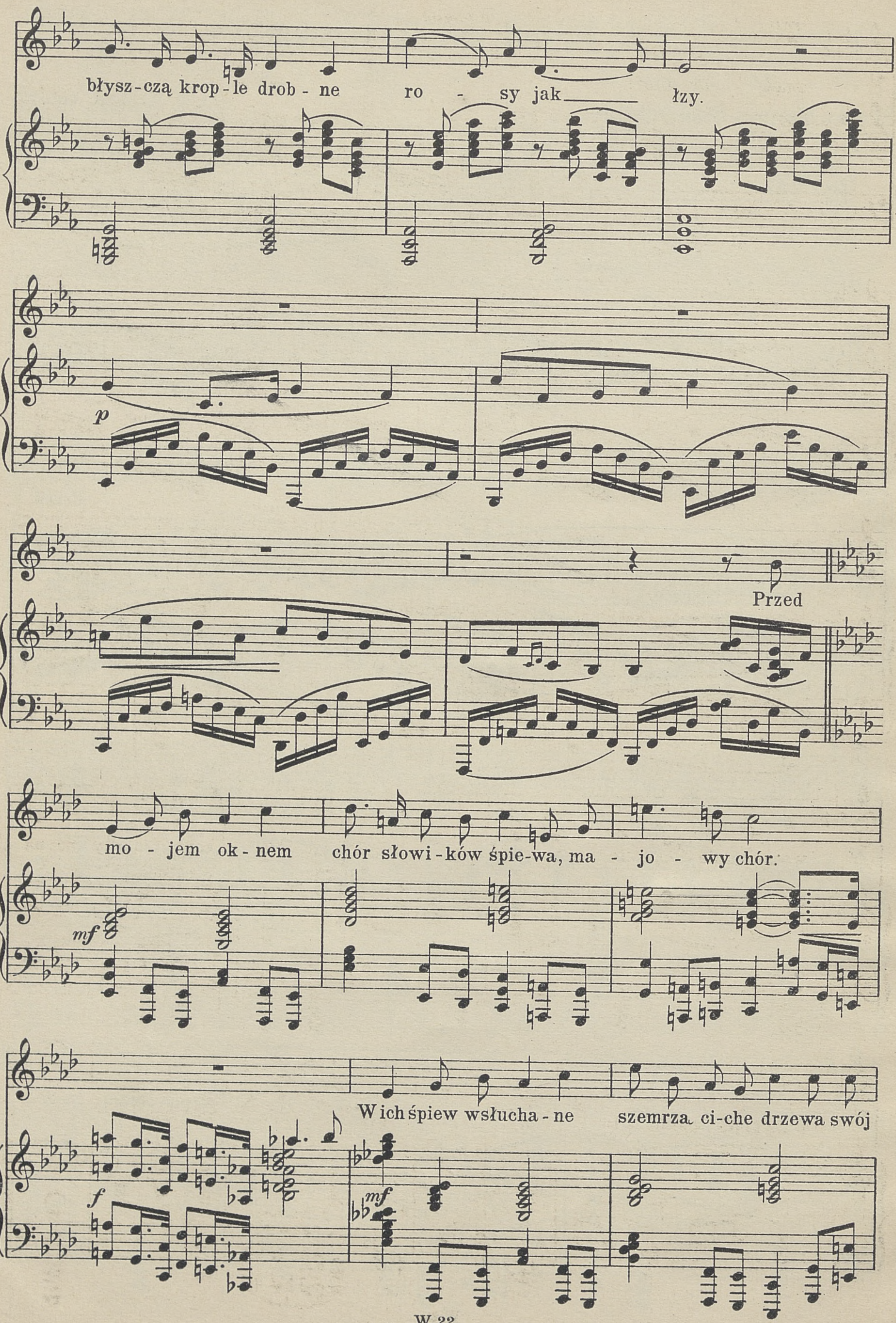

dziew - czę! cud-na le - gen - dę Na-szej mi - łoś - ci
snij. Do-bra - noc dziew - czę ja spać nie bę - dę, Do-
bra - noc dziew-czę śpij. Do-bra - noc dziew - czę, ja spać nie
bę - dę, Do - bra-noc! dziewczę śpij.
p
p
pp

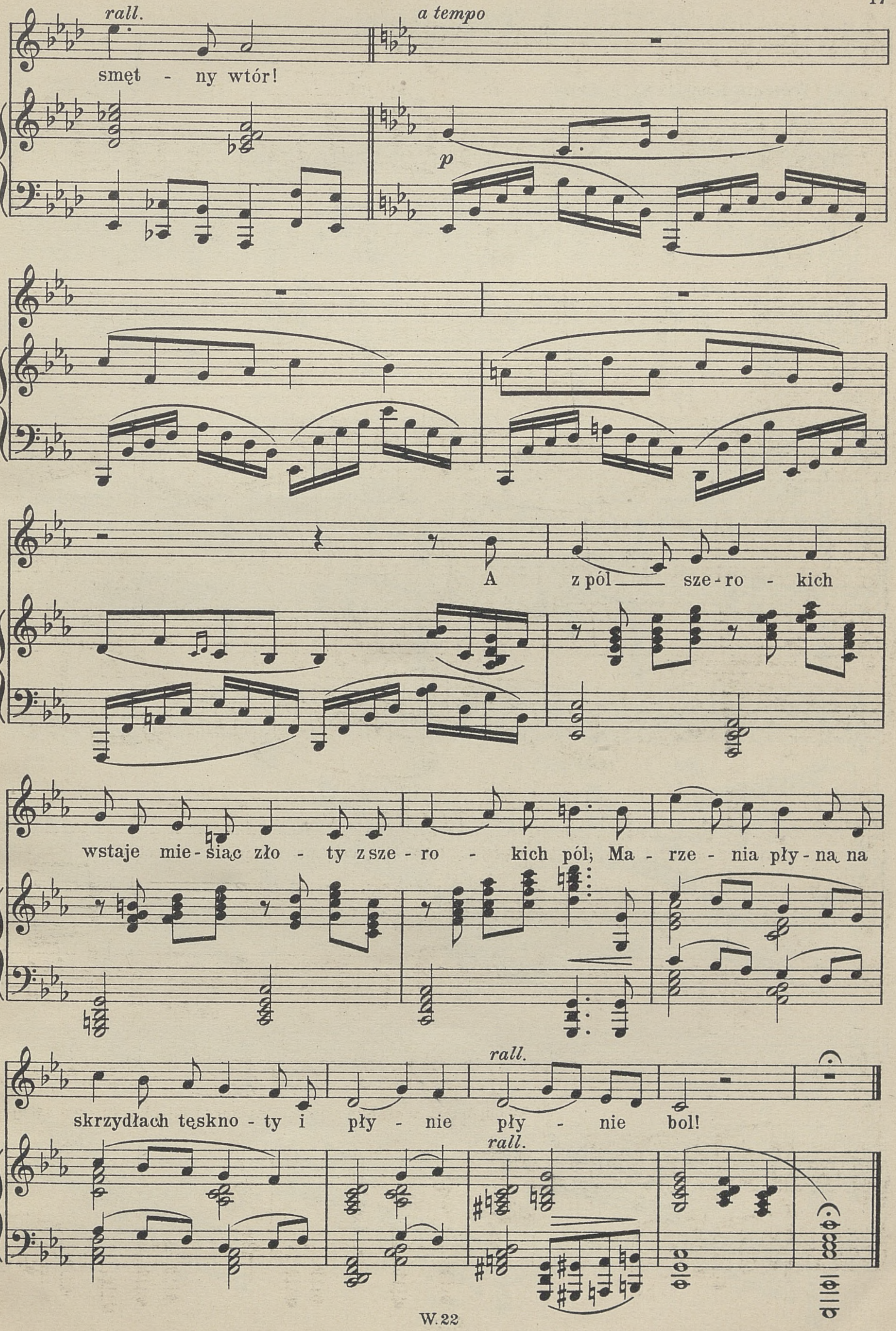
4. Przed mojem oknem.

Słowa: Marjana Szadurskiego.

J. T. Wydżgi, Op. 72.

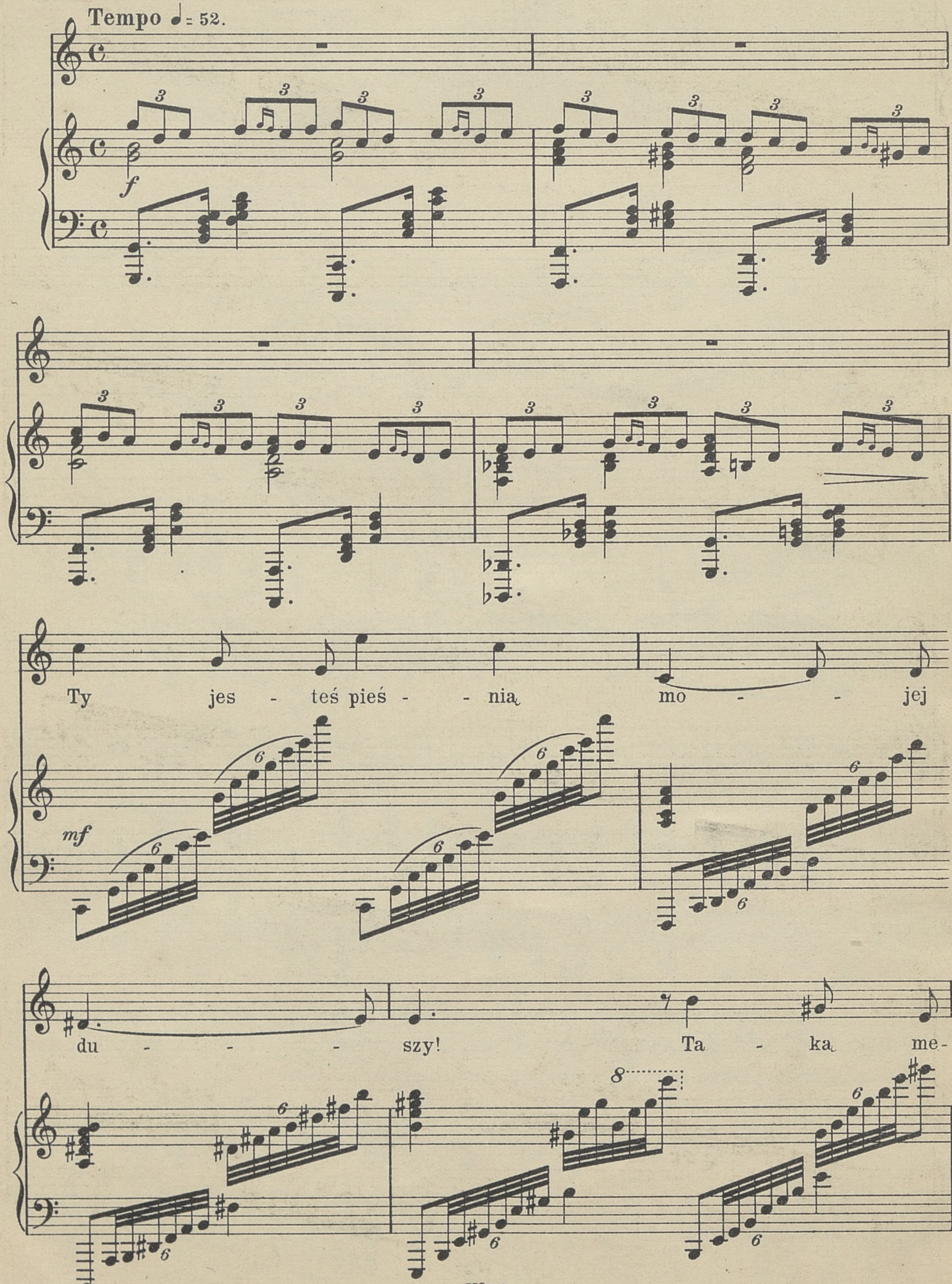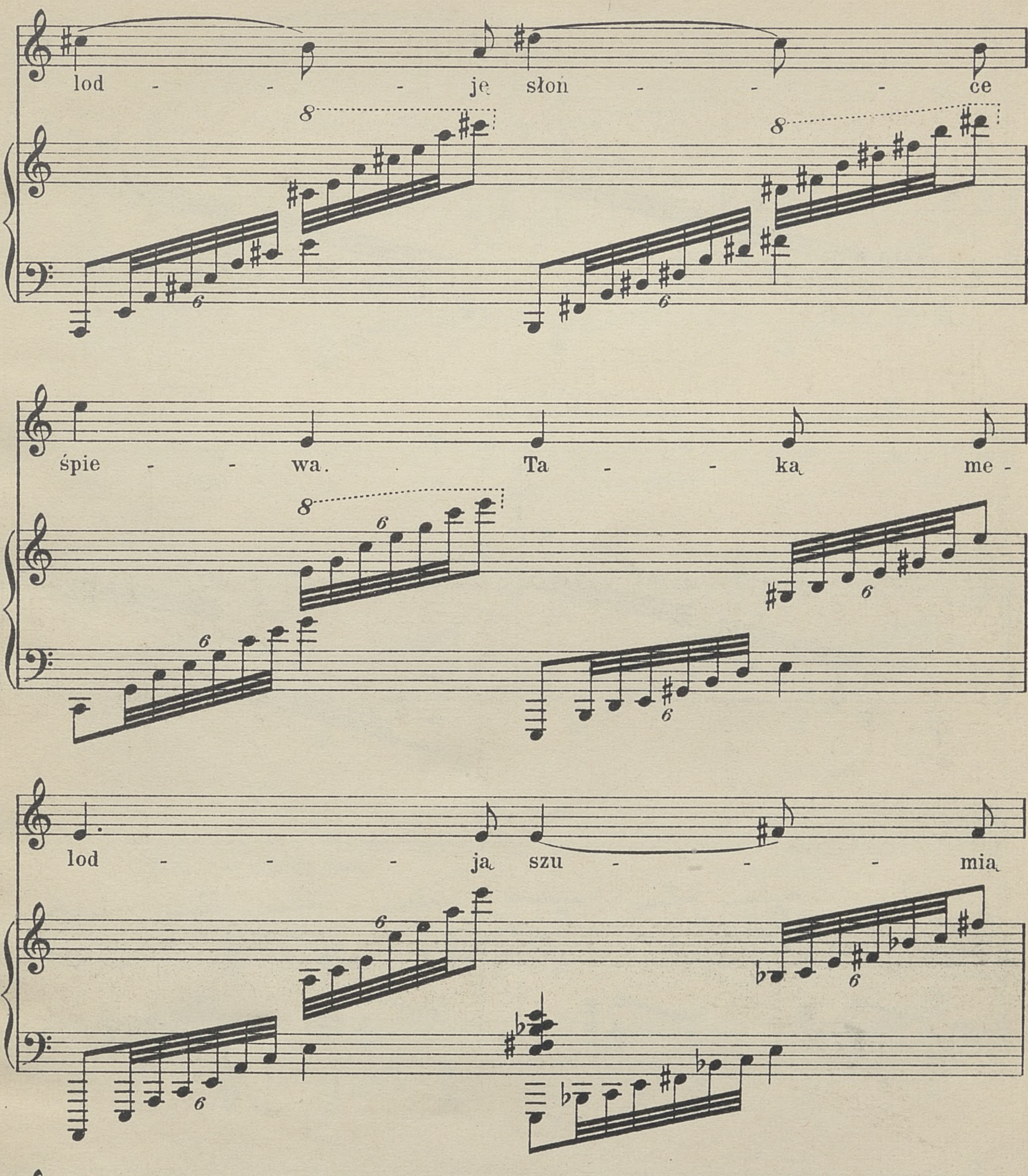

błysz-czą krop-le drob-ne ro - sy jak łzy.
p
Przed
mo - jem ok-nem chór słowi-ków śpie-wa, ma - jo - wy chór.
mf
f
W ich śpiew wsłucha-ne szemrza ci-che drzewa swój
mf
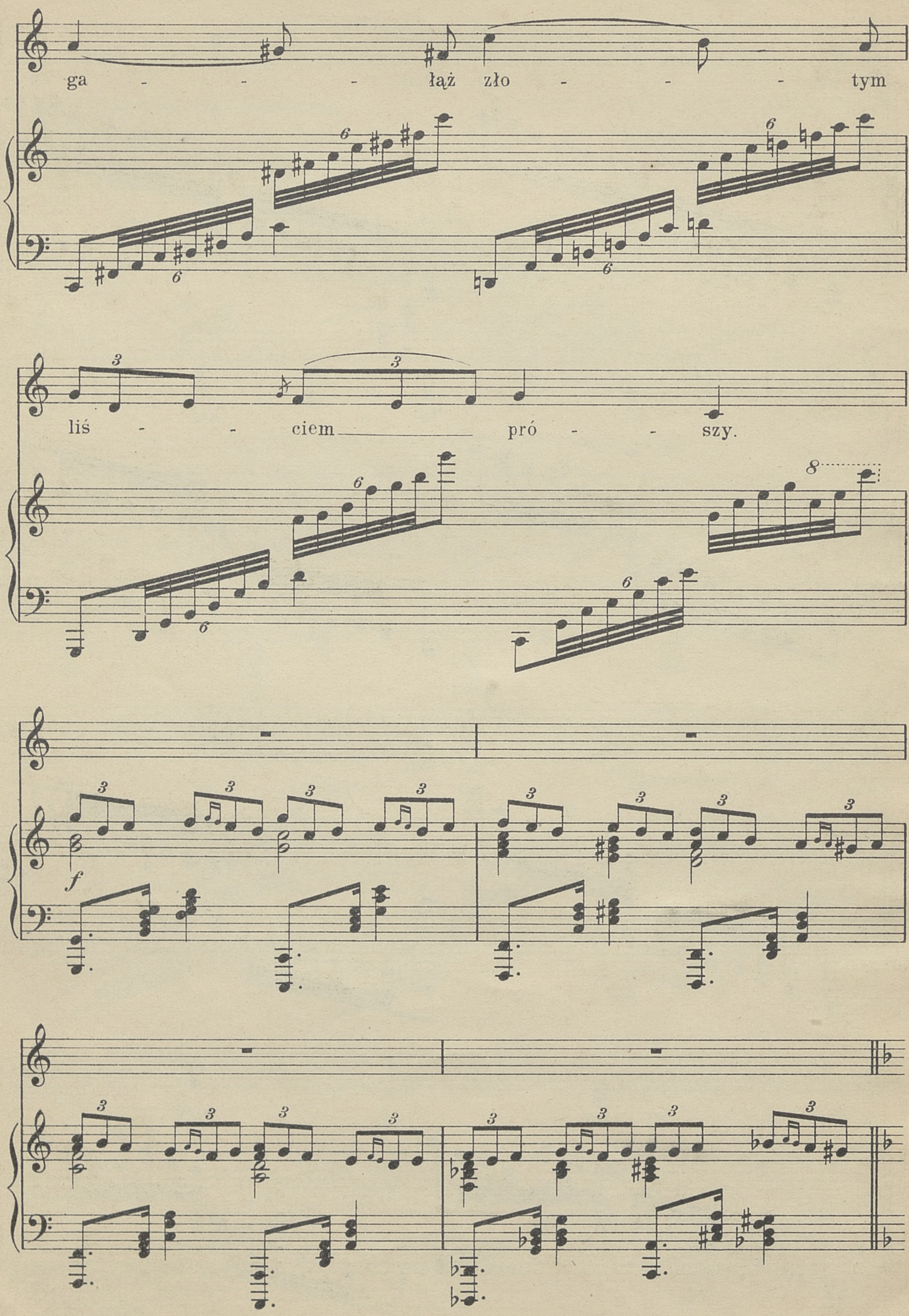

rall.
a tempo
smęt - ny wtór!
p
A z pól sze-ro - kich
wstaje mie-siąc zło - ty z sze-ro - kich pól; Ma - rze - nia pły-ną na
skrzydłach tęskno - ty i pły - nie pły - nie bol!
rall.
rall.

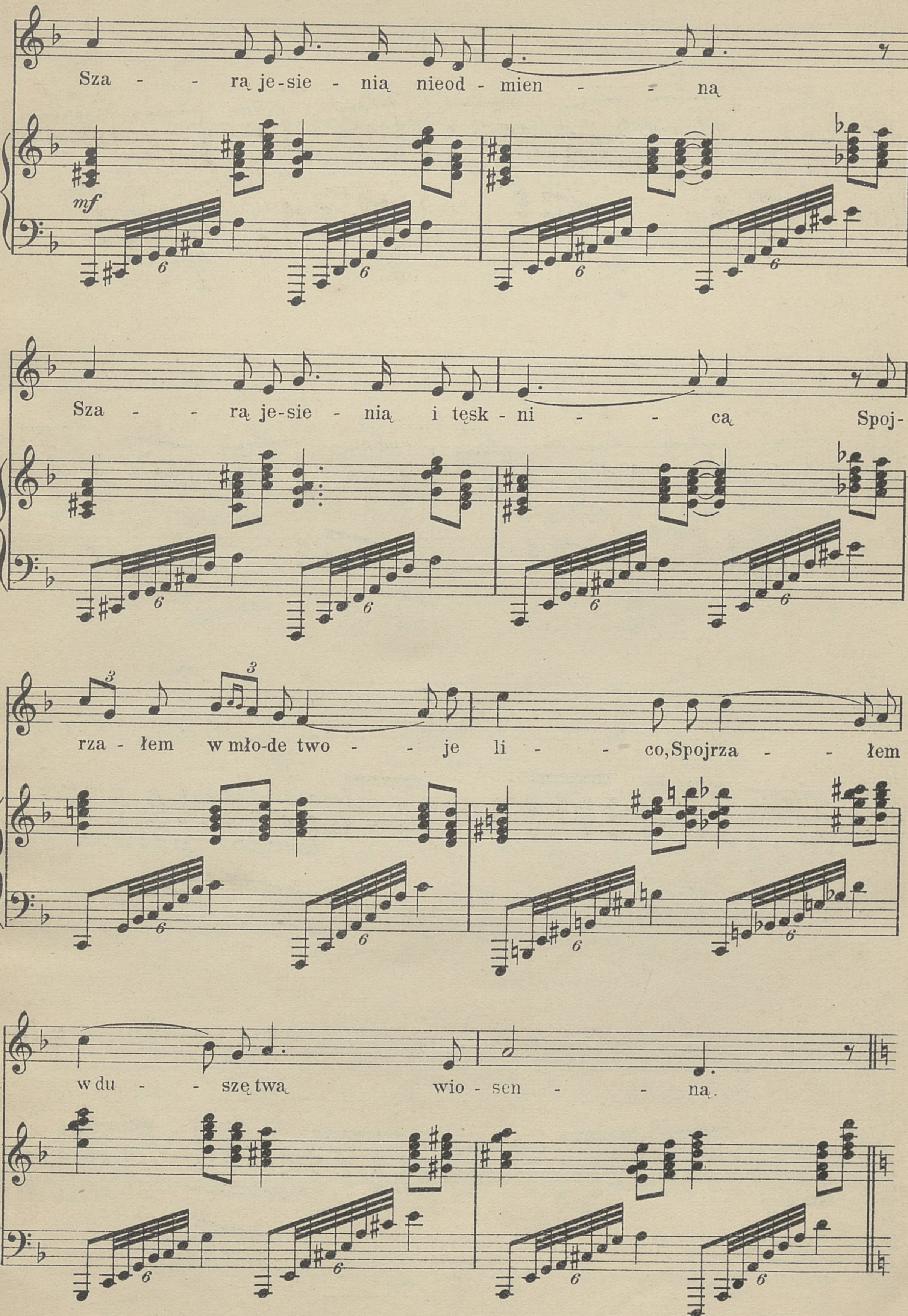
5. Preludjum.

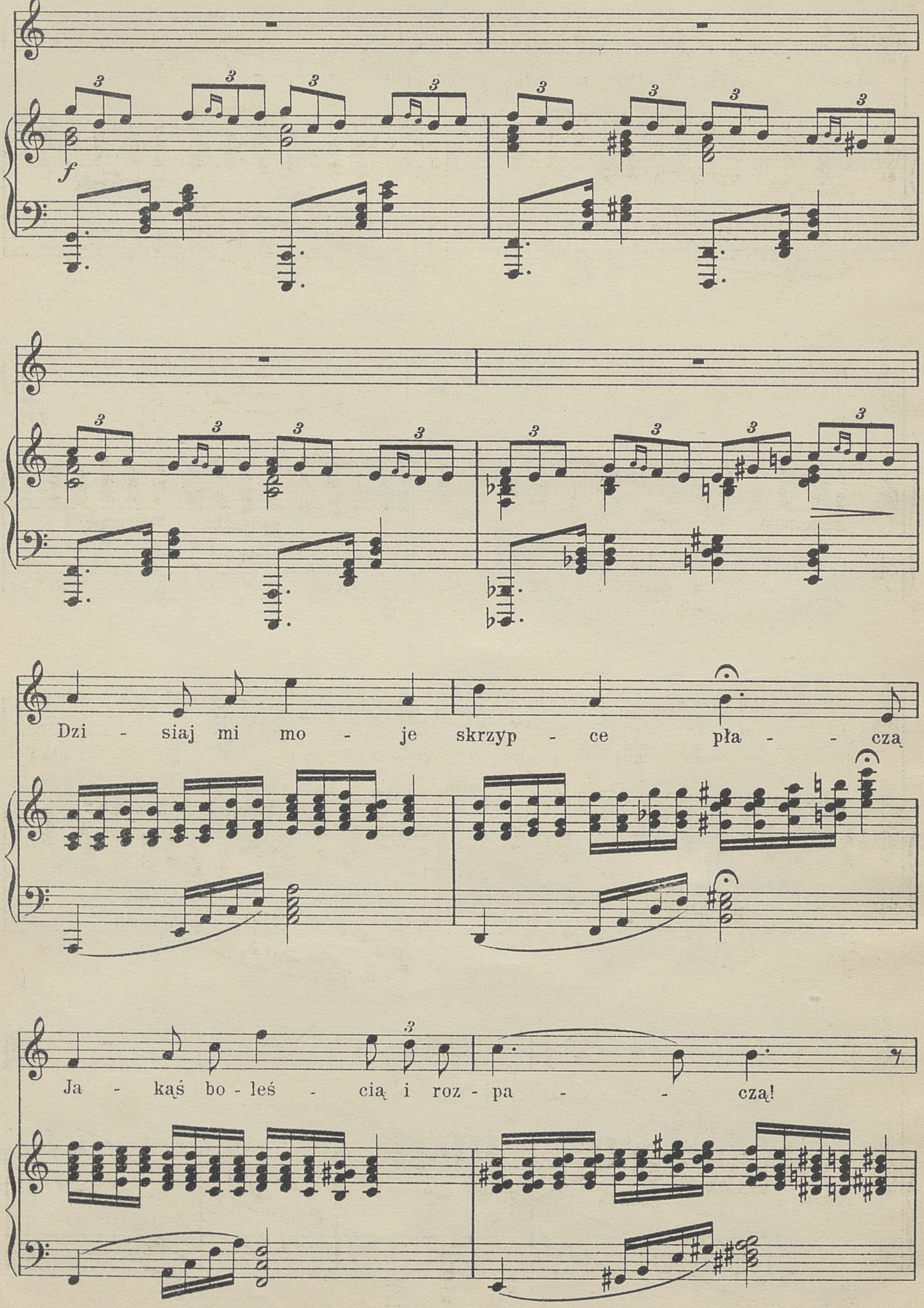
Słowa: Björnstjaerne-Björnsona. J. T. Wydżgi, Op. 79.

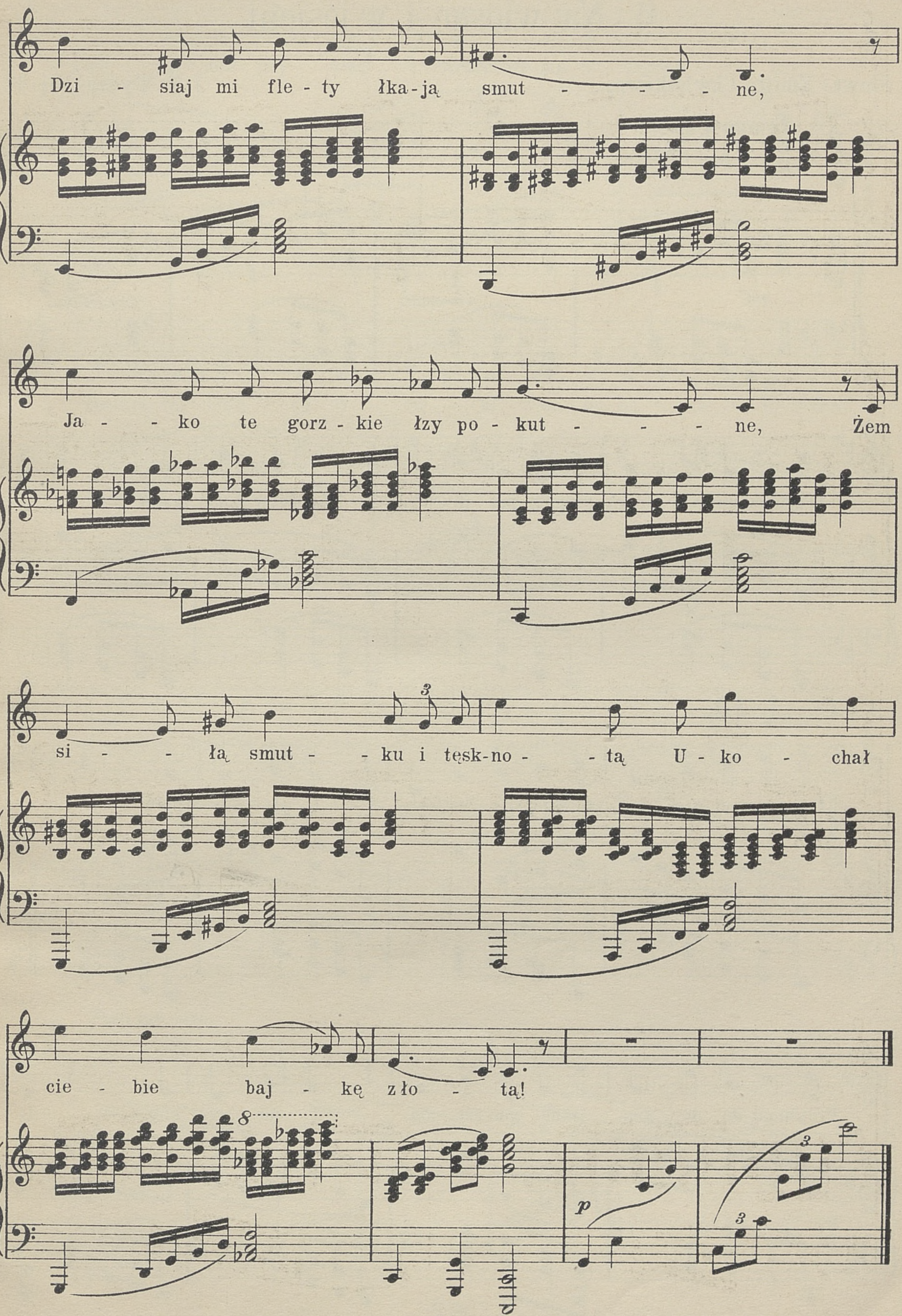

lod - - - ję słoń - - - ce
śpie - - wa. Ta - - ką me -
lod - - - ją szu - - - mią
drze - - wa, Gdy
8
6

ga - - - łąż zło - - - tym
liś - - ciem pró - - szy.

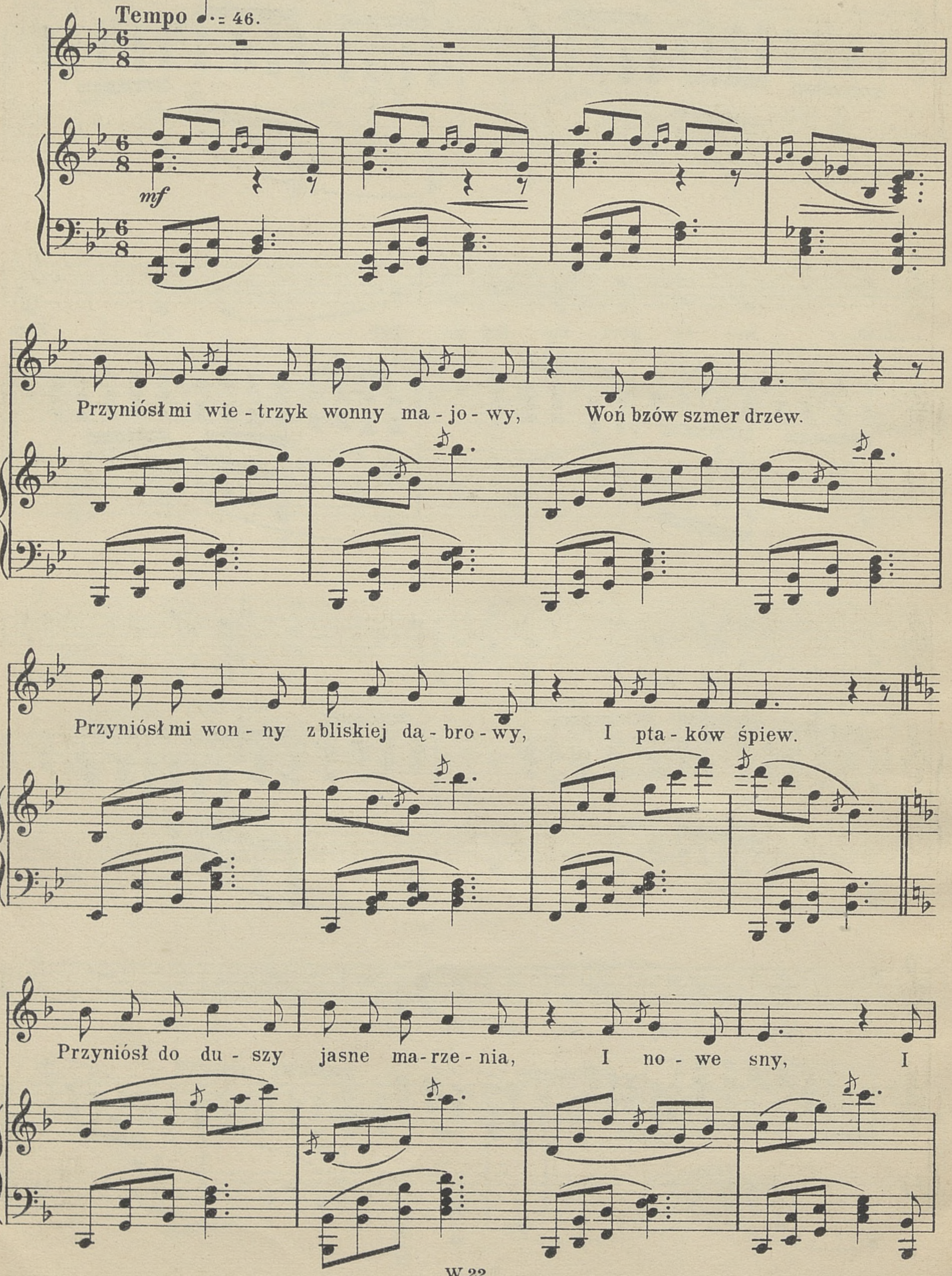

Sza - - rą je-sie - nią nieod - mien - - na
mf
Sza - - rą je-sie - nią i tęsk - ni - - - cą Spoj-
rza - łem w mło-de two - - je li - - - co, Spojrza - - łem
w du - - szę twą wio - sen - - - ną.

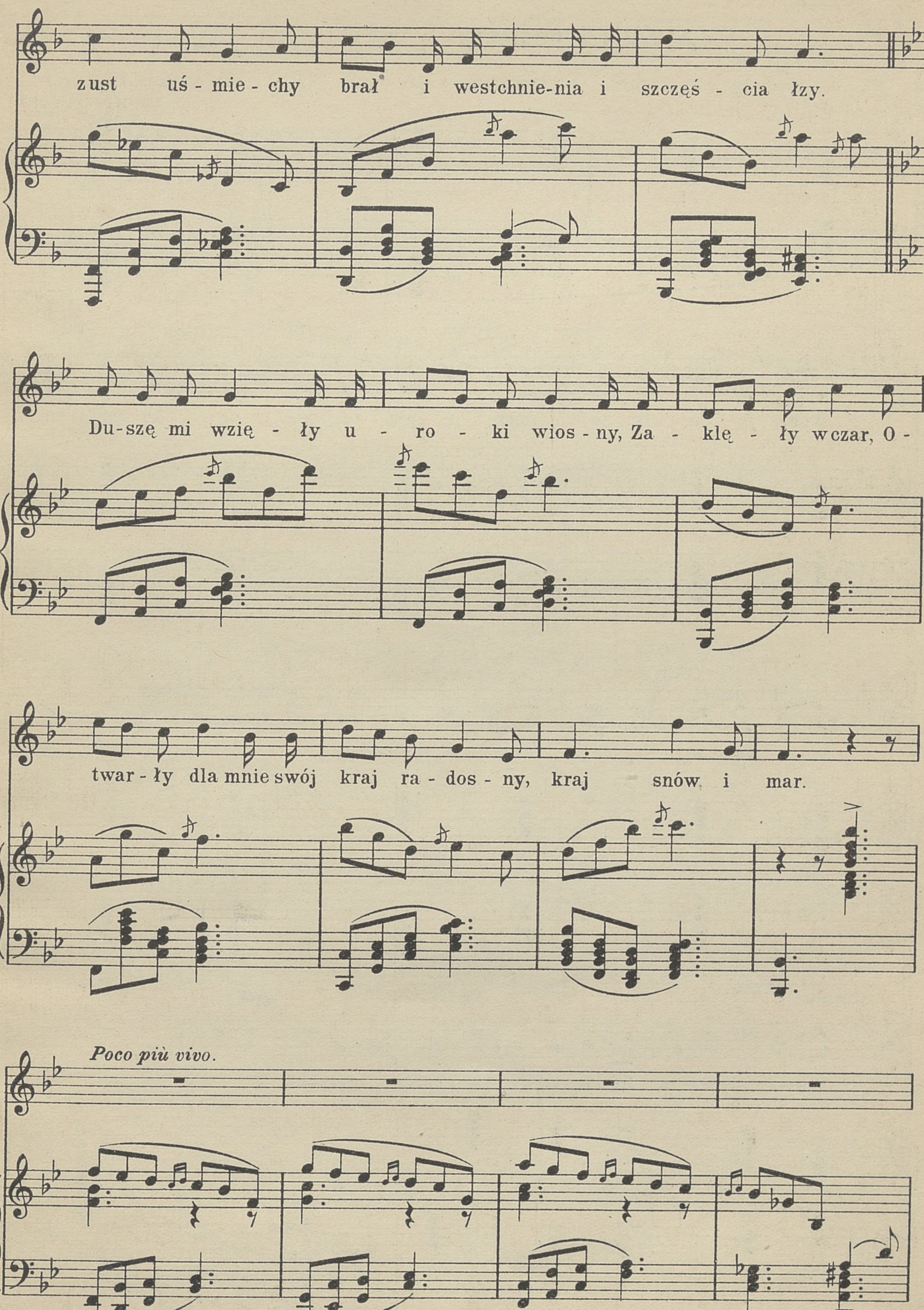

Dzi - siaj mi mo - je skrzyp - ce pła - - czą
Ja - kąś bo - leś - cią i roz - pa - - - czą!

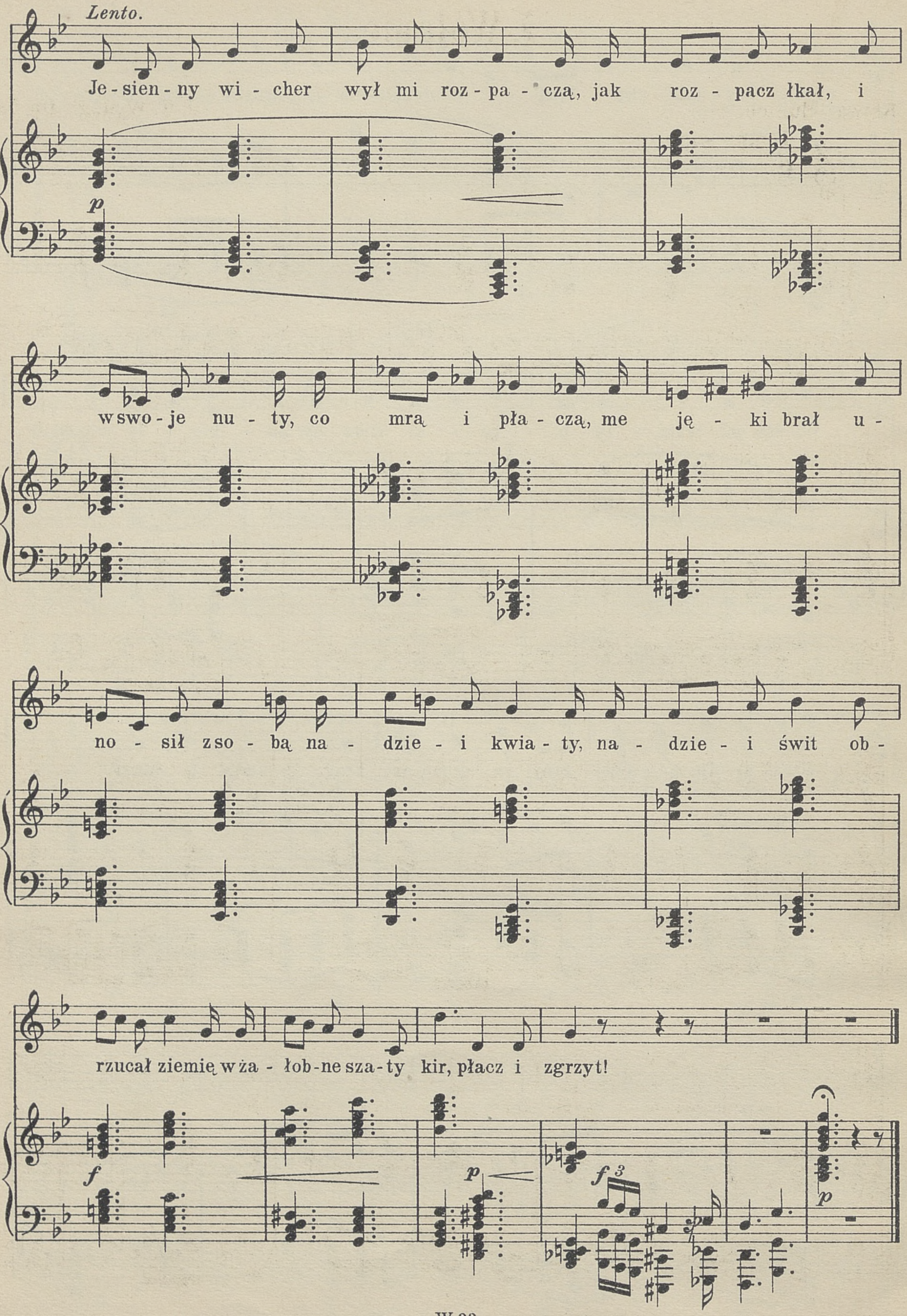

Dzi - siaj mi fle - ty łka - ją smut - - - ne,
Ja - - ko te gorz - kie łzy po - kut - - - - ne, Żem
si - - łą smut - - ku i tęsk-no - - tą U - ko - chał
cie - bie baj - kę zło - tą!
p

6. Na wiosnę i w jesieni.

Słowa: Emilii Chwistkówny. J. T. Wydżgi, Op. 76.

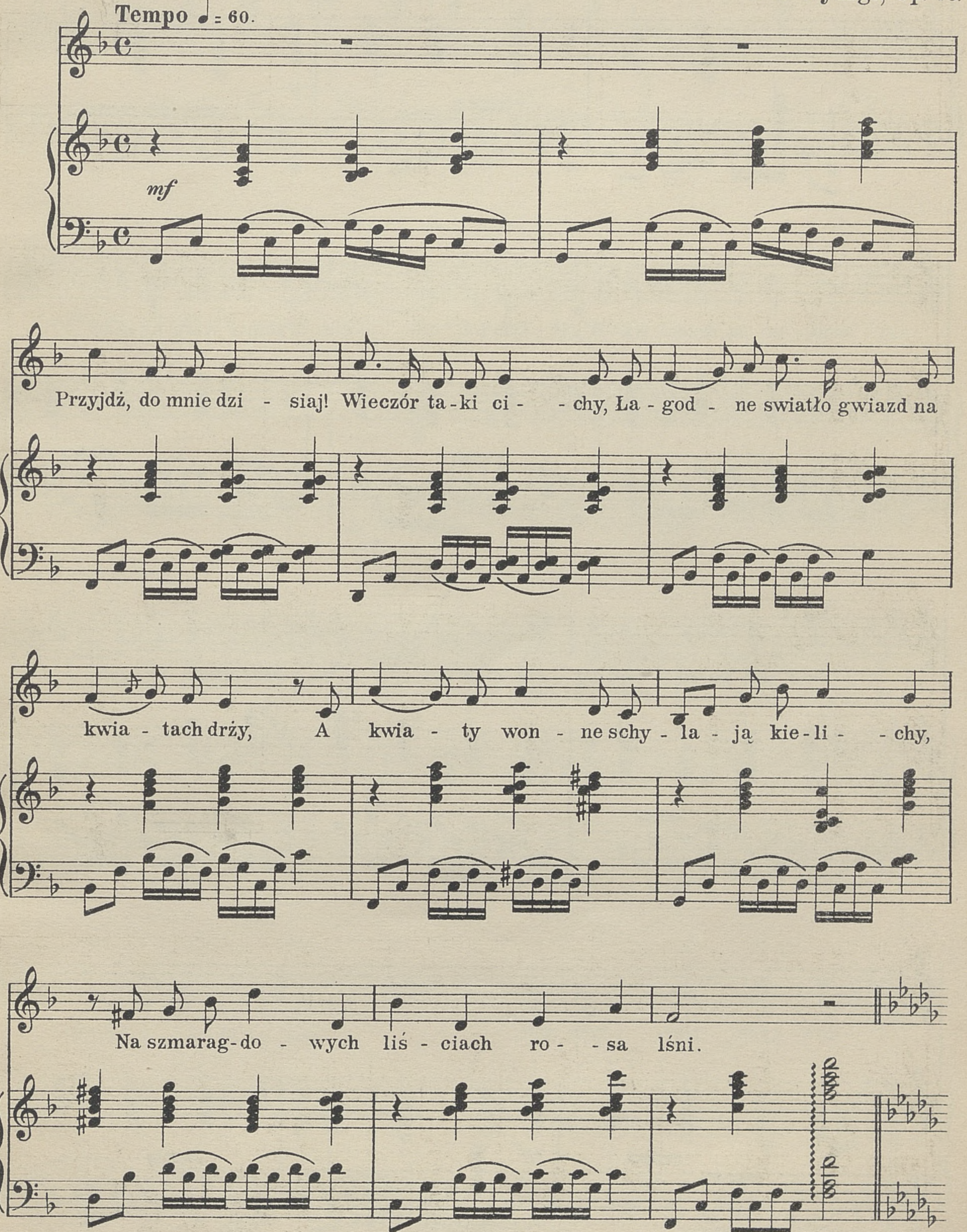

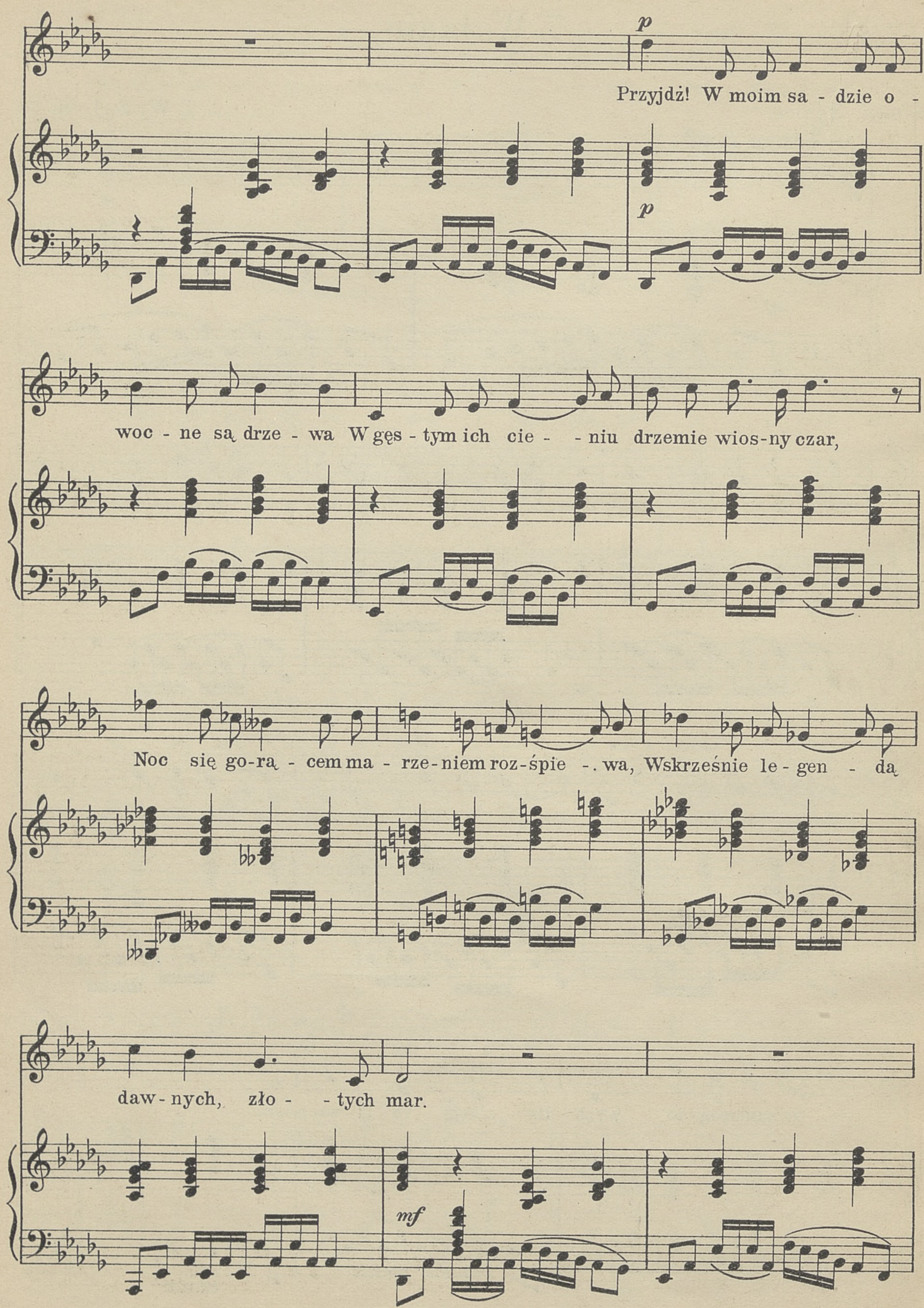

zust uś - mie - chy brał i westchnie-nia i szczęś - cia łzy.
Du-szę mi wzię - ły u - ro - ki wios - ny, Za - klę - ły wczar, O -
twar - ły dla mnie swój kraj ra - dos - ny, kraj snów i mar.
Poco più vivo.

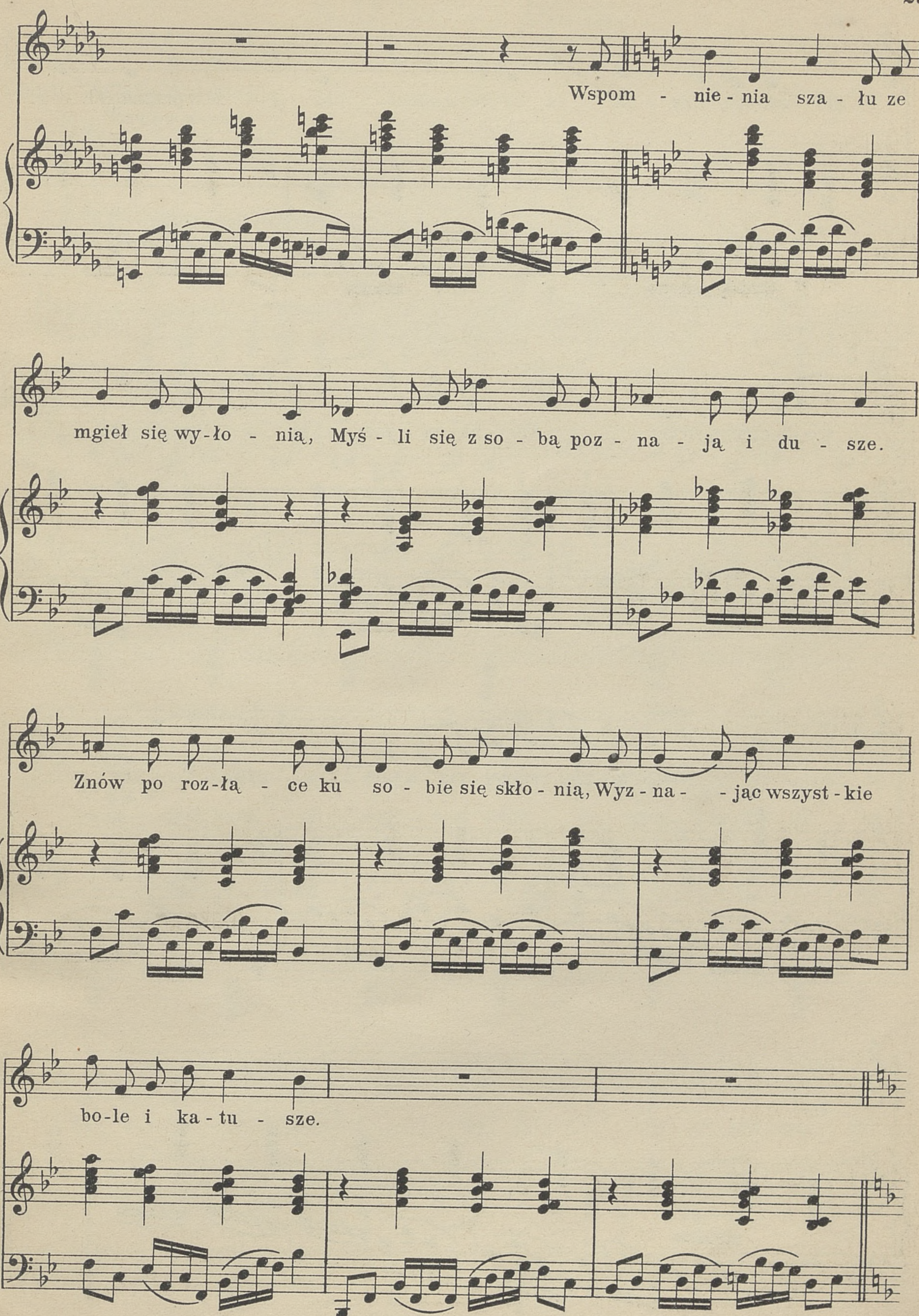

Lento.
Je - sien - ny wi - cher wył mi roz - pa - czą, jak roz - pacz łkał, i
p
wswo - je nu - ty, co mrą i pła - czą, me ję - ki brał u -
no - sił zso - bą na - dzie - i kwia - ty, na - dzie - i świt ob -
rzucał ziemię wża - łob-ne sza - ty kir, płacz i zgrzyt!
f
p
f
3
p

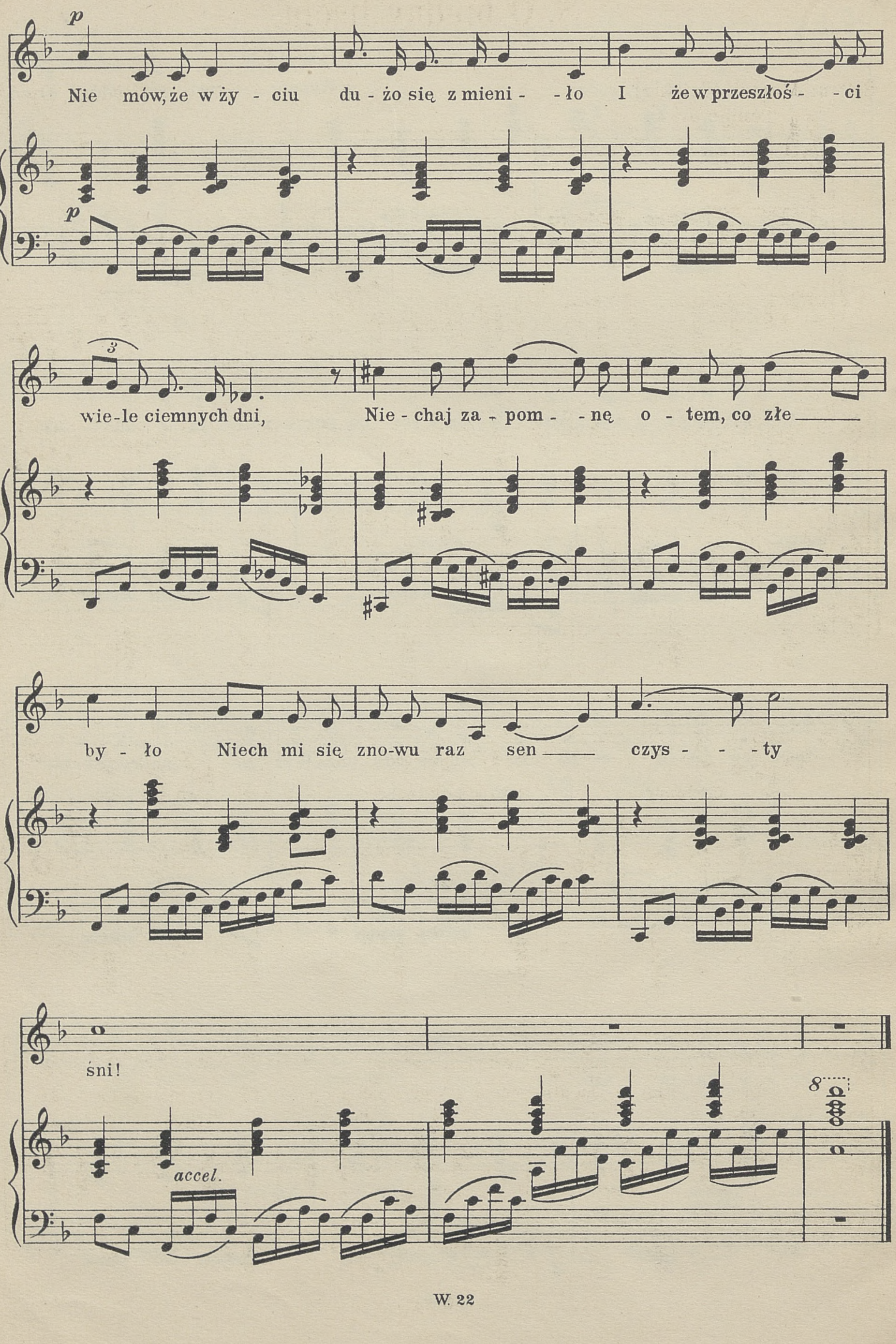
7. Wołanie.

Słowa: Eunice. J. T. Wydżgi, Op. 78.

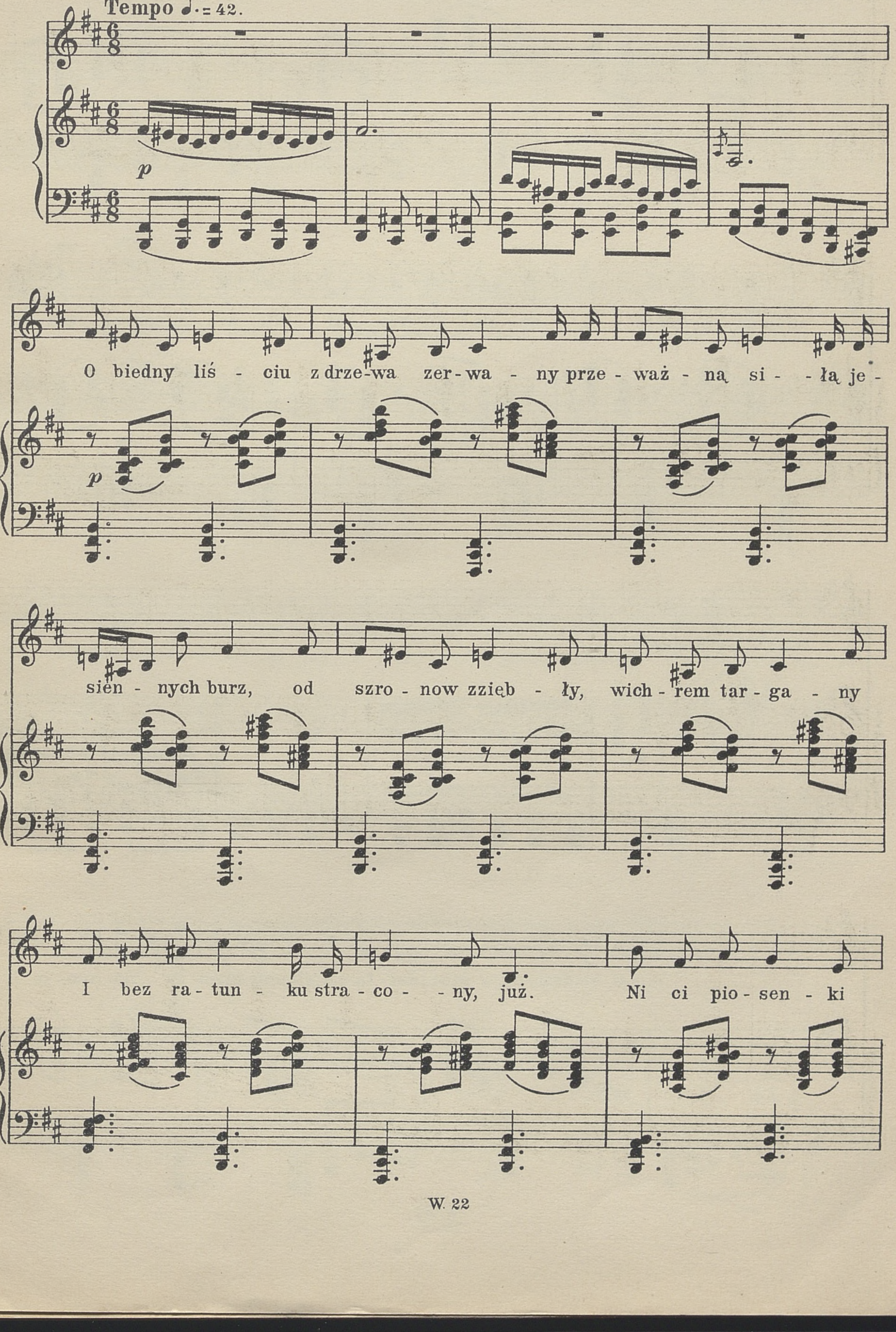

p
Przyjdź! W moim sa - dzie o -
p
woc - ne są drze - wa W gęs - tym ich cie - - niu drzemie wios-ny czar,
Noc się go-rą - cem ma - rze-niem roz-śpie -. wa, Wskrześnie le - gen - dą
daw-nych, zło - - tych mar.
mf

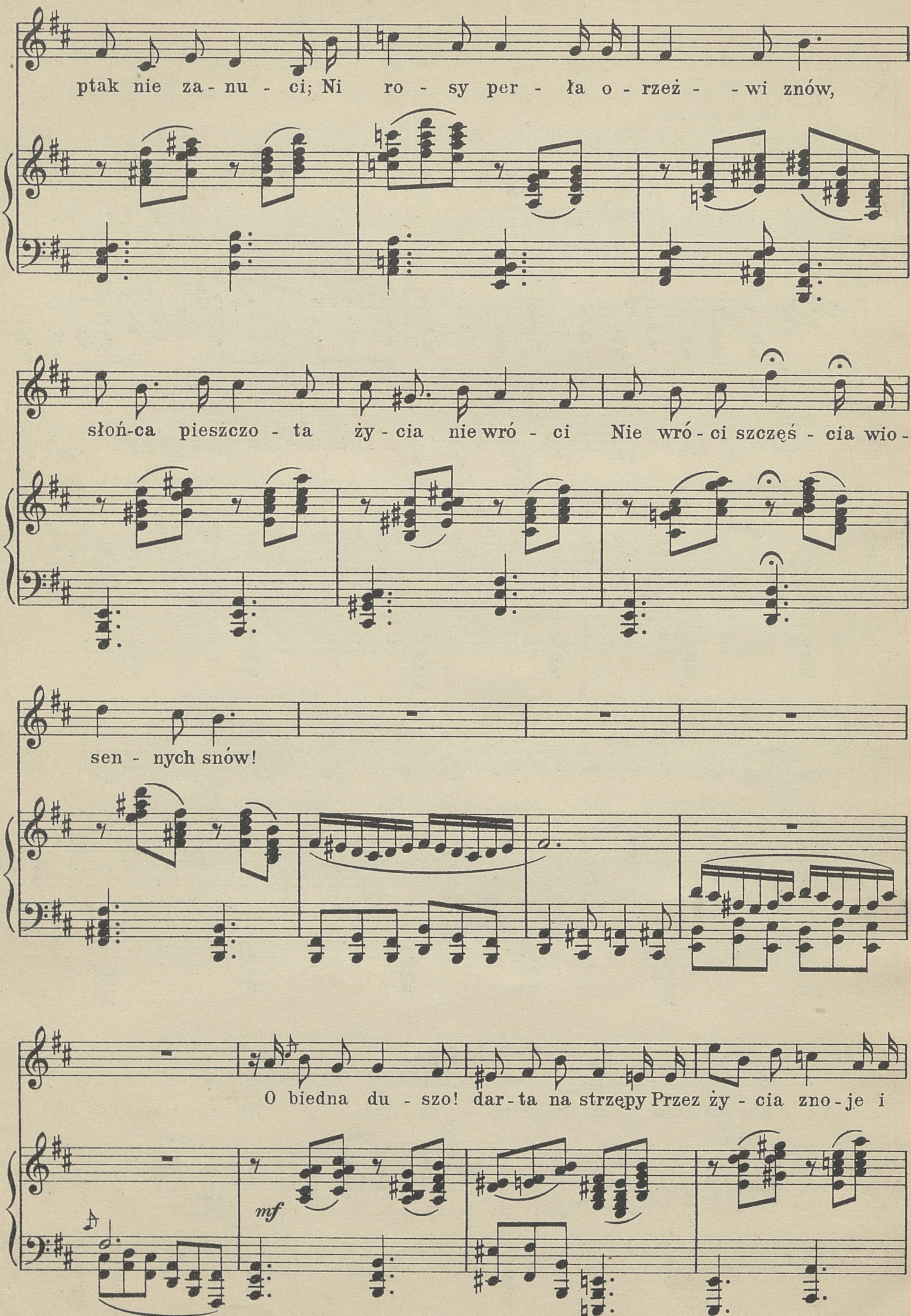

Wspom - nie - nia sza - łu ze
mgieł się wy - ło - nią, Myś - li się z so - bą poz - na - ją i du - sze.
Znów po roz - łą - ce ku so - bie się skło - nią, Wyz - na - - jąc wszyst - kie
bo - le i ka - tu - sze.

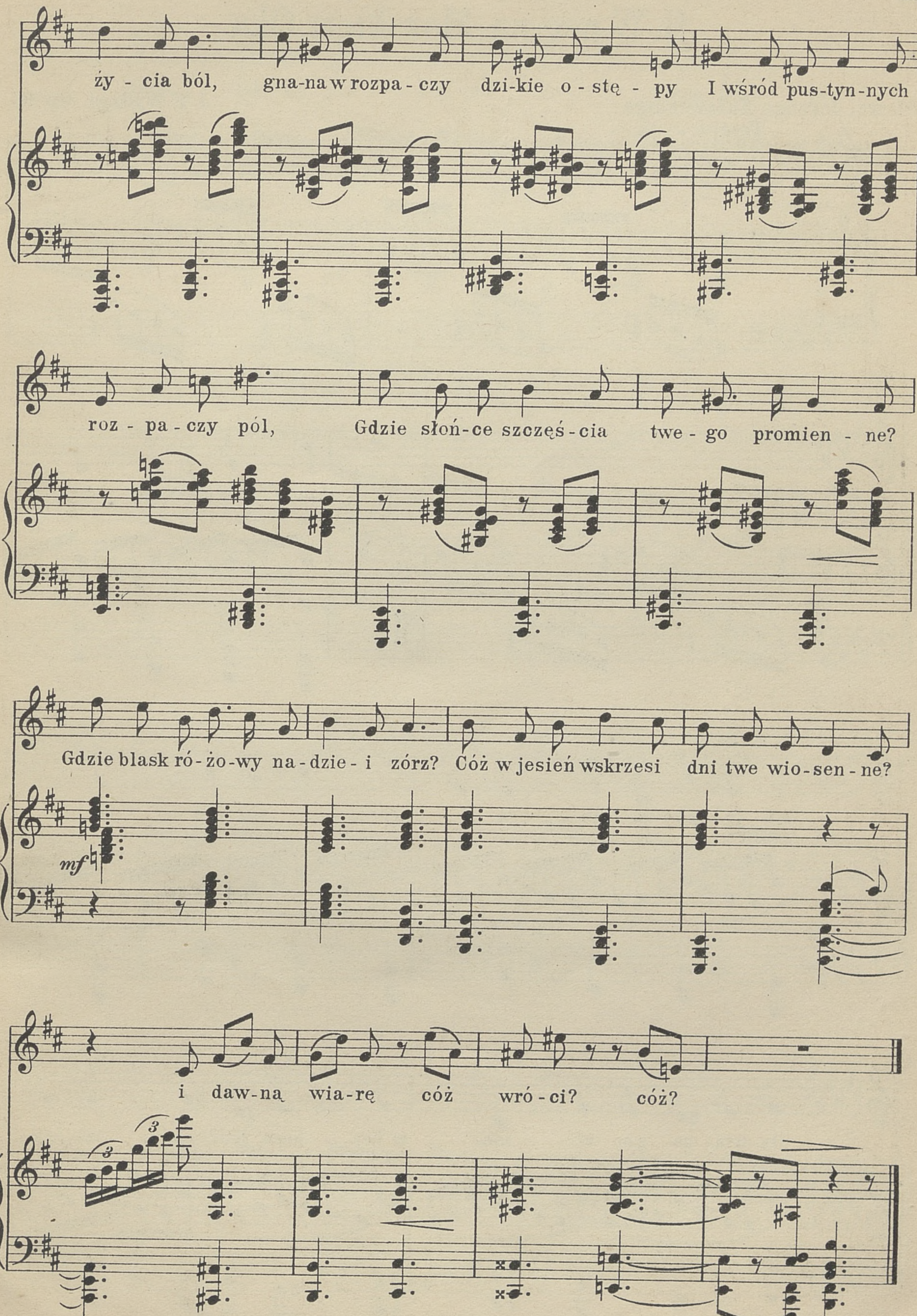

p
Nie mów, że w ży - ciu du - żo się z mieni - - ło I że w przeszłoś - - ci
p
3
wie-le ciemnych dni, Nie - chaj za - pom - - nę o - tem, co złe
by - ło Niech mi się zno-wu raz sen czys - - - ty
śni!
accel.
8

8. O biedny liściu.

Słowa: Marylli Wolskiej. J. T. Wydżgi, Op. 74.

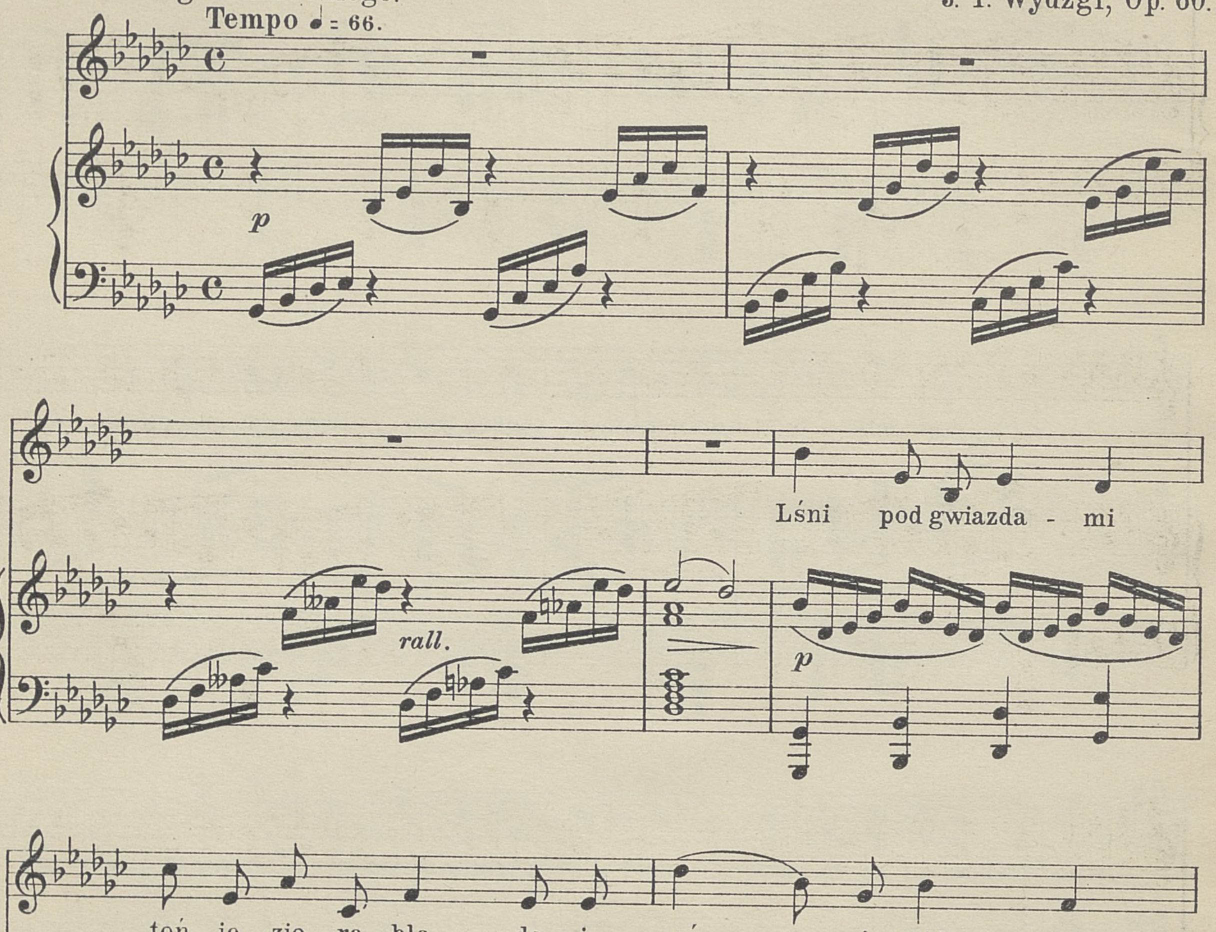

ptak nie za - nu - ci; Ni ro - sy per - ła o - rzeż - - wi znów,
słoń-ca pieszczo - ta ży - cia nie wró - ci Nie wró - ci szczęś - cia wio -
sen - nych snów!
O biedna du - szo! dar - ta na strzępy Przez ży - cia zno - je i
mf

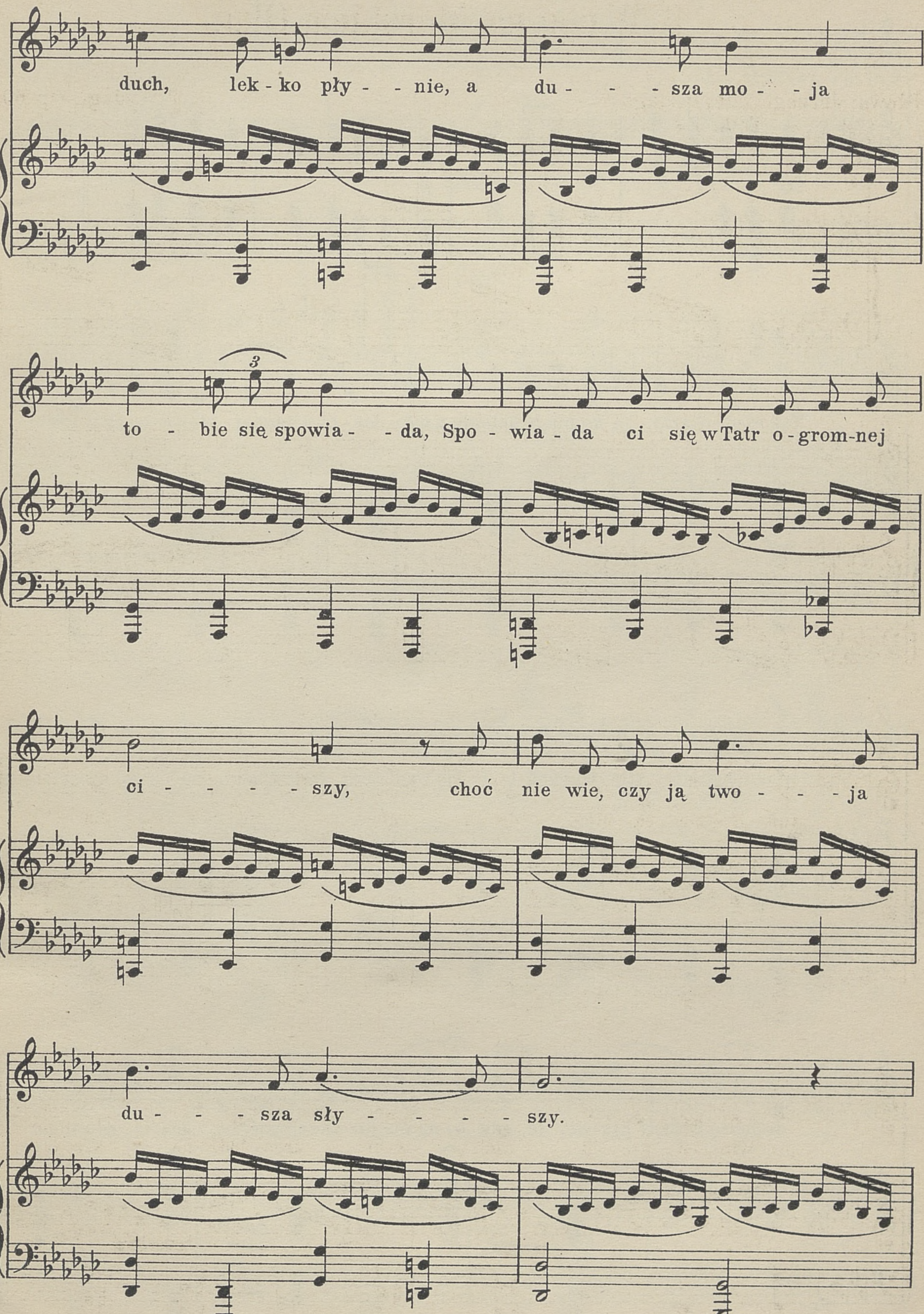

ży - cia ból, gna-na w rozpa - czy dzi-kie o - stę - py I wśród pus-tyn-nych
roz - pa - czy pól, Gdzie słoń-ce szczęś - cia twe - go promien - ne?
Gdzie blask ró - żo - wy na - dzie - i zórz? Cóż w jesień wskrzesi dni twe wio - sen - ne?
mf
i daw-ną wia-rę cóż wró - ci? cóż?

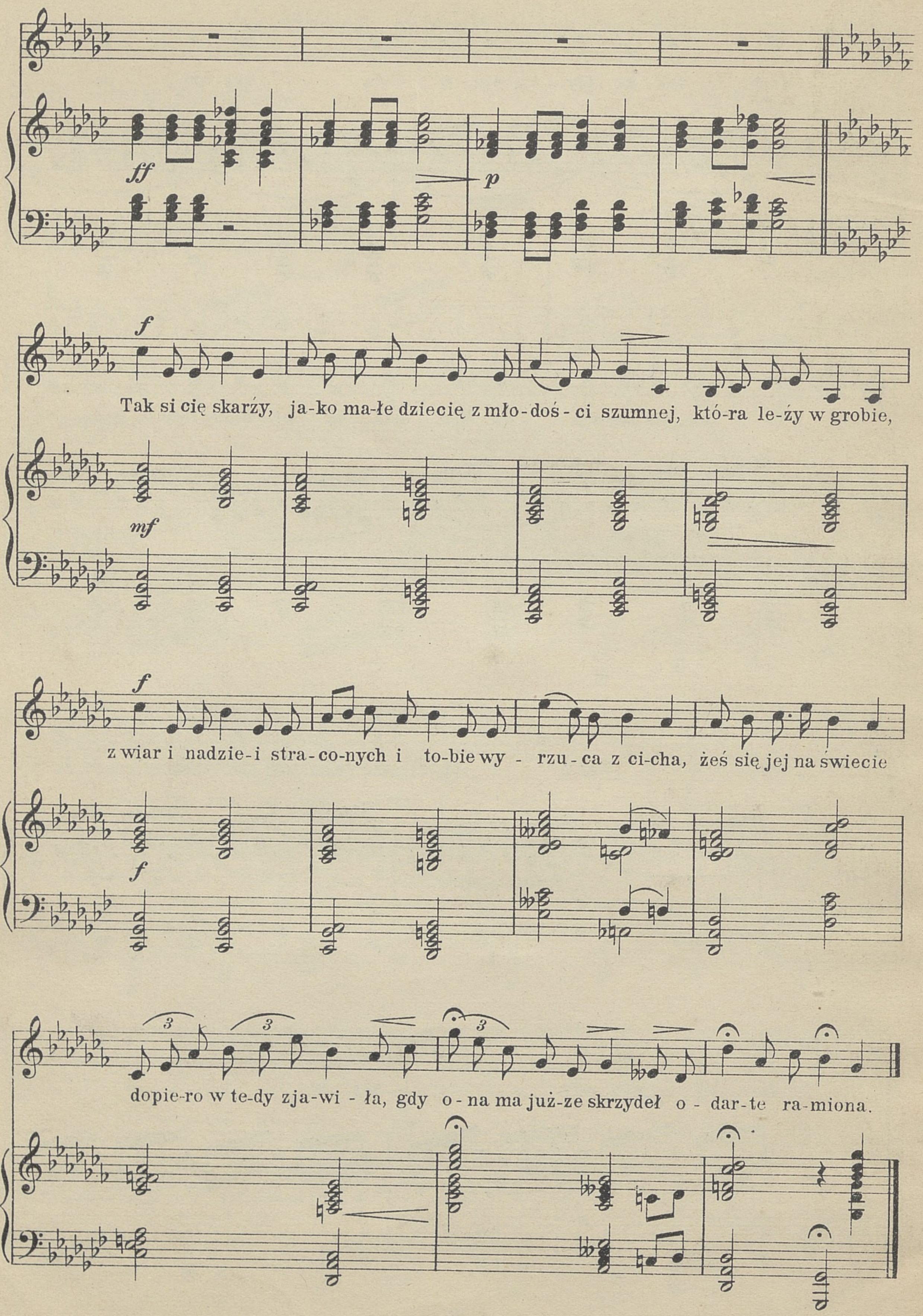
9. W noc na Morskiem Oku.

Słowa: Jerzego Zuławskiego.

J. T. Wydżgi, Op. 60.

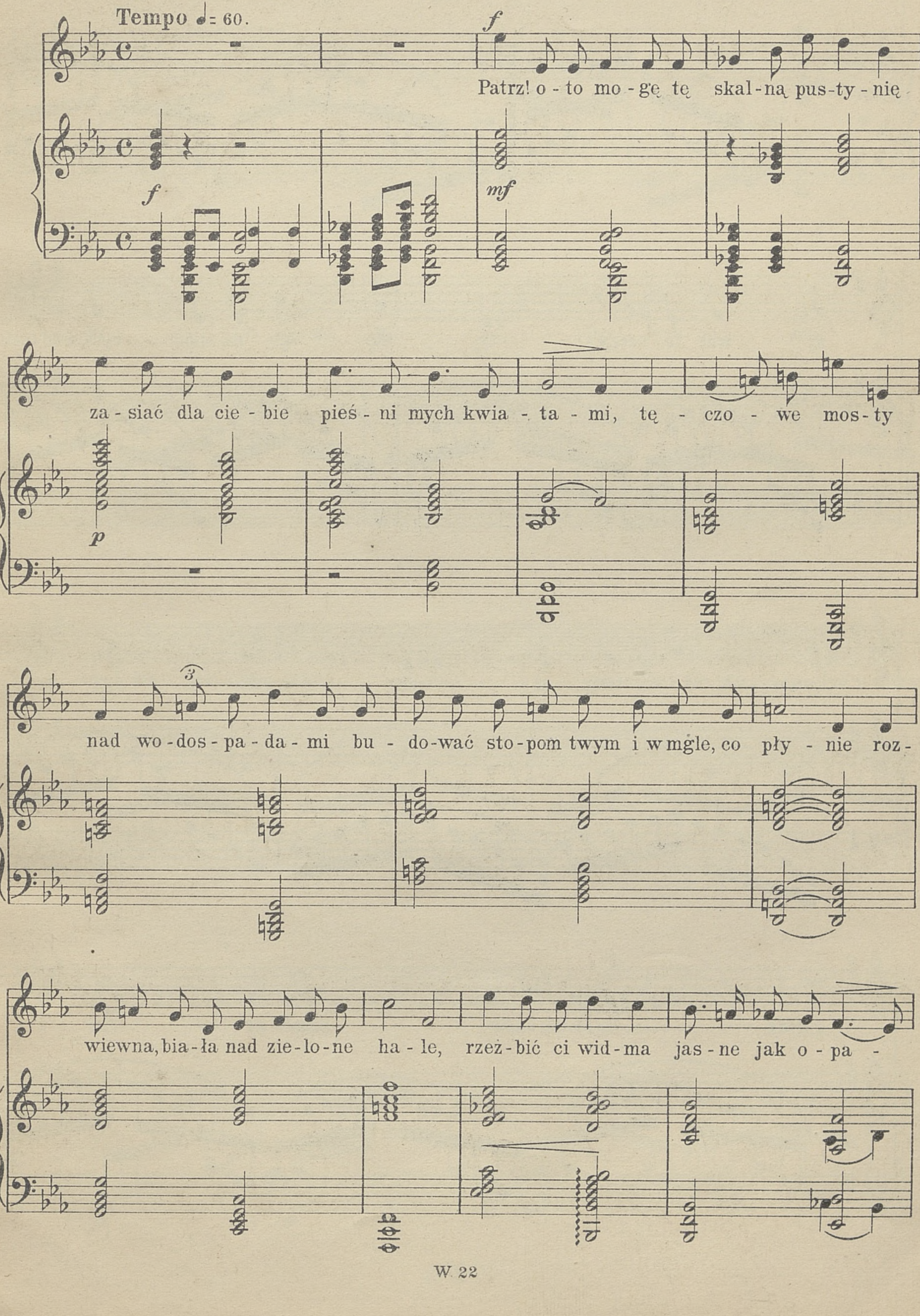

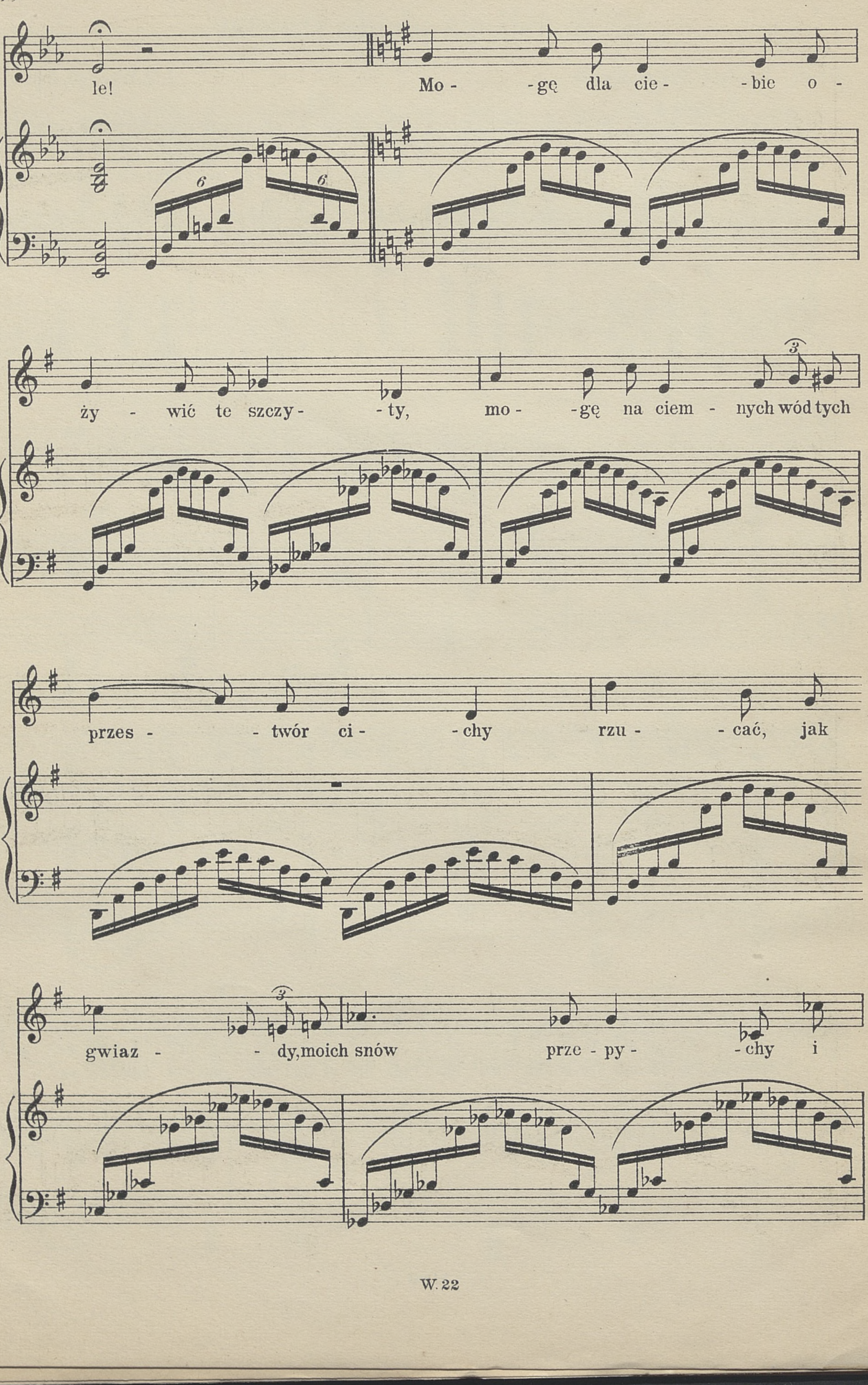

duch, lek - ko pły - - nie, a du - - - sza mo - - ja
to - bie się spowia - - da, Spo - wia - da ci się w Tatr o - grom-nej
ci - - - - szy, choć nie wie, czy ją two - - - ja
du - - - sza sły - - - - - szy.
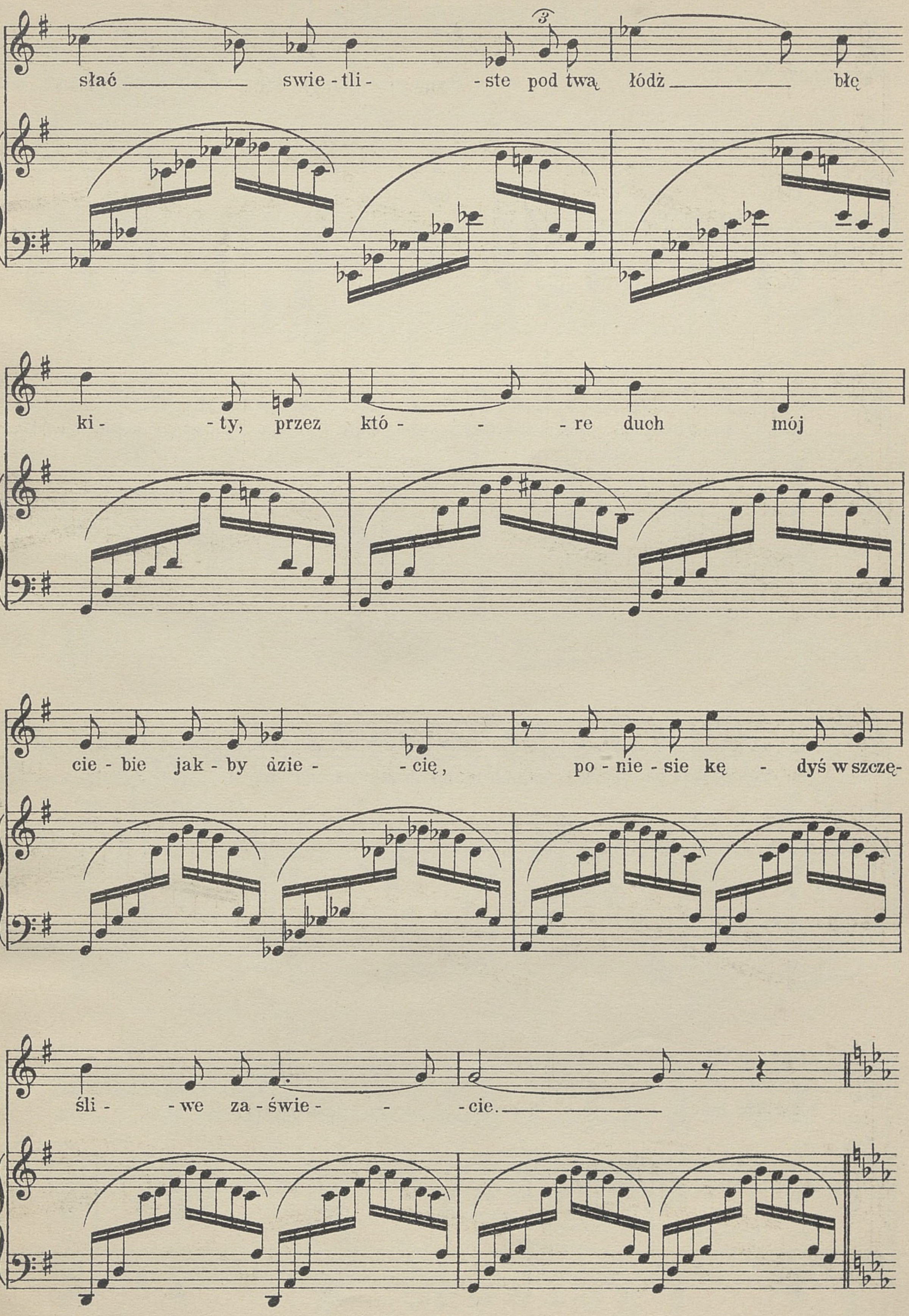

ff
p
f
Tak si cię skarży, ja-ko ma-łe dziecię z mło-doś-ci szumnej, któ-ra le-ży w grobie,
mf
f
z wiar i nadzie-i stra-co-nych i to-bie wy - rzu-ca z ci-cha, żeś się jej na świecie
f
dopie-ro w te-dy zja-wi - ła, gdy o-na ma już-ze skrzydeł o - dar-te ra-miona.

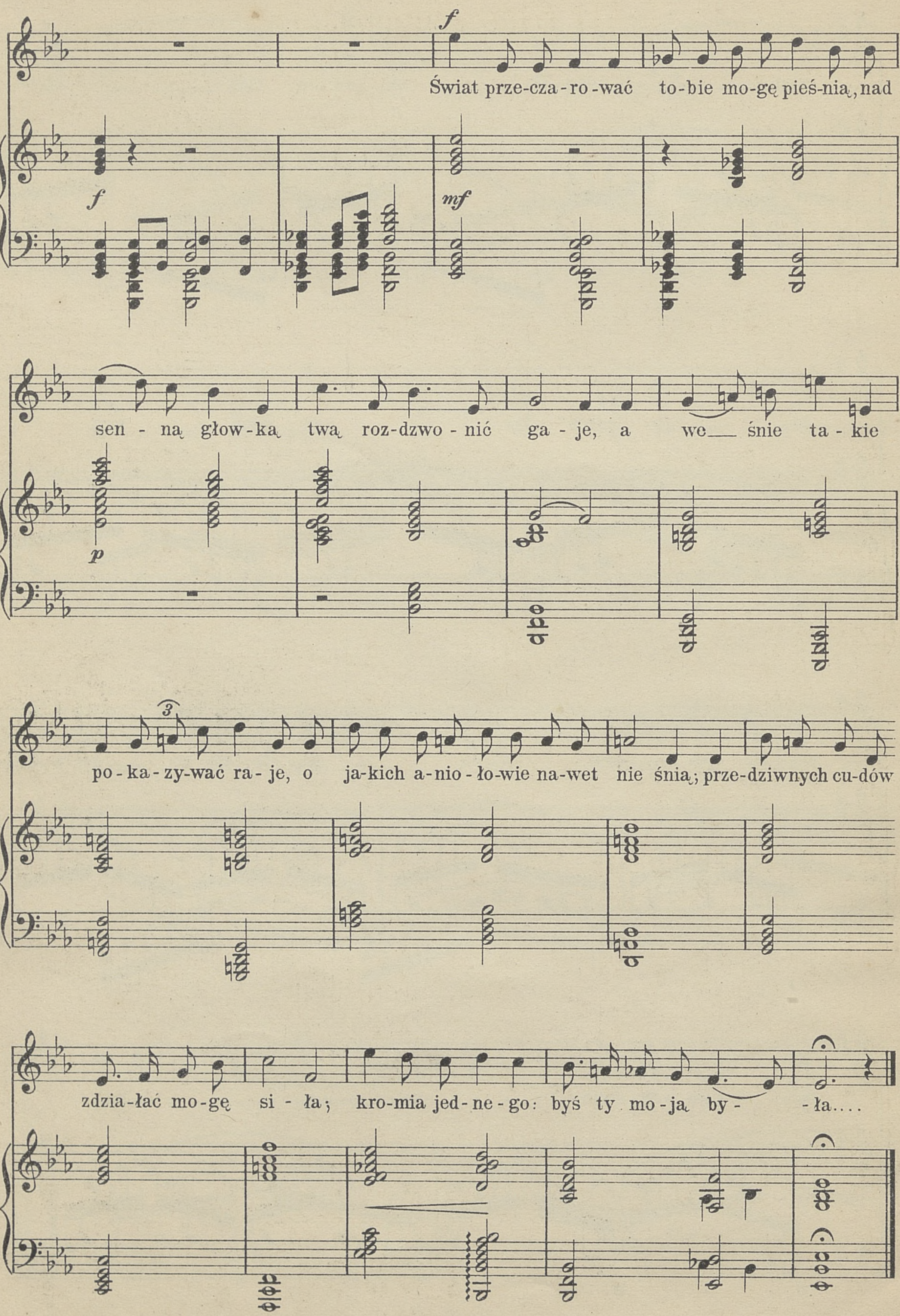
10. W doli nie pięciu stawów.

Słowa: Jerzego Żuławskiego. J. T. Wydżgi, Op. 61.

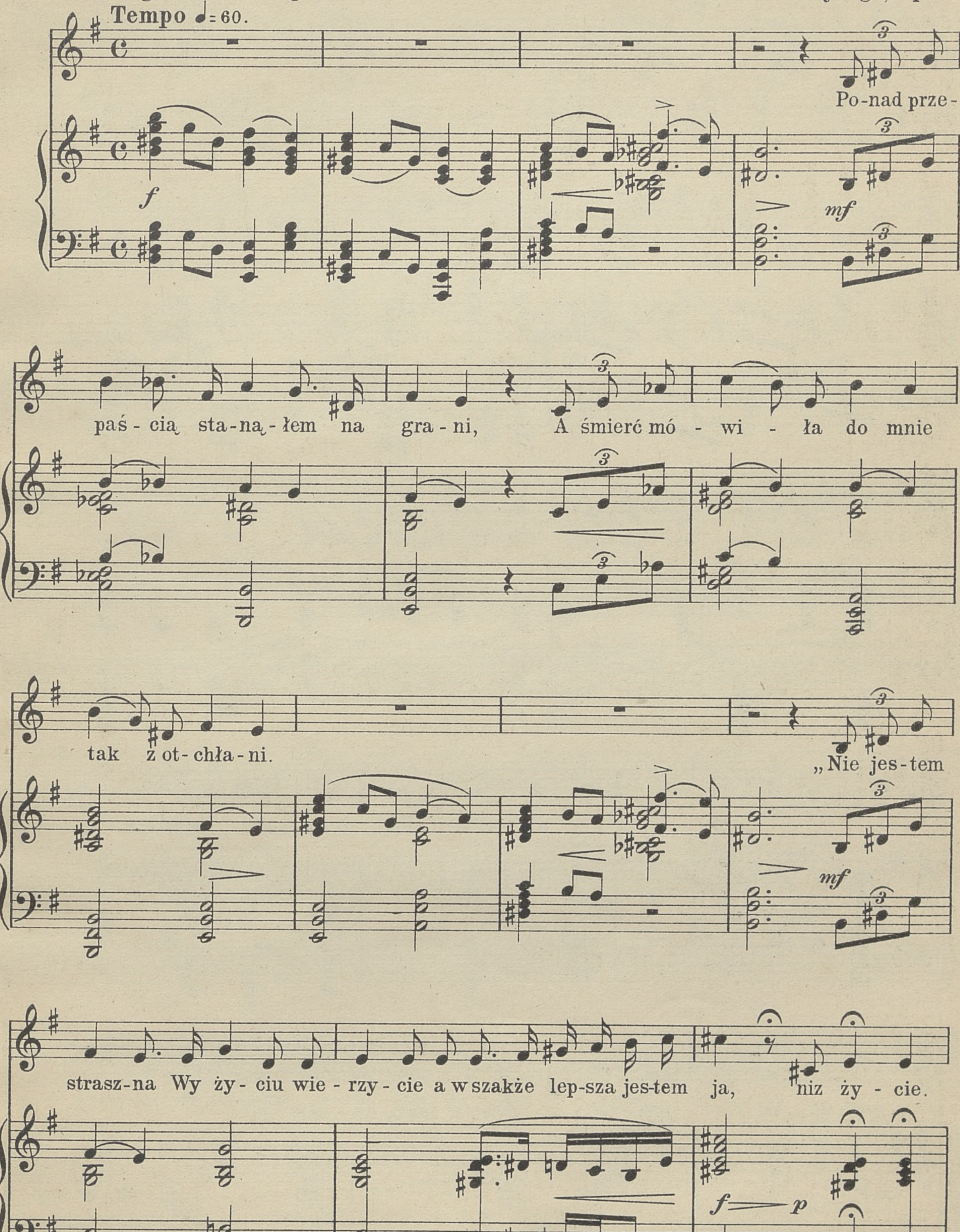

le! Mo - - gę dla cie - - bie o -
ży - wić te szczy - - ty, mo - - gę na ciem - nych wód tych
3
przes - - twór ci - - chy rzu - - cać, jak
gwiaz - - dy, moich snów prze - py - - chy i
3
6
6

słać swie - tli - - ste pod twą łódż błę
ki - - ty, przez któ - - - re duch mój
cie - bie jak - by dzie - - cię, po - nie - sie kę - dyś w szczę-
śli - - we za - świe - - - cie.

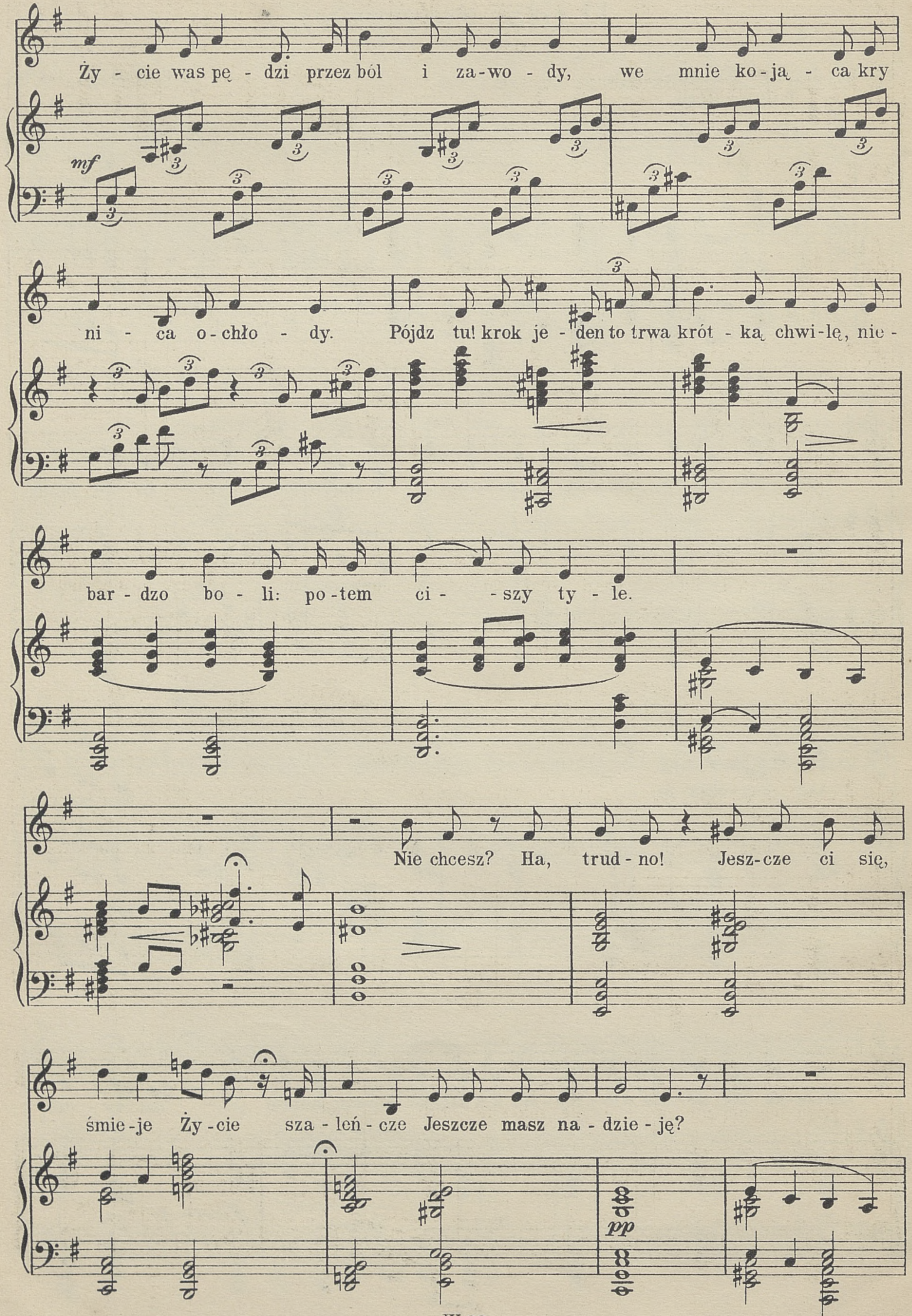

f
Świat prze-cza-ro-wać to-bie mo-gę pieś-nią, nad
f
mf
sen - ną głow-ką twą roz-dzwo - nić ga - je, a we — śnie ta - kie
p
po - ka - zy-wać ra - je, o ja-kich a-nio - ło-wie na-wet nie śnią; prze-dziwnych cu-dów
zdzia-łać mo-gę si - ła; kro-mia jed-ne-go: byś ty mo-ja by - - ła....

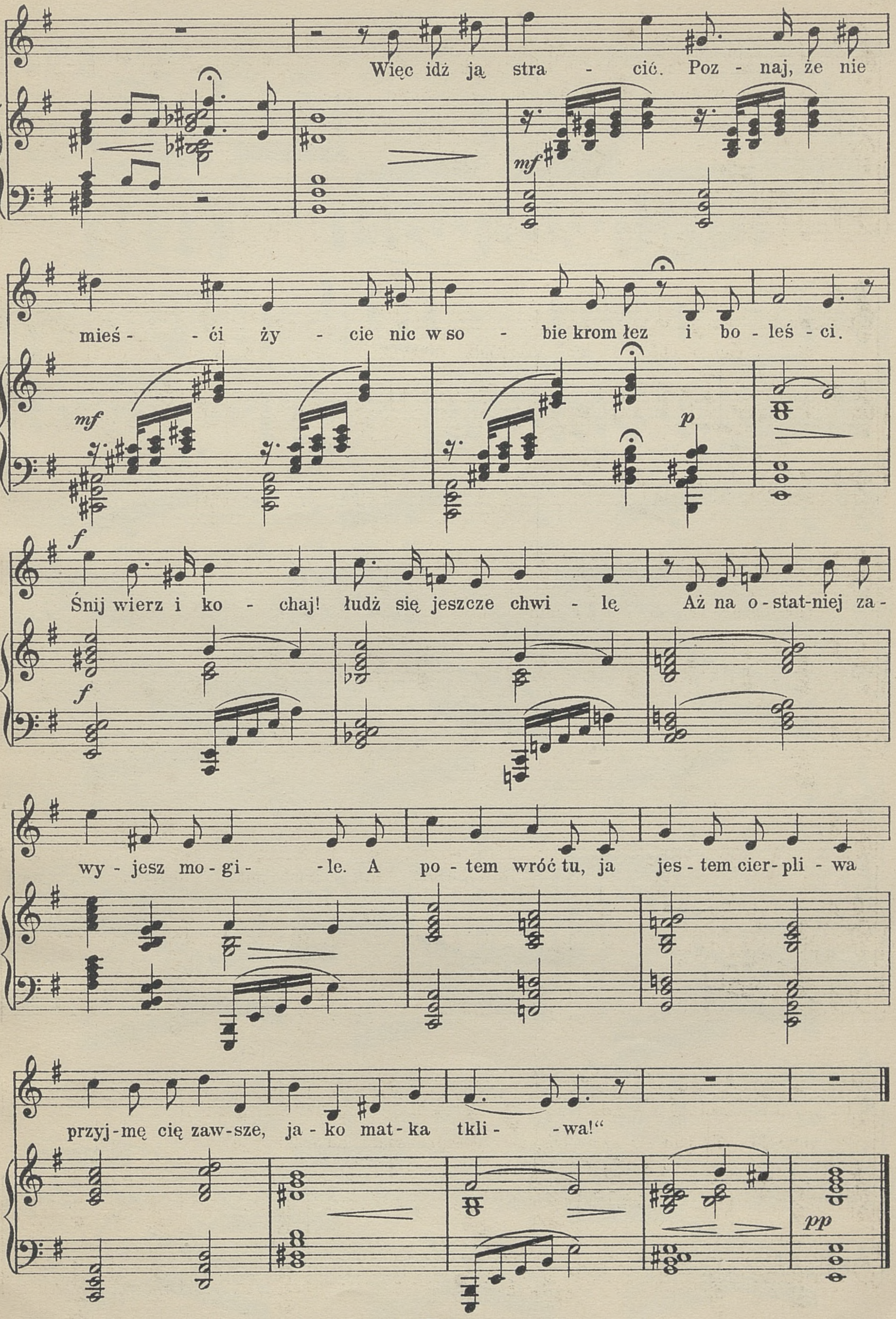
11. Głos z przepaści. *

Słowa: Jerzego Żuławskiego. J. T. Wydżgi, Op. 62.

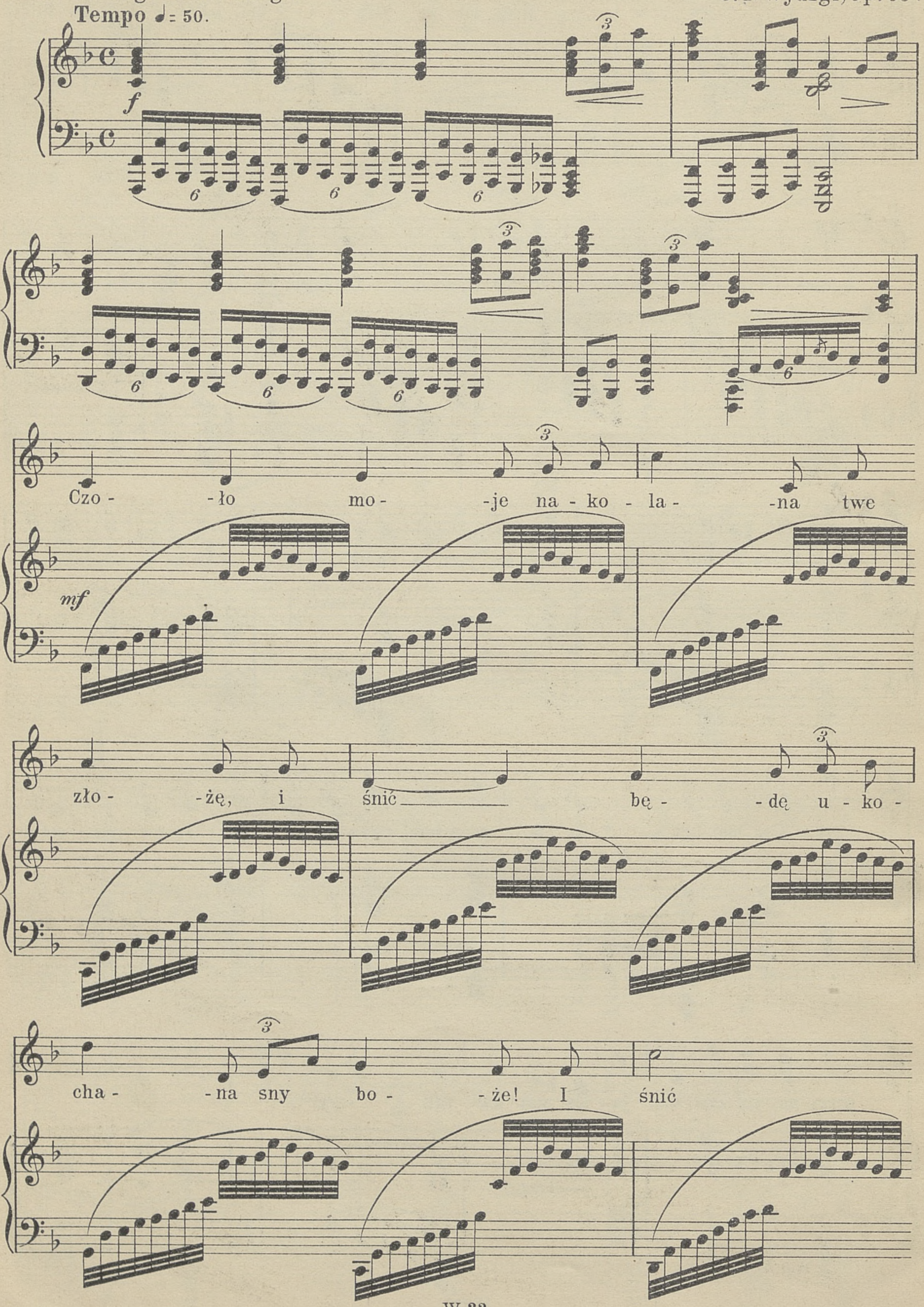
W. 22

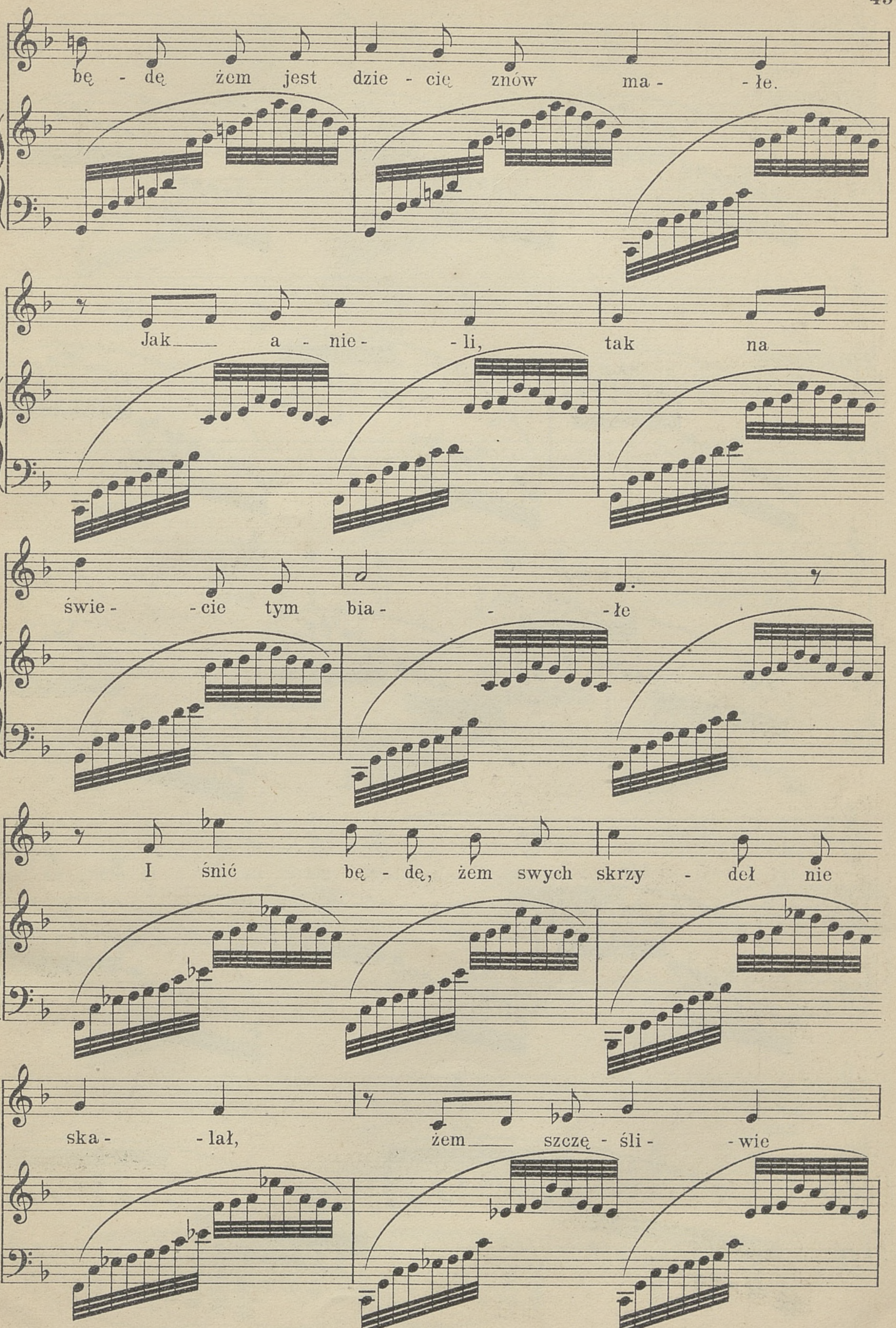

Ży - cie was pę - dzi przez ból i za-wo - dy, we mnie ko-ją - ca kry
ni - ca o-chło - dy. Pójdz tu! krok je - den to trwa krót - ką chwi-lę, nie -
bar - dzo bo - li: po-tem ci - - szy ty - le.
Nie chcesz? Ha, trud - no! Jesz-cze ci się,
śmie-je Ży-cie sza - leń - cze Jeszcze masz na - dzie - ję?
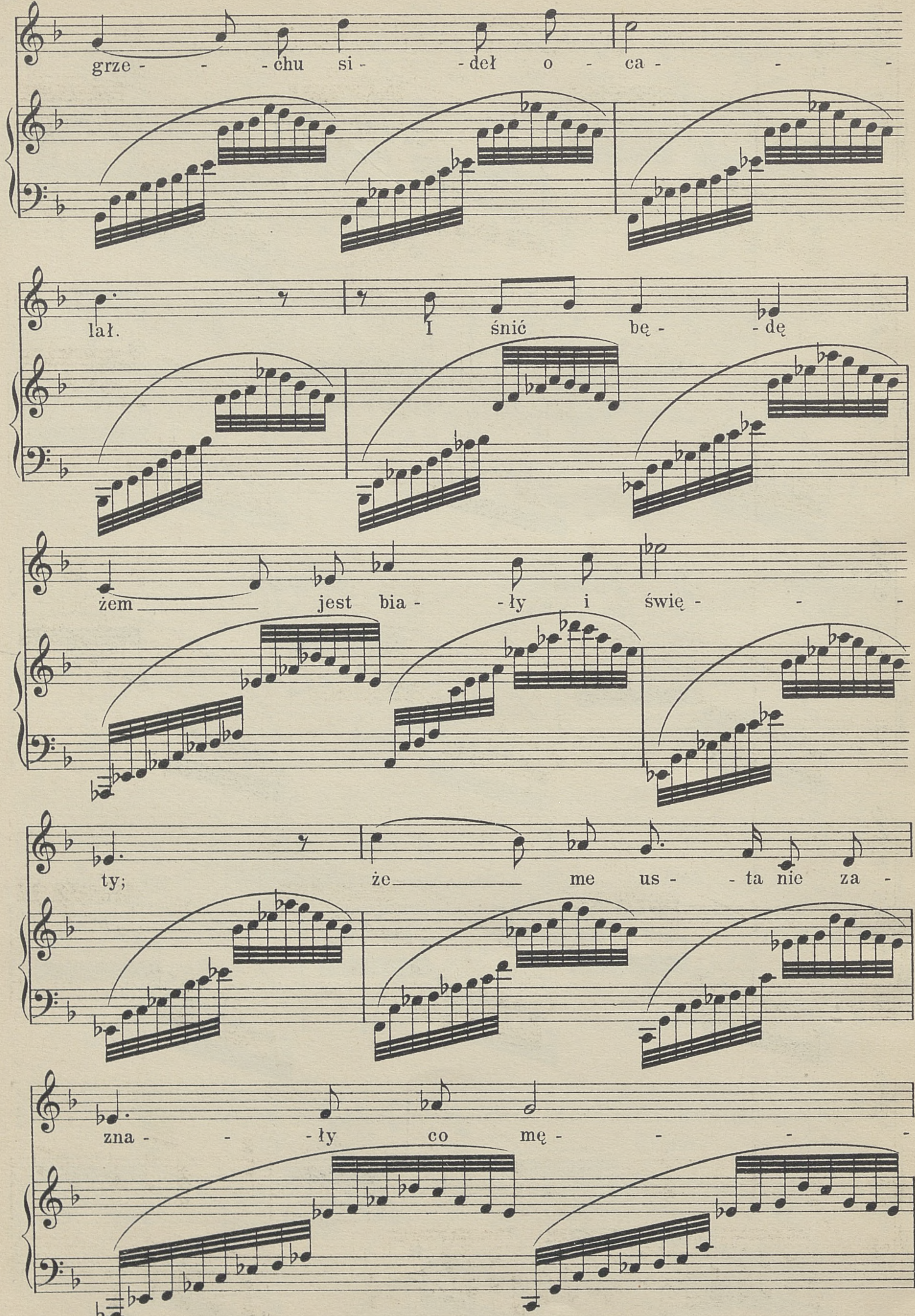

Więc idż ją stra - cić. Poz - naj, że nie
mieś - - ći ży - cie nic w so - bie krom łez i bo - leś - ci.
Śnij wierz i ko - chaj! łudż się jeszcze chwi - lę Aż na o - stat-niej za -
wy - jesz mo - gi - - le. A po - tem wróć tu, ja jes - tem cier - pli - wa
przyj - mę cię zaw - sze, ja - ko mat - ka tkli - - wa!“
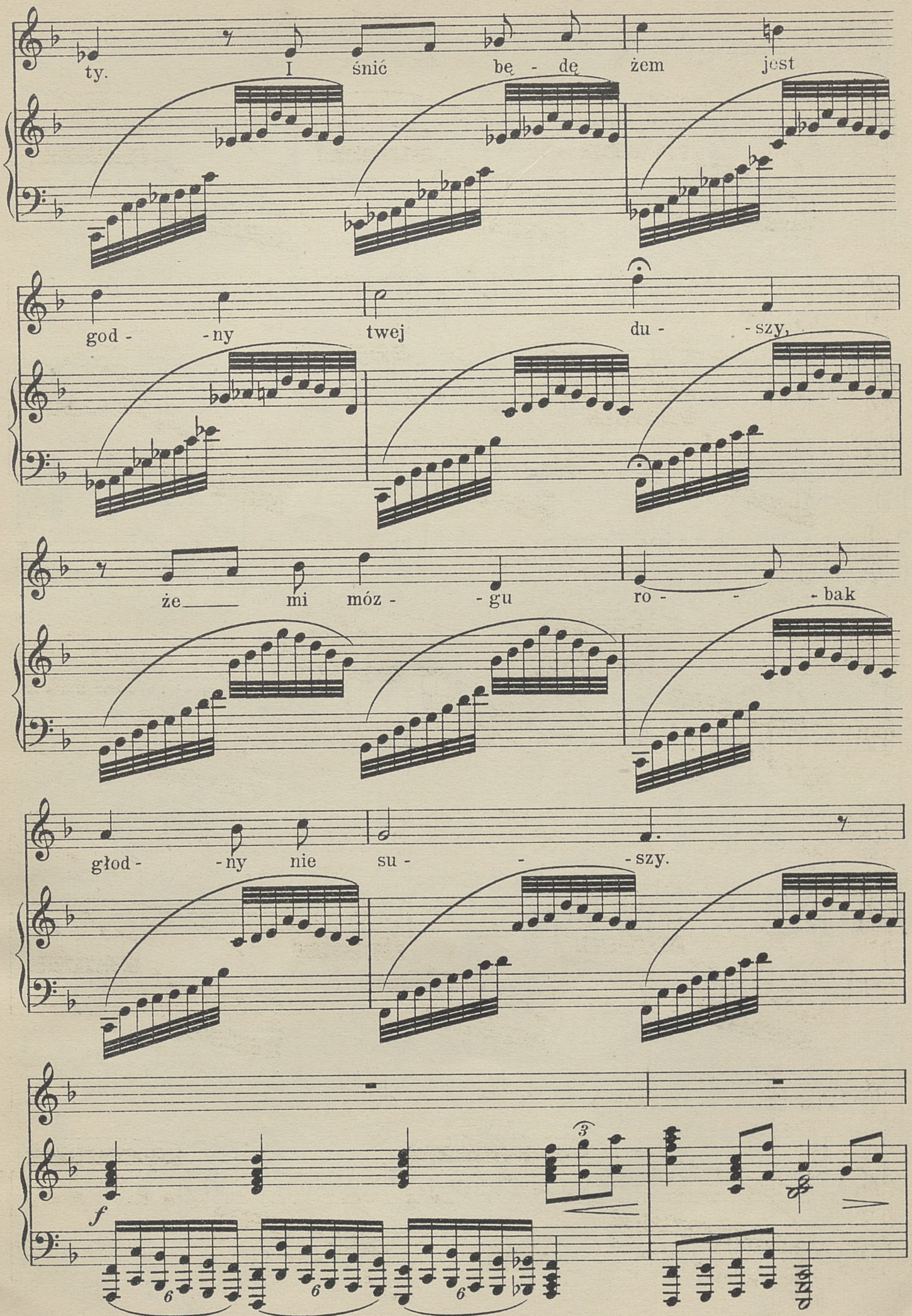
12. Sen.

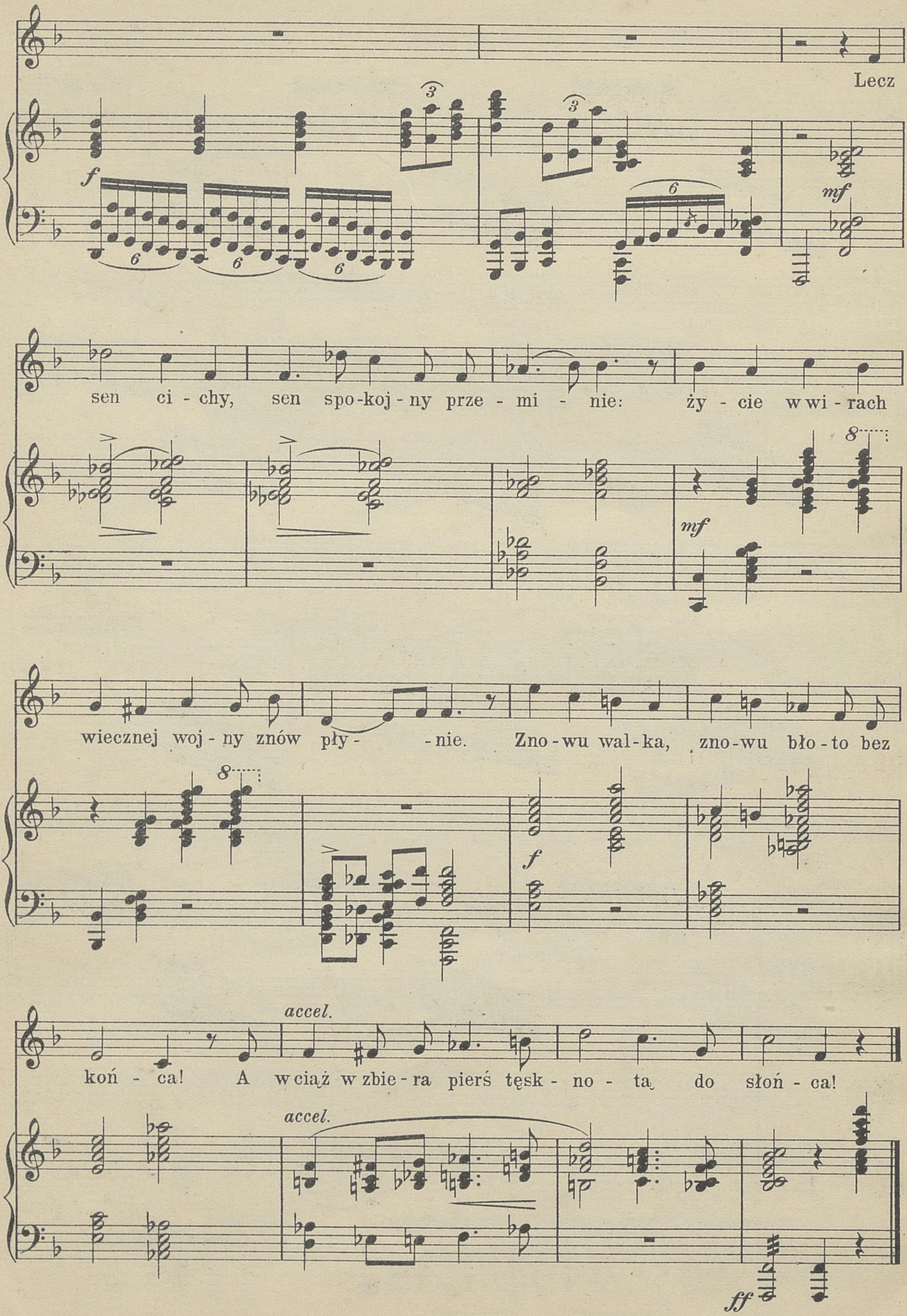
Słowa: Jerzego Żuławskiego. J. T. Wydżgi, Op. 63.

bę - dę żem jest dzie - cię znów ma - - łe.
Jak a - nie - - li, tak na
świe - - cie tym bia - - - łe
I śnić bę - dę, żem swych skrzy - deł nie
ska - - lał, żem szczę - śli - - wie

grze - - chu si - deł o - ca - - -
lał. I śnić bę - dę
żem jest bia - ły i świę - - -
ty; że me us - ta nie za -
zna - ły co mę - - -

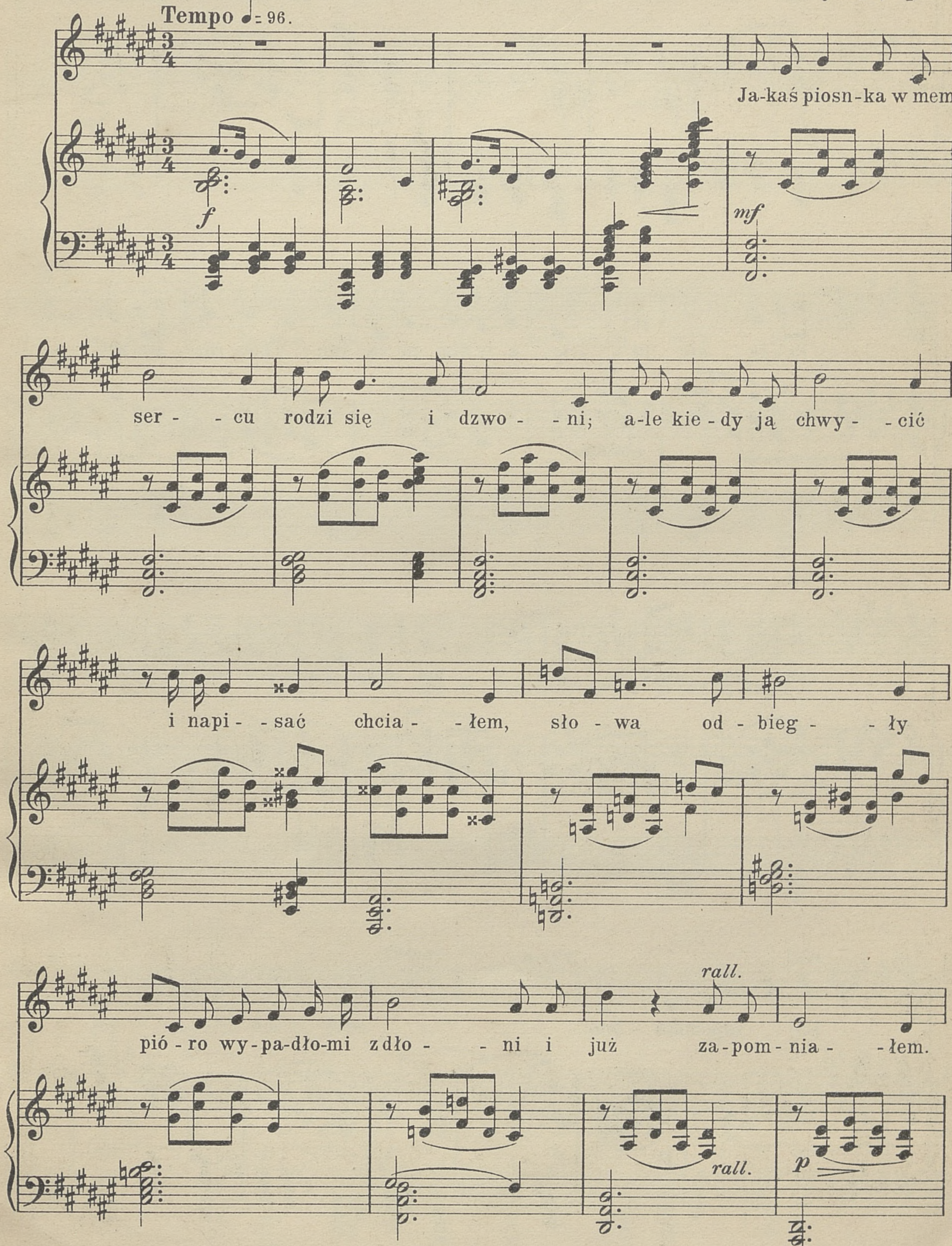

ty. I śnić bę - dę żem jest
god - - ny twej du - - szy,
że mi móz - - gu ro - - bak
głod - - ny nie su - - szy.
f
3
6

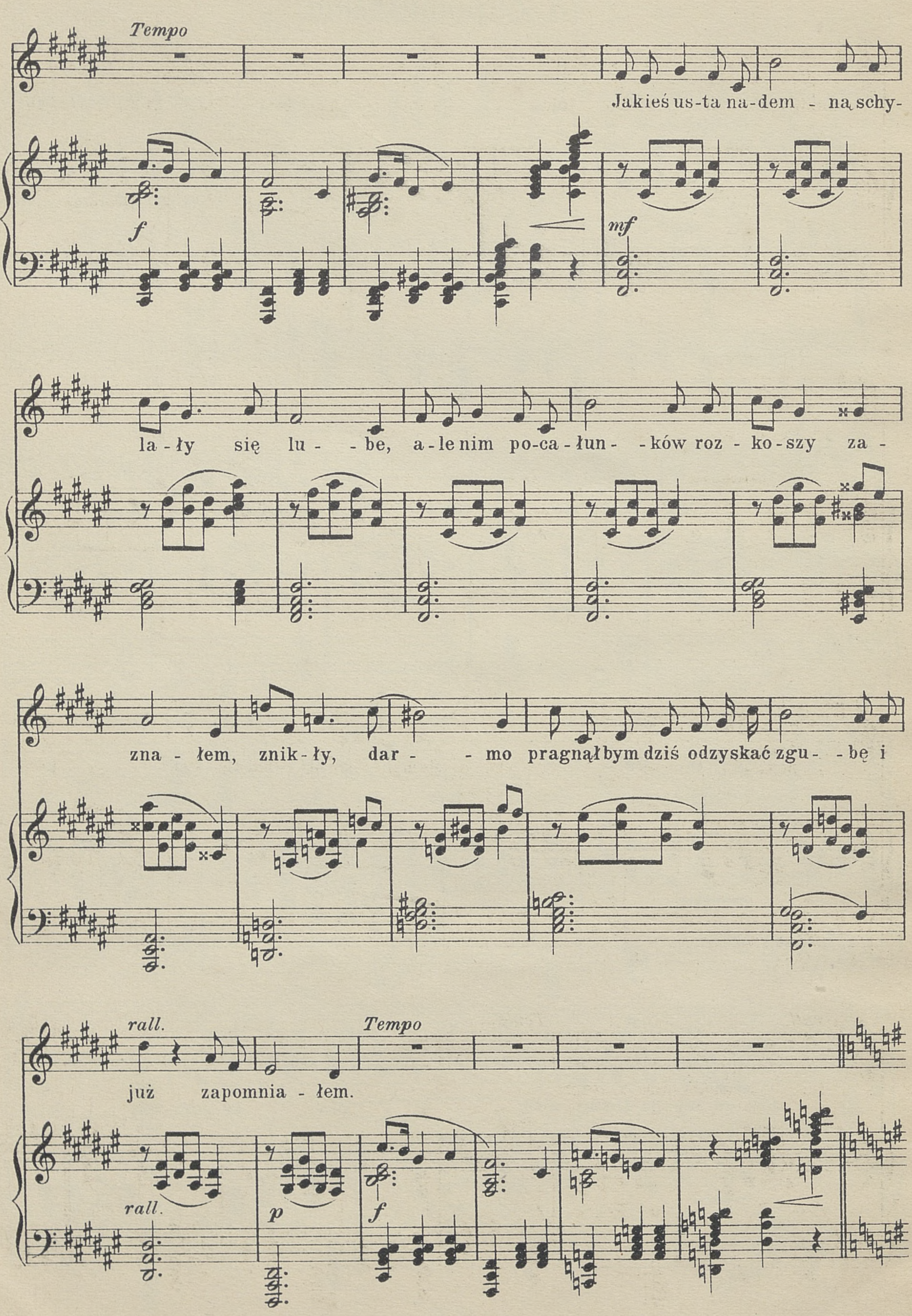

Lecz
f
mf
sen ci - chy, sen spo-koj-ny prze - mi - nie: ży - cie w wi - rach
mf
wiecznej woj - ny znów pły - nie. Zno-wu wal-ka, zno-wu bło-to bez
f
koń - ca! A wciąż w zbie - ra pierś tęsk - no - tą do słoń - ca!
accel.
ff

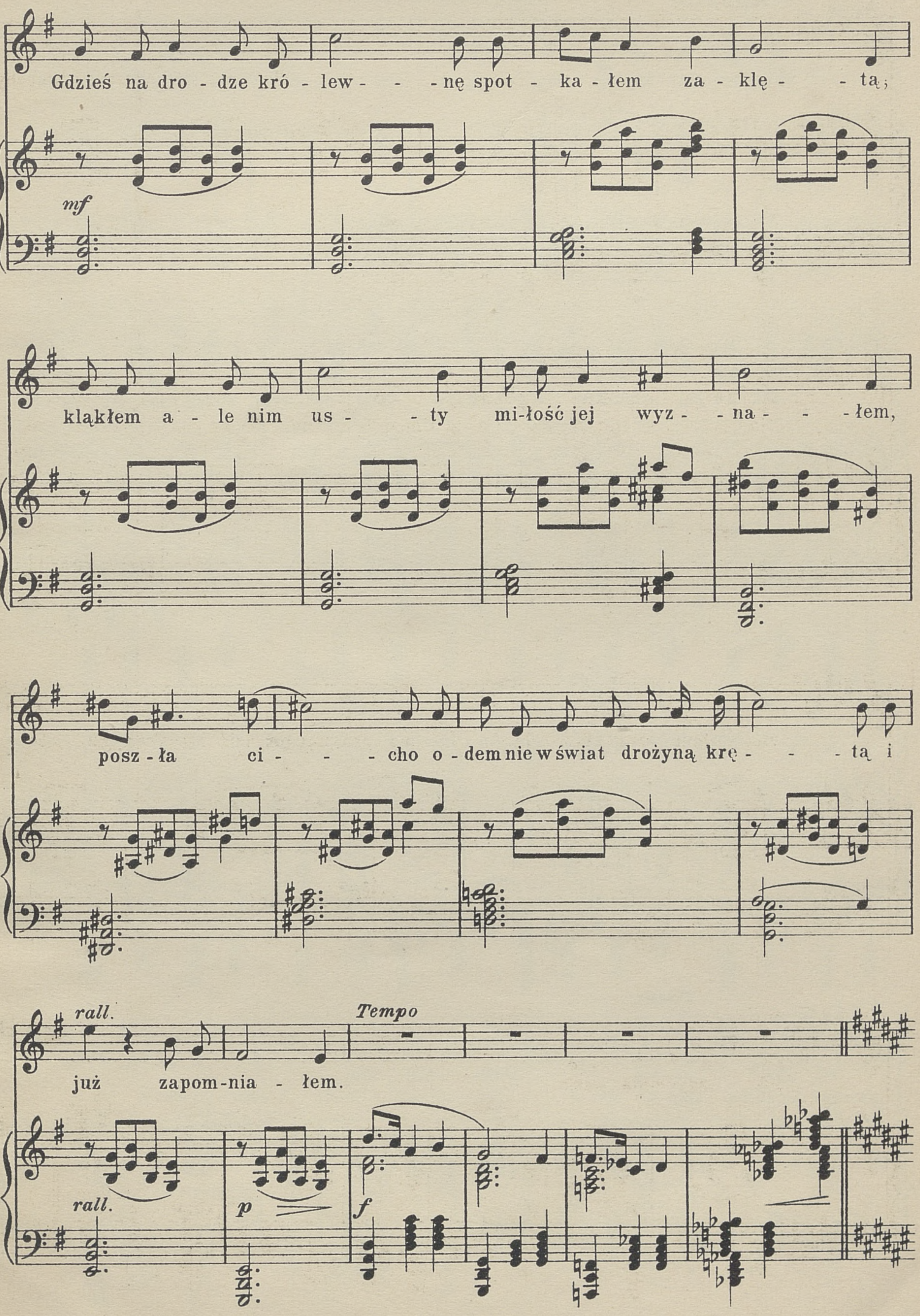
13. Zapomniałem.

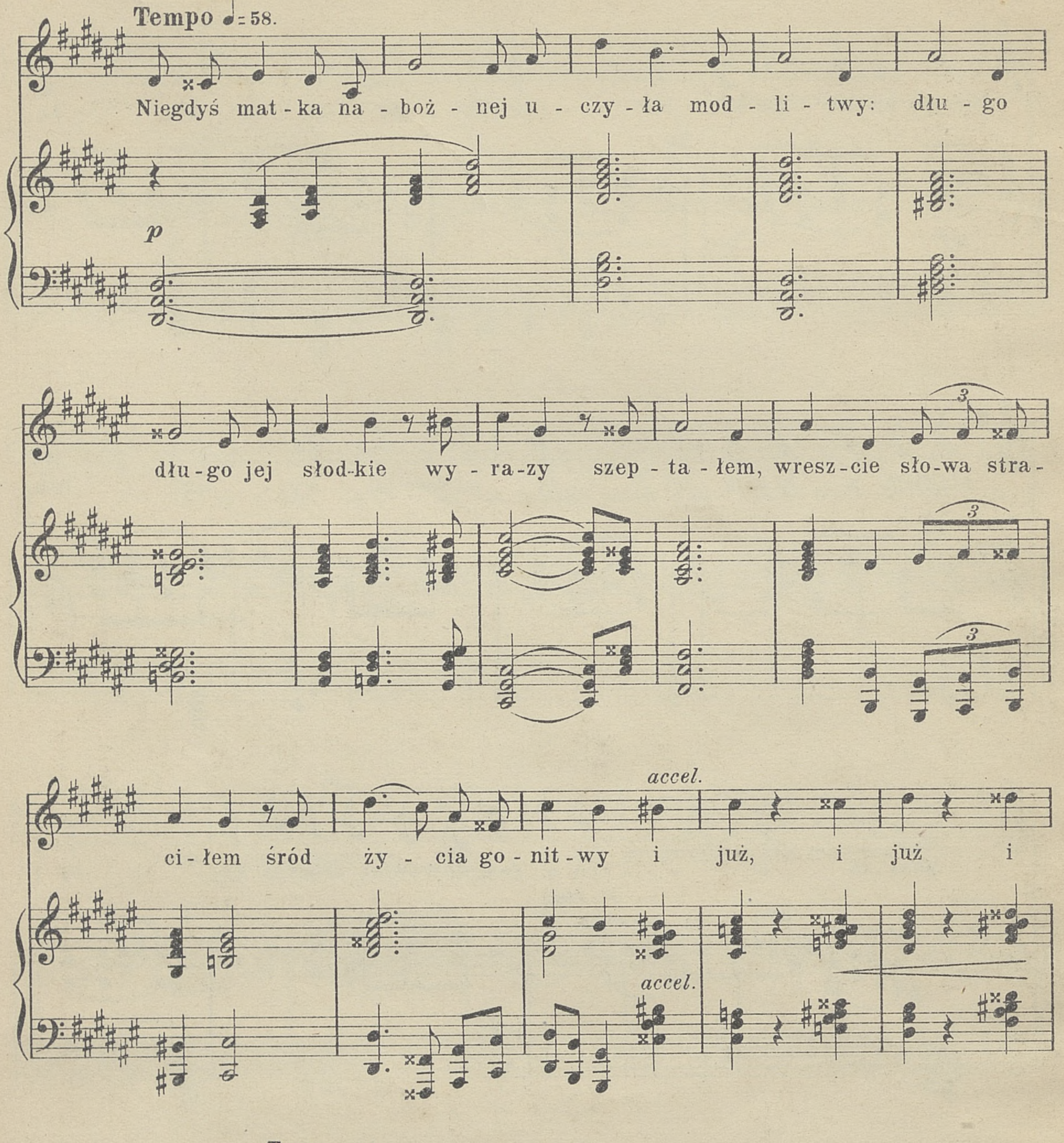
Słowa Jerzego Żuławskiego.

J. T. Wydżgi, Op. 64.

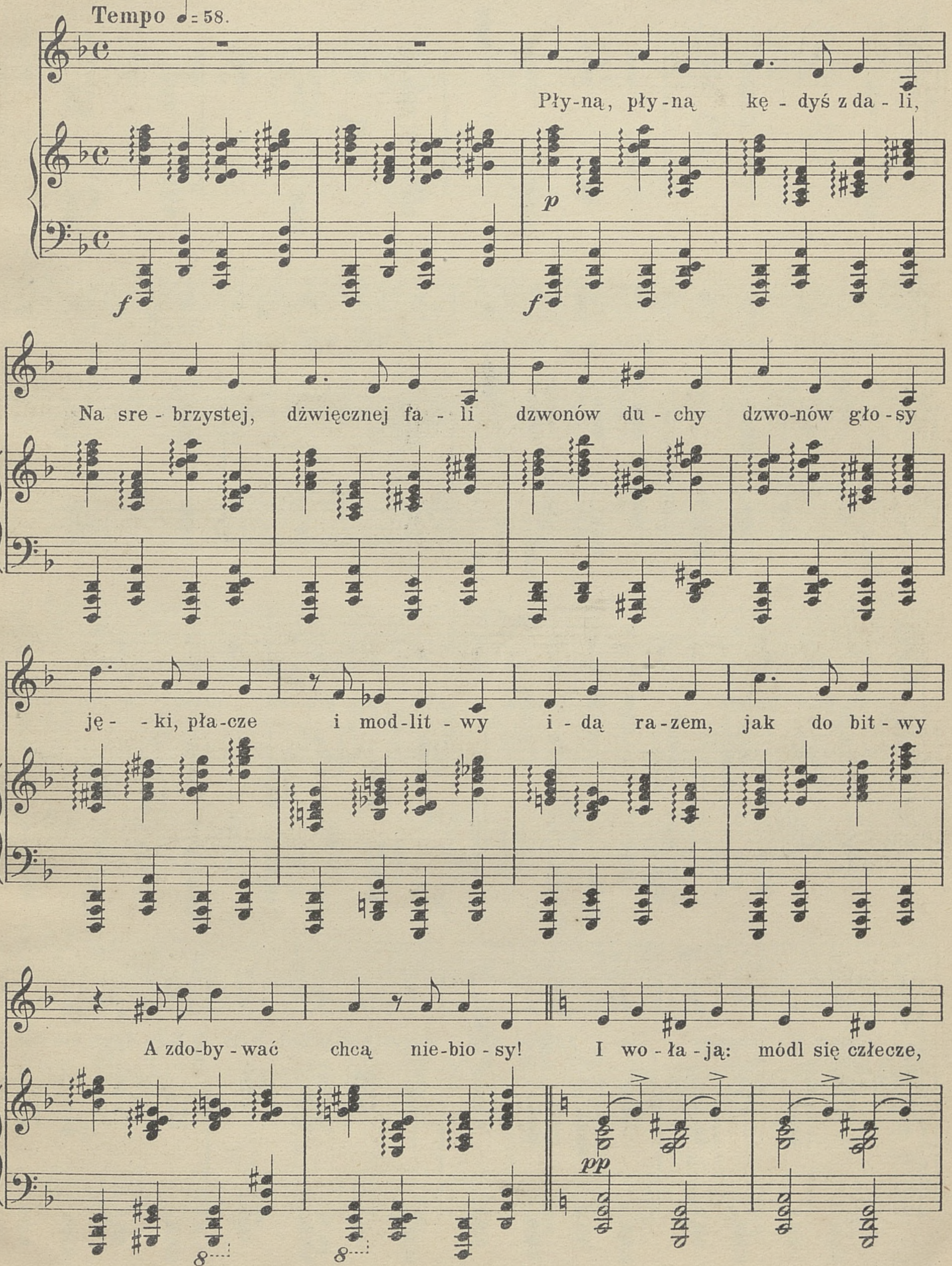

Tempo
Jakieś us-ta na-dem - na schy-
f
mf
la - ły się lu - - be, a - le nim po-ca - łun - - ków roz - ko-szy za -
zna - łem, znik - ły, dar - - mo pragnąłbym dziś odzyskać zgu - - bę i
rall.
Tempo
już zapomnia - łem.
rall.
p
f

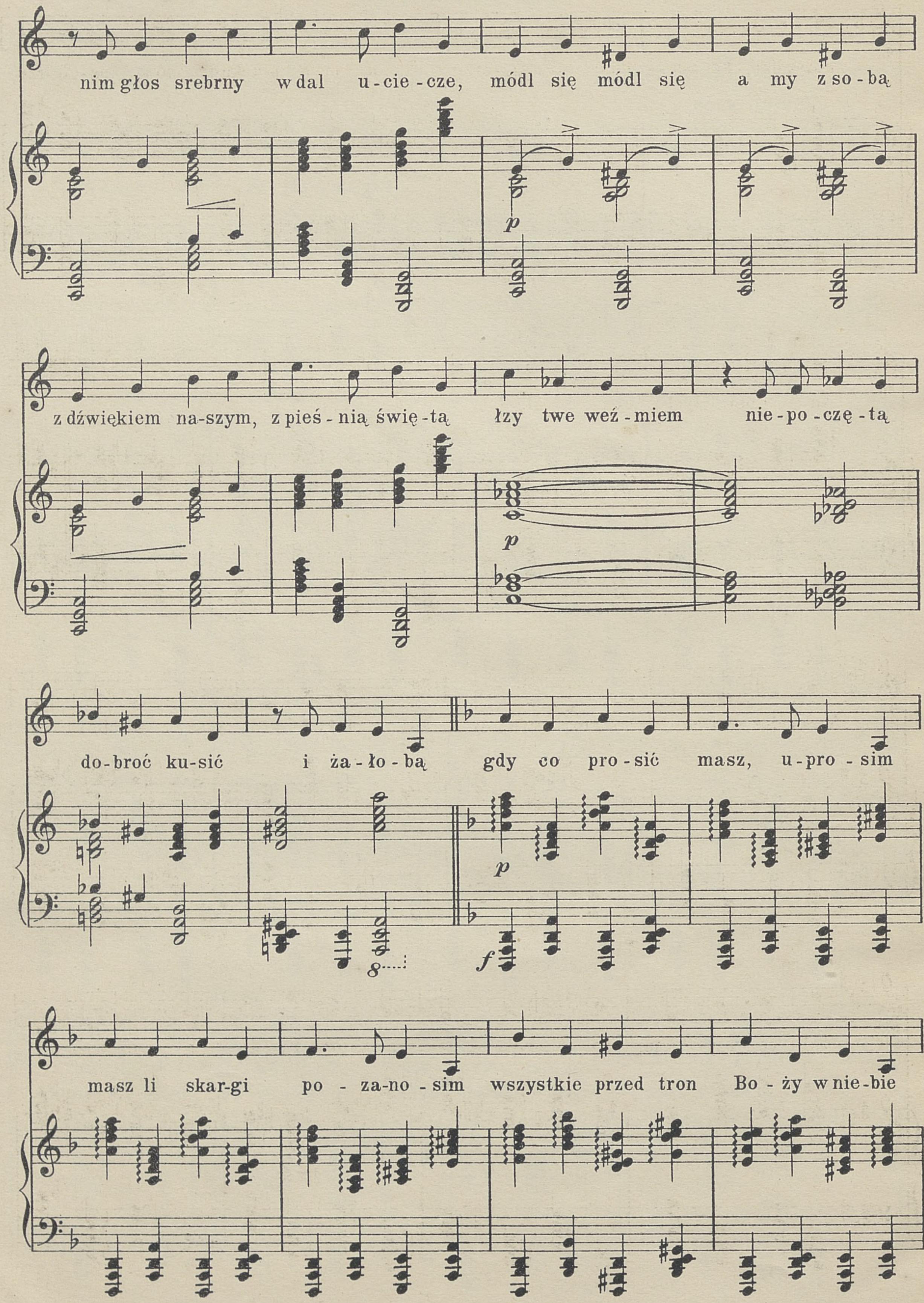

Gdzieś na dro - dze kró - lew - - - nę spot - ka - łem za - klę - - tą;
mf
kląkłem a - le nim us - - ty mi-łość jej wyz - - na - - - łem,
posz - ła ci - - - cho o - dem nie w świat drożyną krę - - - tą i
rall.
Tempo
już zapom-nia - łem.
rall.
p
f

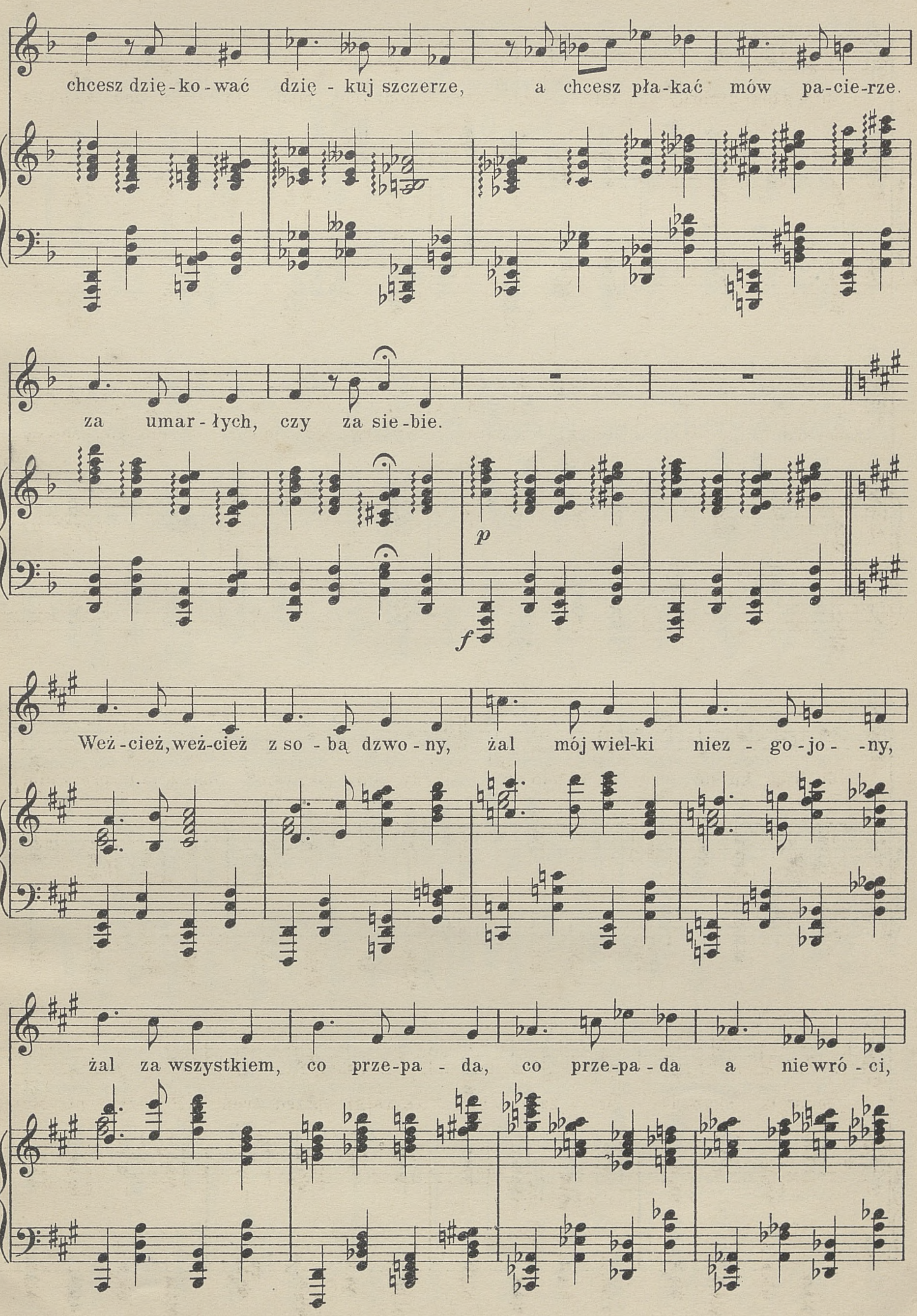

Tempo ♩= 58.
Niegdyś mat - ka na - boż - nej u - czy - ła mod - li - twy: dłu - go
p
dłu - go jej słod - kie wy - ra - zy szep - ta - łem, wresz - cie sło - wa stra -
3
accel.
ci - łem śród ży - cia go - nit - wy i już, i już i
Tempo
już za - - - pom - - nia - łem.

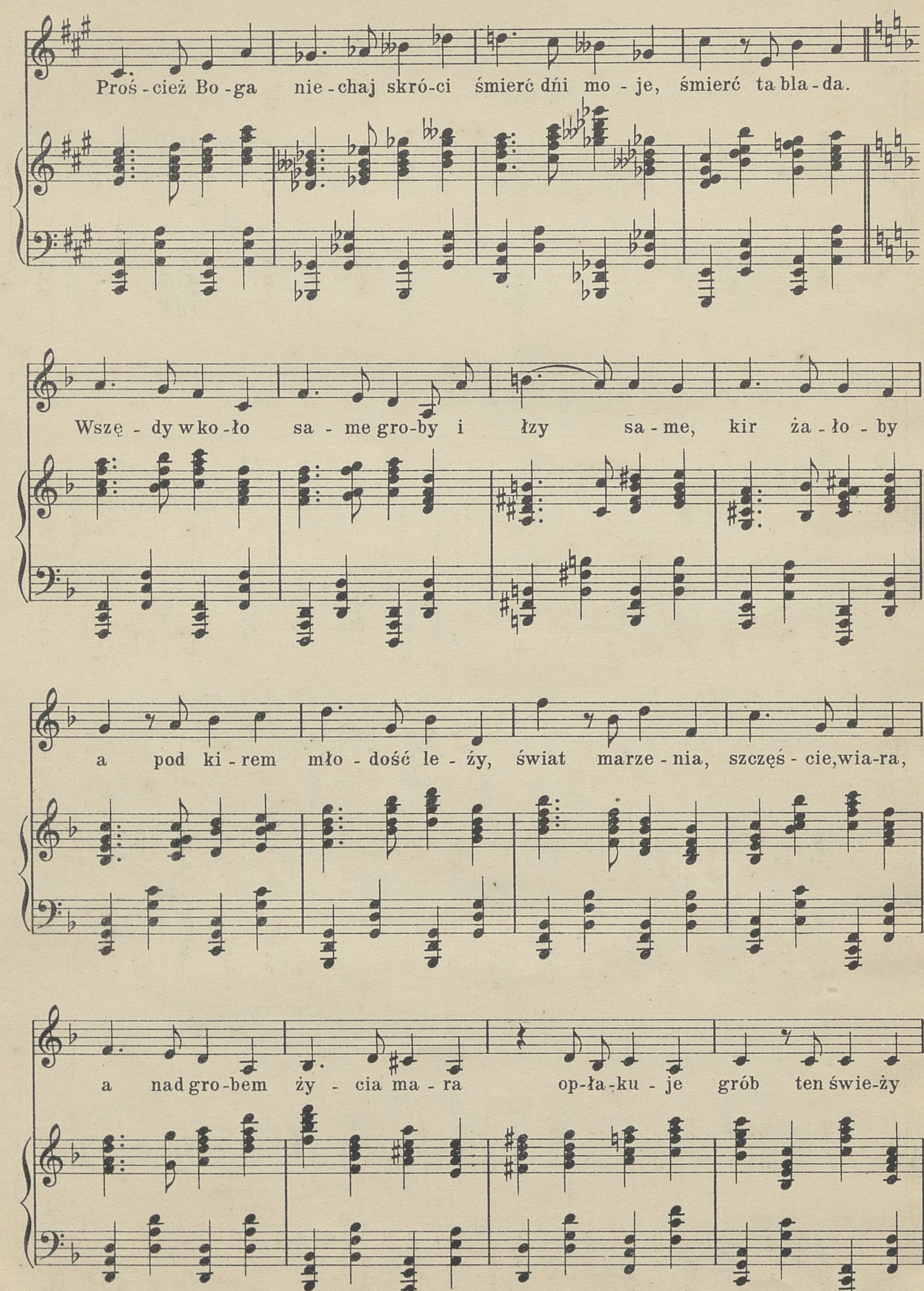
14. Dzwony.

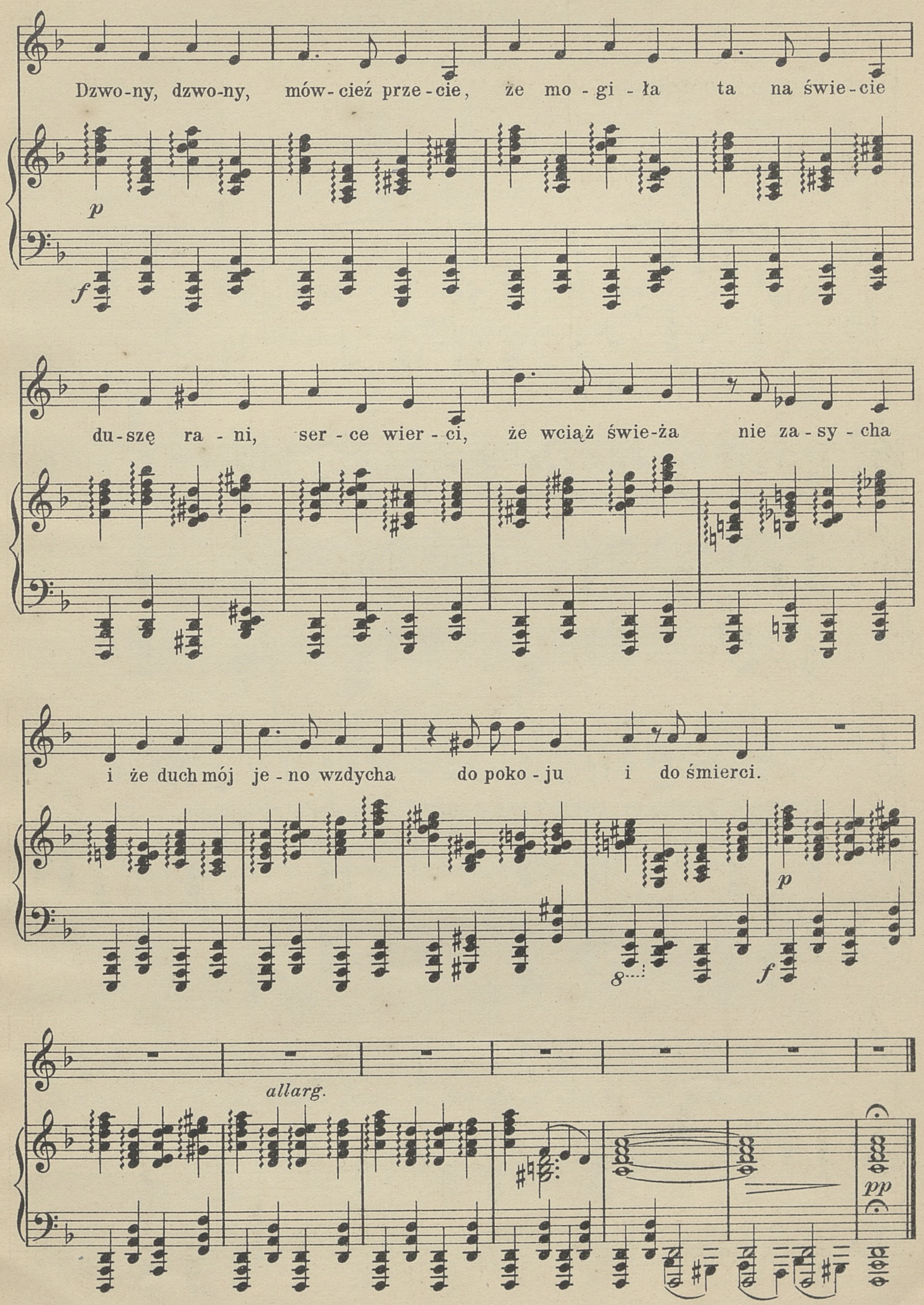
Słowa: Jerzego Żuławskiego. J. T. Wydżgi, Op. 65.

nim głos srebrny w dal u-cie-cze, módl się módl się a my z so-bą
z dźwiękiem na-szym, z pieś-nią świę-tą łzy twe weź-miem nie-po-czę-tą
do-broć ku-sić i ża-ło-bą gdy co pro-sić masz, u-pro-sim
masz li skar-gi po-za-no-sim wszystkie przed tron Bo-ży w nie-bie

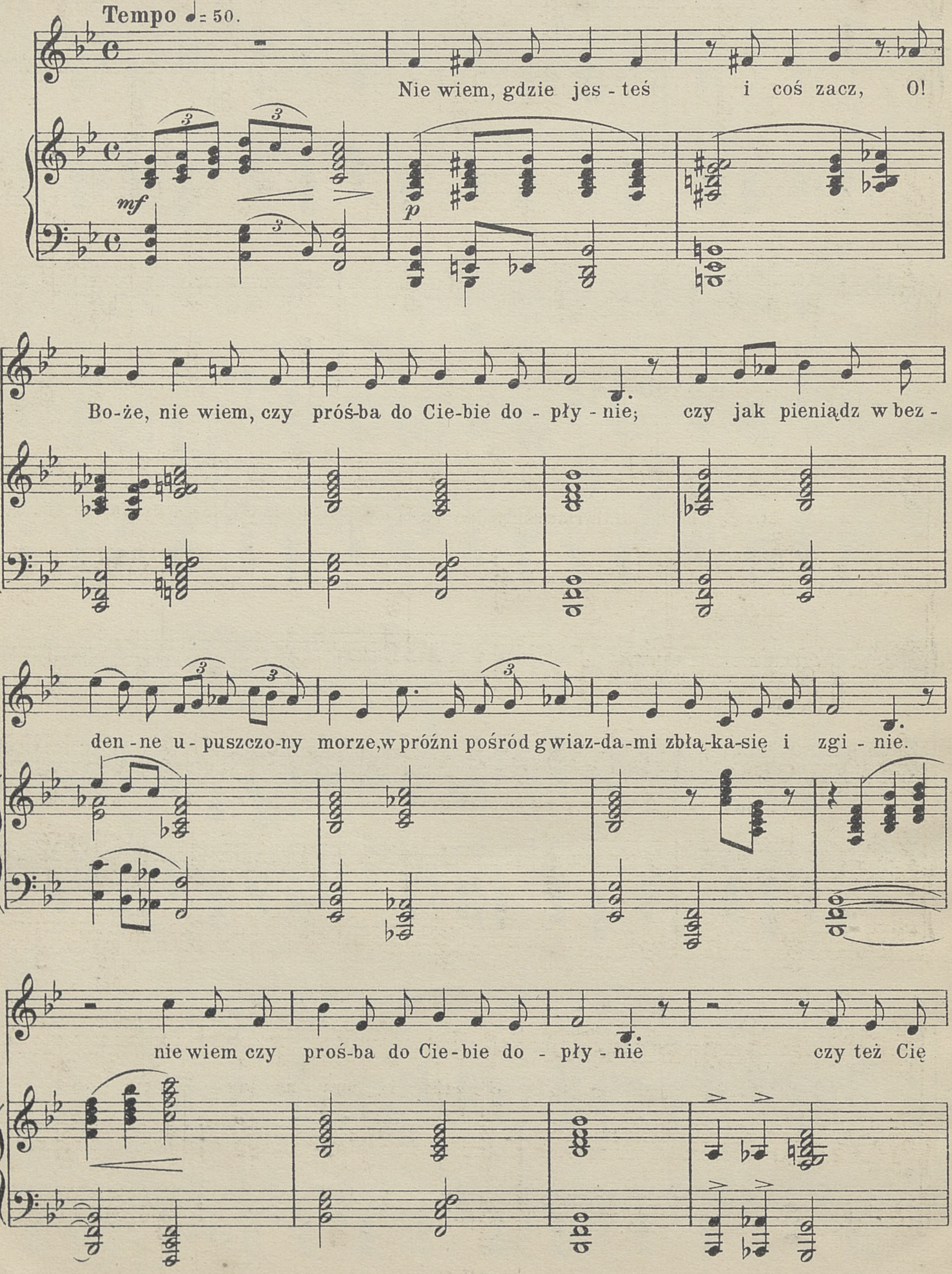

chcesz dzię-ko-wać dzię - kuj szczerze, a chcesz pła-kać mów pa-cie-rze.
za umar - łych, czy za sie-bie.
p
f
Weż-cież,weż-cież z so - bą dzwo - ny, żal mój wiel-ki niez - go-jo - -ny,
żal za wszystkiem, co prze-pa - da, co prze-pa - da a nie wró - ci,

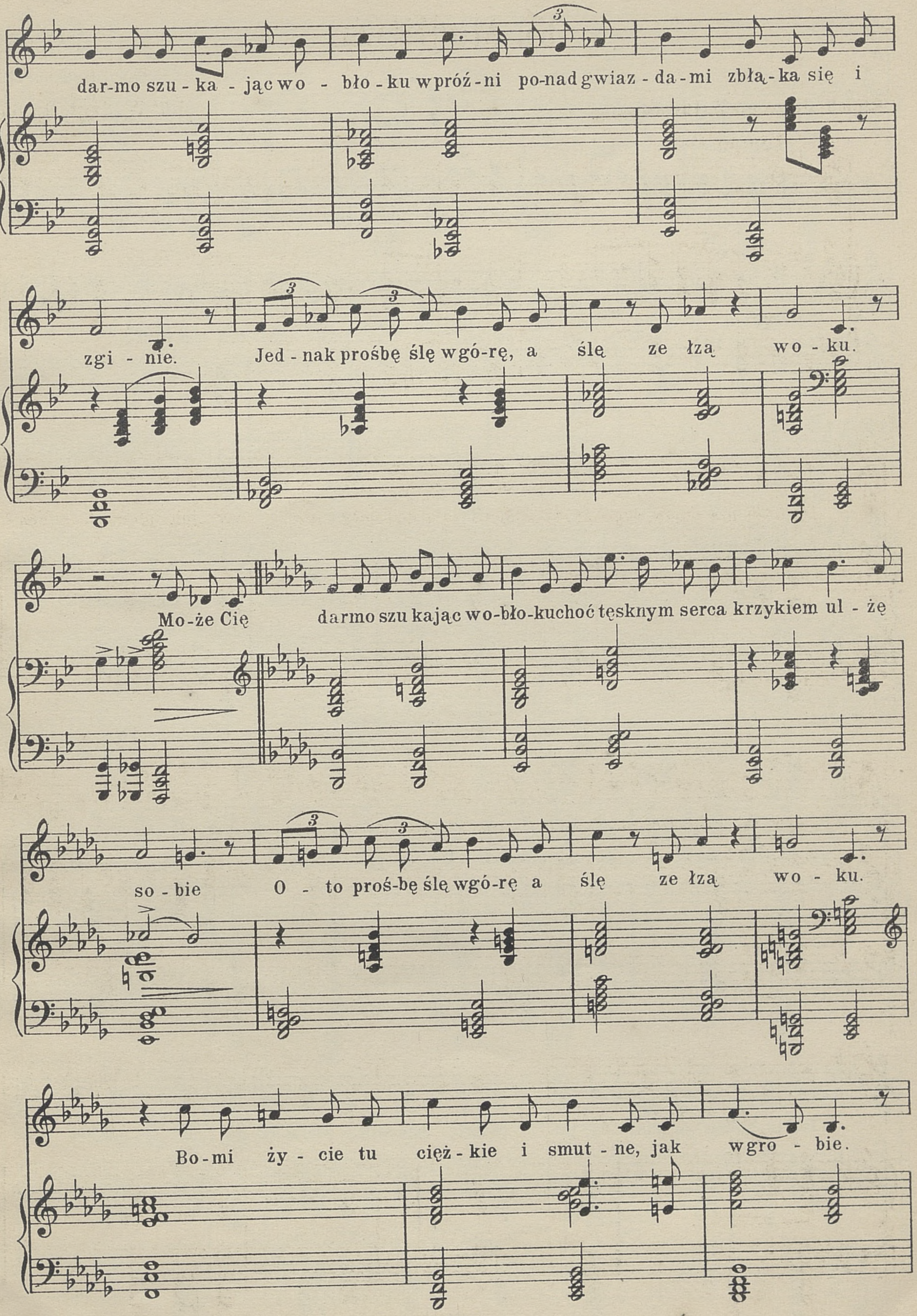

Proś - cież Bo - ga nie - chaj skró - ci śmierć dńi mo - je, śmierć ta bla - da.
Wszę - dy wko - ło sa - me gro - by i łzy sa - me, kir ża - ło - by
a pod ki - rem mło - dość le - ży, świat marze - nia, szczęś - cie, wia - ra,
a nad gro - bem ży - cia ma - ra op - ła - ku - je grób ten świe - ży

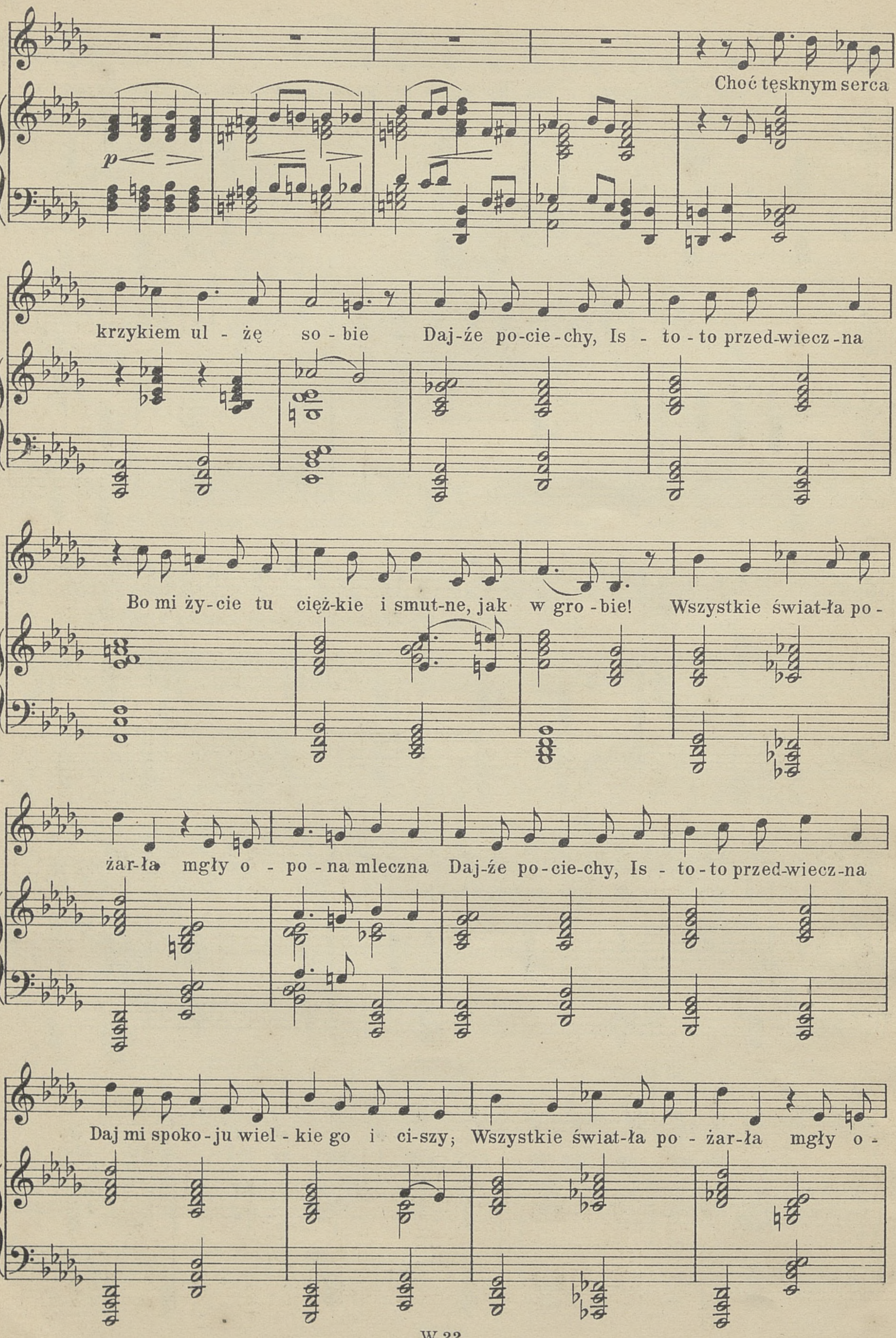

Dzwo-ny, dzwo-ny, mów-cież prze-cie, że mo-gi-ła ta na świe-cie
p
f
du-szę ra-ni, ser-ce wier-ci, że wciąż świe-ża nie za-sy-cha
i że duch mój je-no wzdycha do poko-ju i do śmierci.
8
p
f
allarg.
pp

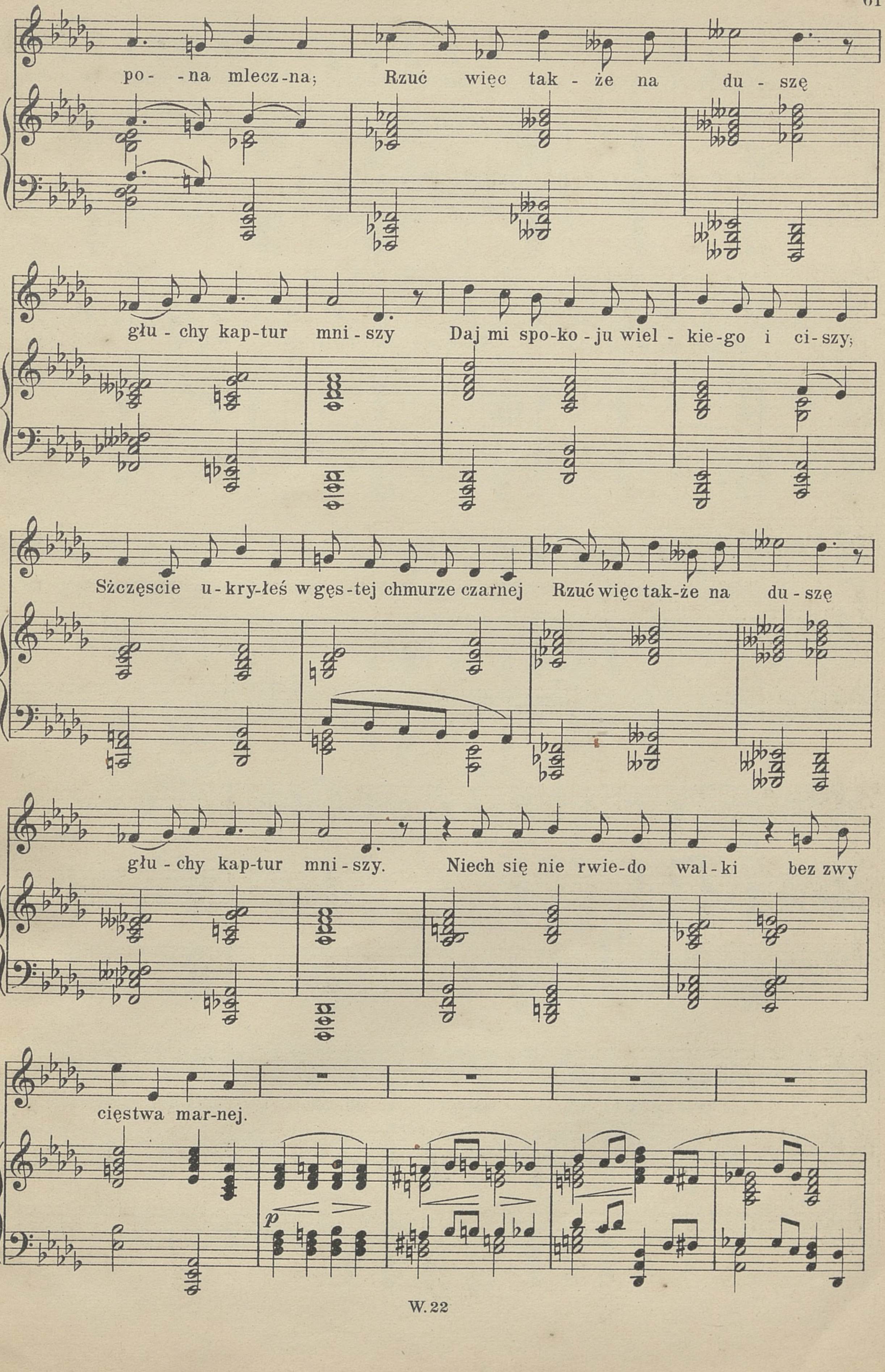
15. Modlitwa.

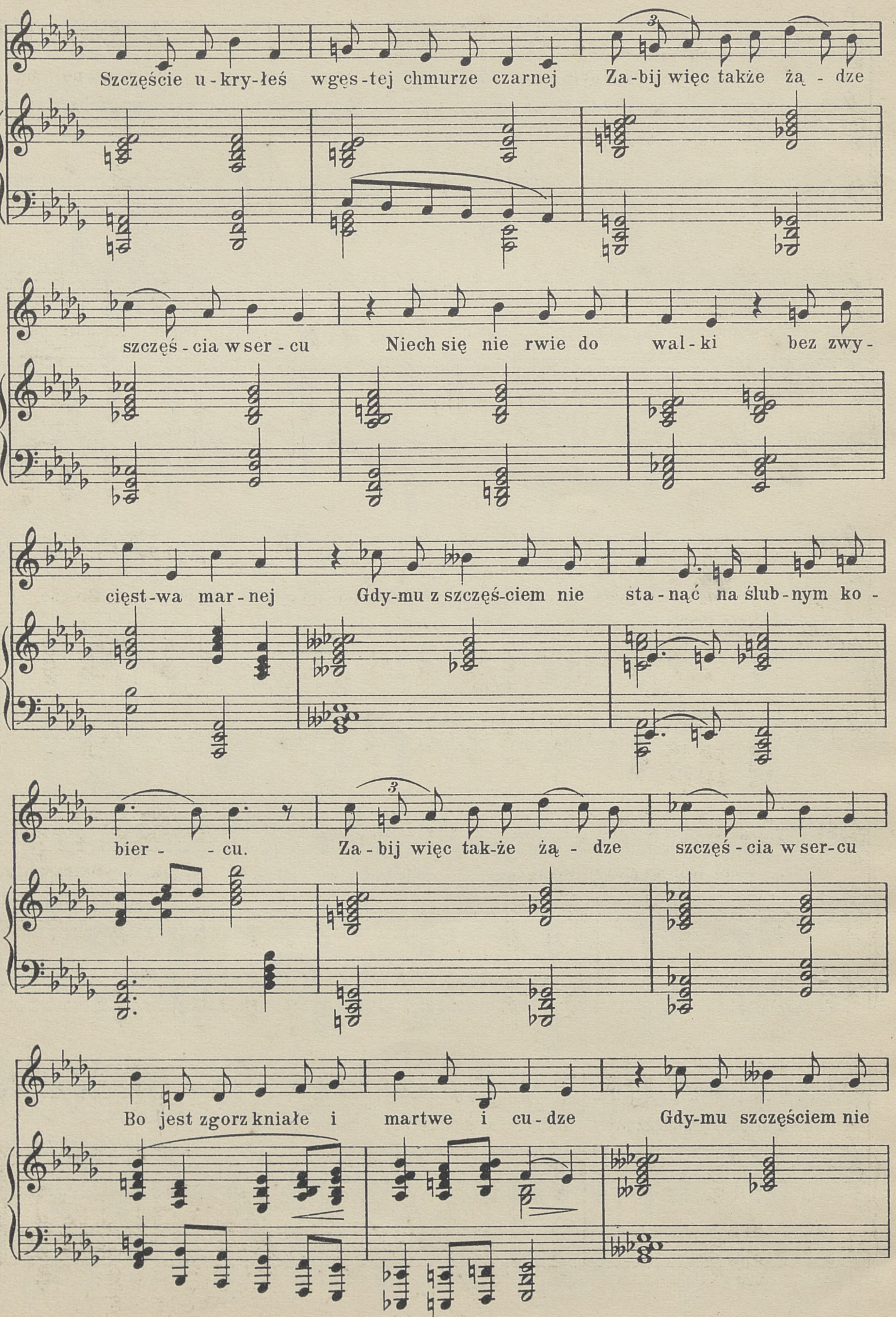
Słowa: Jerzego Żuławskiego. J. T. Wydżgi, Op. 66.

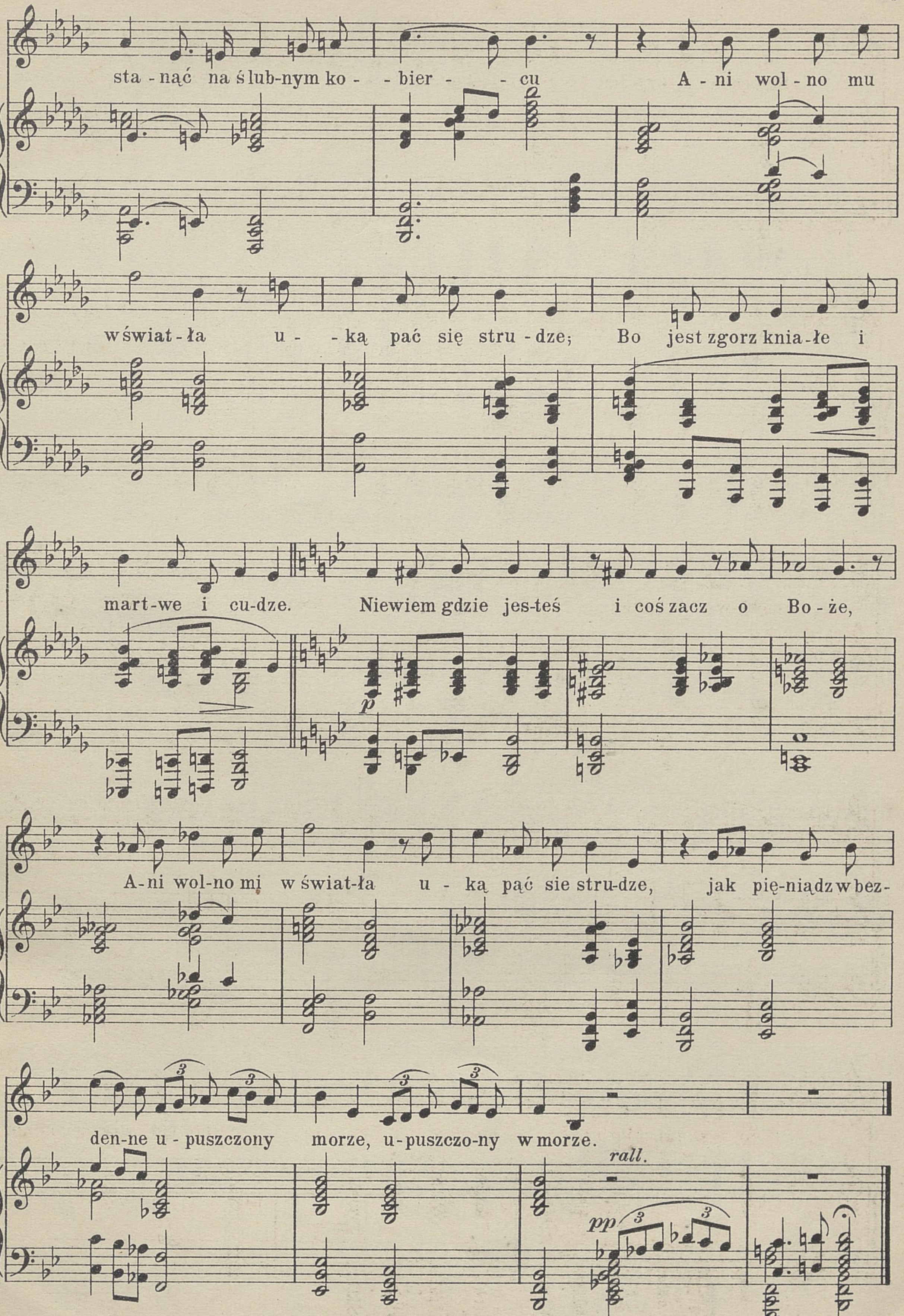

dar-mo szu - ka - jąc wo - bło - ku wpróż - ni po-nad gwiaz - da - mi zbłą - ka się i
zgi - nie. Jed - nak prośbę ślę wgó-rę, a ślę ze łzą wo - ku.
Mo-że Cię darmo szu kając wo-bło-kuchoć tęsknym serca krzykiem ul - żę
so - bie O - to proś-bę ślę wgó-rę a ślę ze łzą wo - ku.
Bo-mi ży - cie tu cięż - kie i smut - ne, jak wgro - bie.

Choć tęsknym serca
krzykiem ul - żę so - bie Daj-że po-cie-chy, Is - to - to przed-wiecz-na
Bo mi ży-cie tu cięż-kie i smut-ne, jak w gro - bie! Wszystkie świat-ła po -
żar-ła mgły o - po - na mleczna Daj-że po-cie-chy, Is - to-to przed-wiecz-na
Daj mi spoko-ju wiel - kie go i ci-szy; Wszystkie świat-ła po - żar-ła mgły o -

po- -na mlecz-na; Rzuć więc tak - że na du - szę
głu - chy kap-tur mni - szy Daj mi spo-ko - ju wiel - kie-go i ci-szy;
Szczęscie u-kry-łeś w gęs-tej chmurze czarnej Rzuć więc tak-że na du-szę
głu - chy kap-tur mni - szy. Niech się nie rwie-do wal-ki bez zwy
cięstwa mar-nej.
p

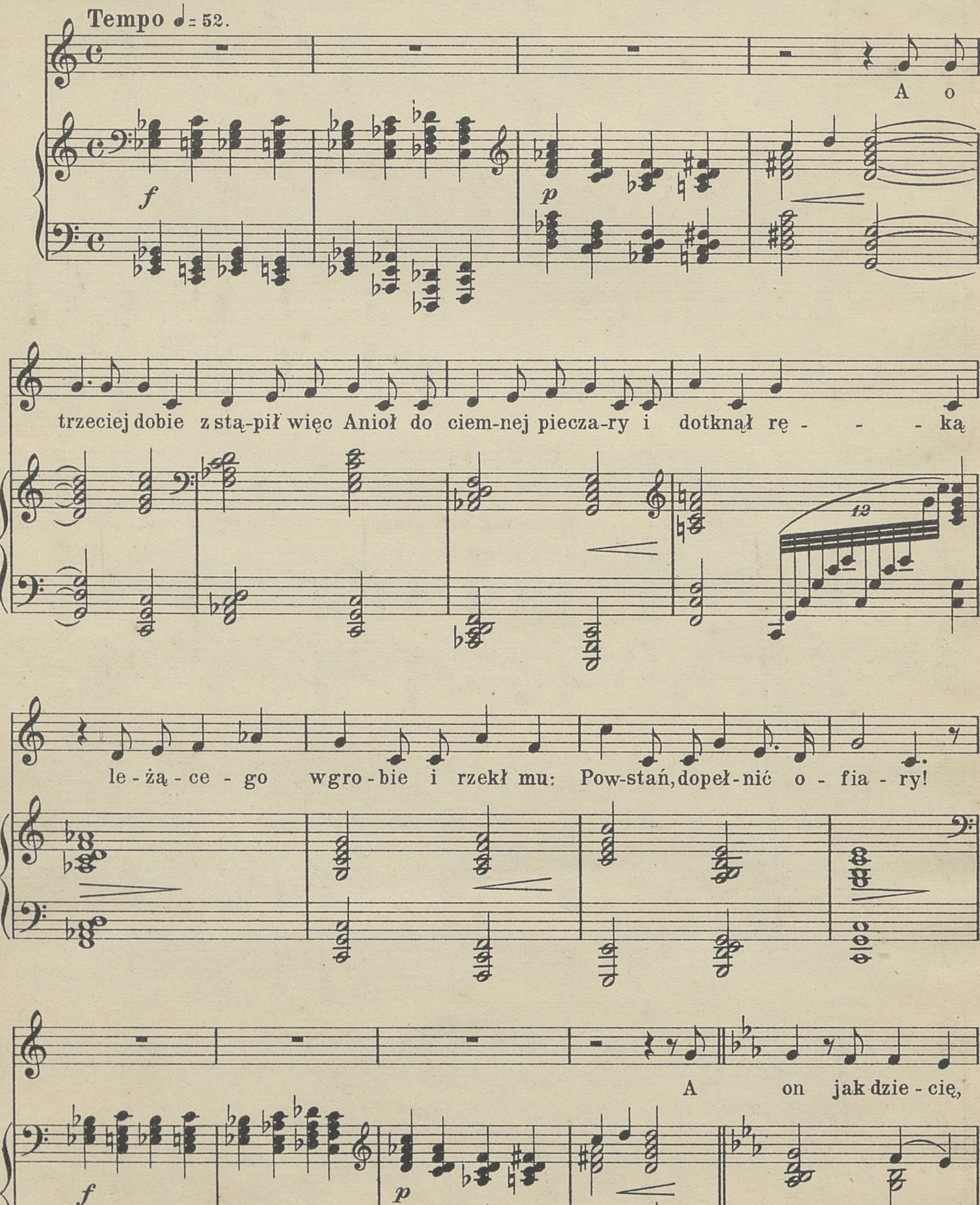

Szczęście u-kry-łeś wgęs-tej chmurze czarnej Za-bij więc także żą - dze
szczęś - cia w ser - cu Niech się nie rwie do wal - ki bez zwy -
cięst-wa mar-nej Gdy-mu z szczęś-ciem nie sta - nąć na ślub-nym ko -
bier - - cu. Za - bij więc tak-że żą - dze szczęś - cia w ser-cu
Bo jest zgorz kniałe i martwe i cu-dze Gdy-mu szczęściem nie

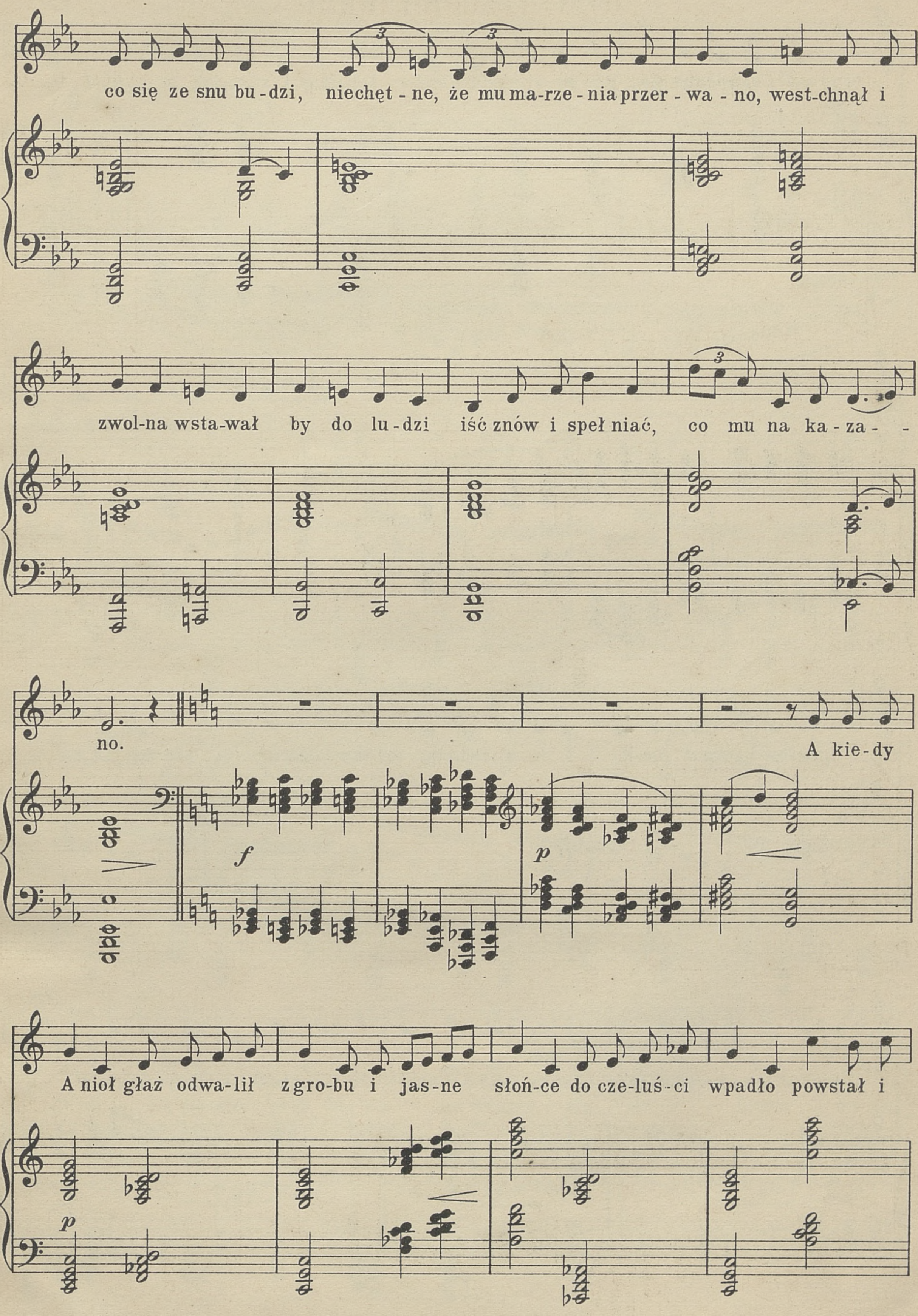

sta - nąć na ślub-nym ko - - bier - - cu A - ni wol - no mu
wświat - ła u - - ką pać się stru - dze; Bo jest zgorz knia - łe i
mart - we i cu - dze. Niewiem gdzie jes - teś i coś zacz o Bo - że,
A - ni wol - no mi w świat - ła u - ką pąć sie stru - dze, jak pię - niądz w bez -
den - ne u - puszczony morze, u - puszczo - ny w morze.
p
rall.
pp

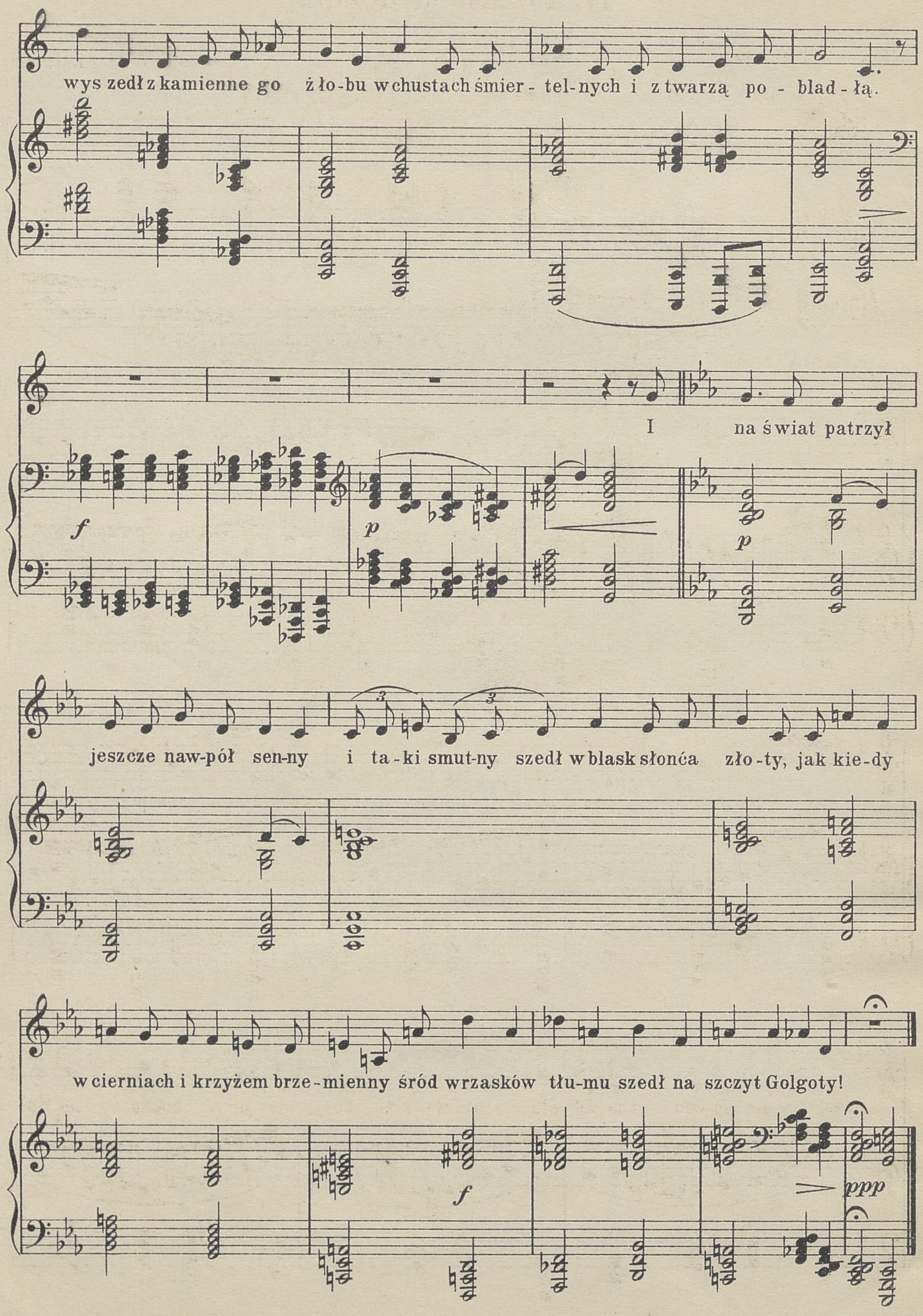
16. O trzeciej dobie.

Słowa: Jerzego Żuławskiego.

J. T. Wydżgi, Op. 67.

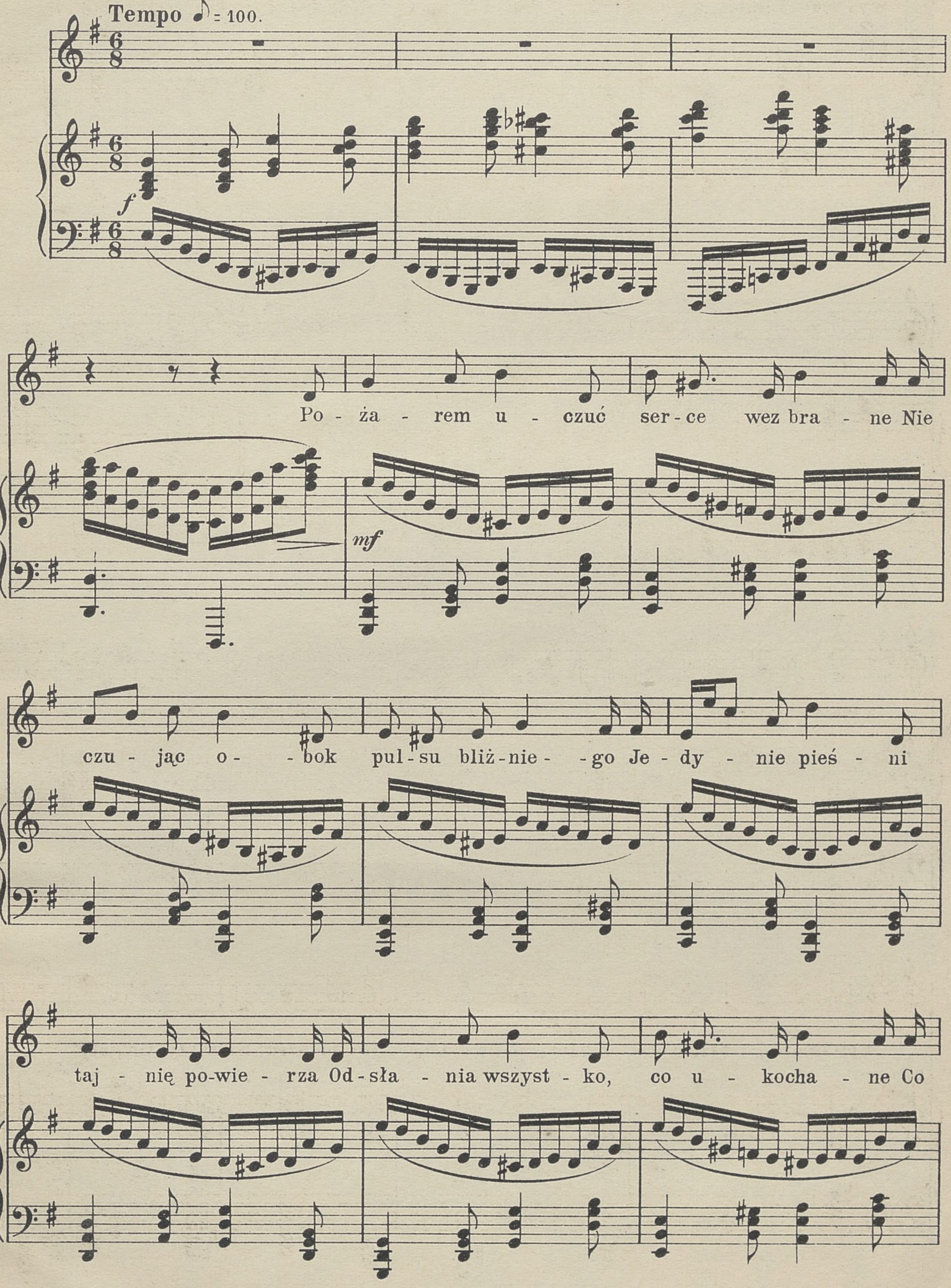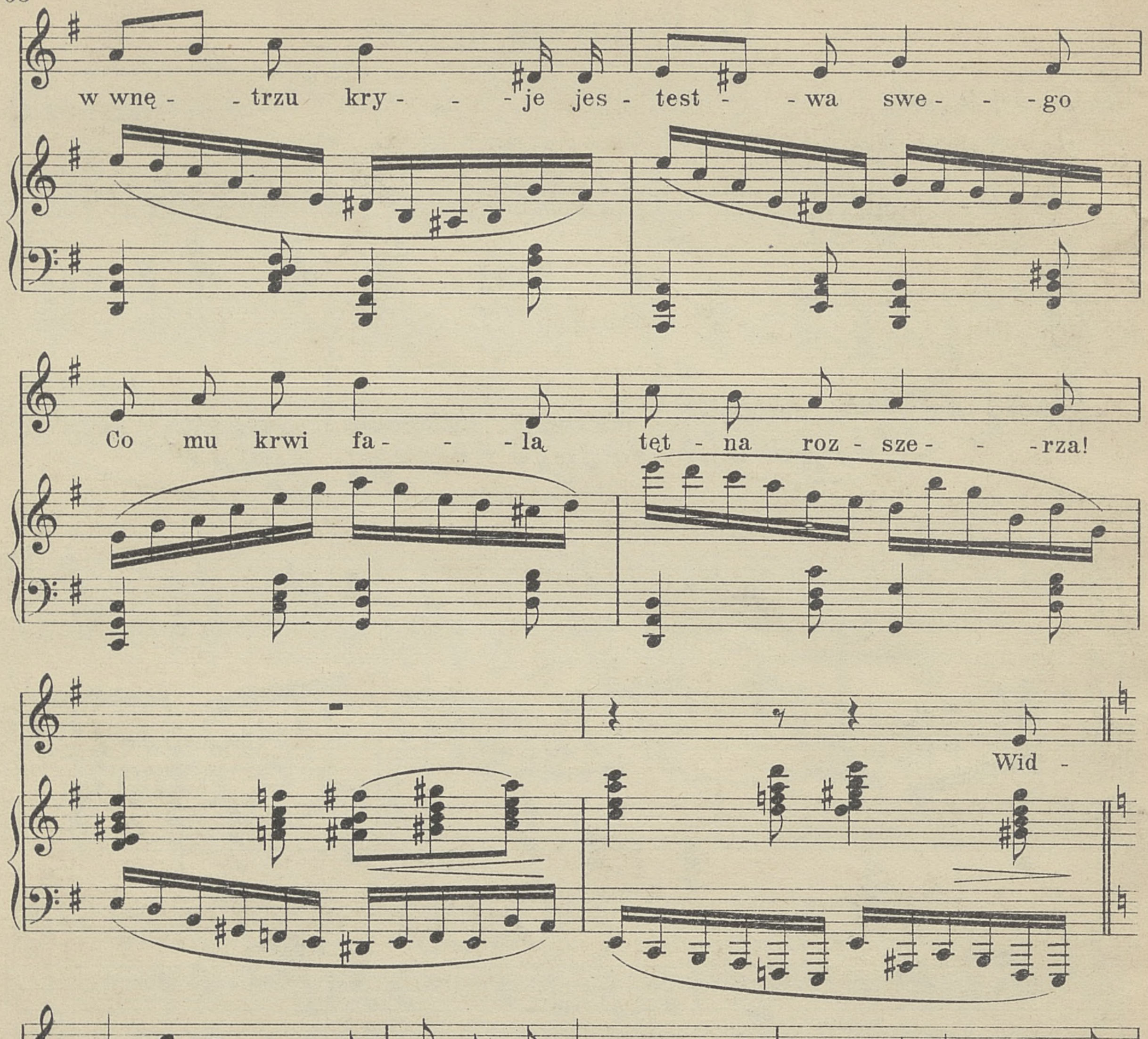

co się ze snu bu-dzi, niechęt - ne, że mu ma-rze - nia przer - wa - no, west-chnął i
zwol-na wsta-wał by do lu-dzi iść znów i speł niać, co mu na ka - za - -
no.
A kie-dy
A nioł głaz odwa-lił z gro-bu i jas-ne słoń-ce do cze-luś-ci wpadło powstał i
f
p
p

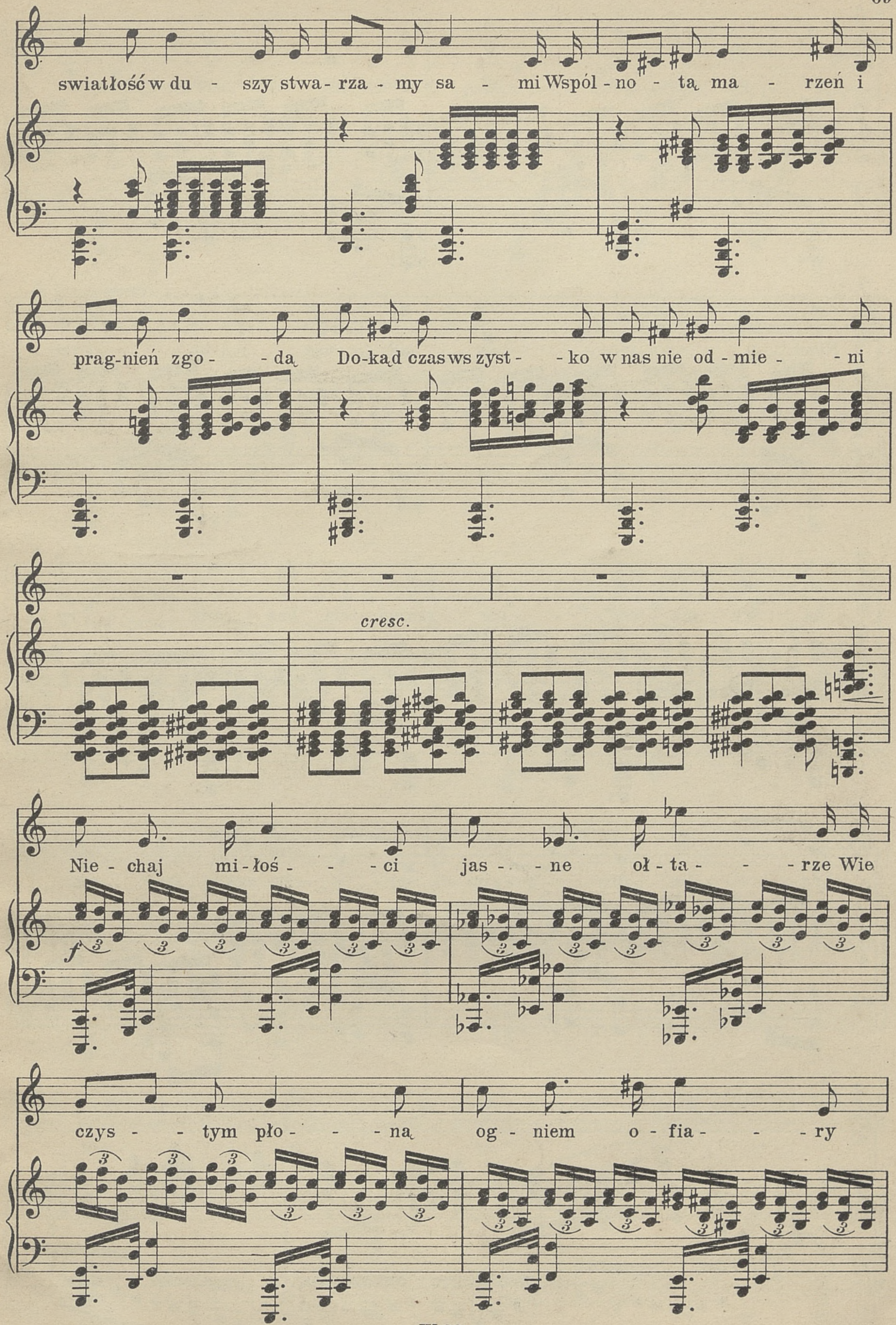

wys zedł z kamienne go żło-bu wchustach śmier - tel-nych i z twarzą po - blad - łą.
f
p
I na świat patrzył
p
jeszcze naw-pół sen-ny i ta-ki smut-ny szedł w blask słońca zło-ty, jak kie-dy
w cierniach i krzyżem brze-mienny śród wrzasków tłu-mu szedł na szczyt Golgoty!
f
ppp

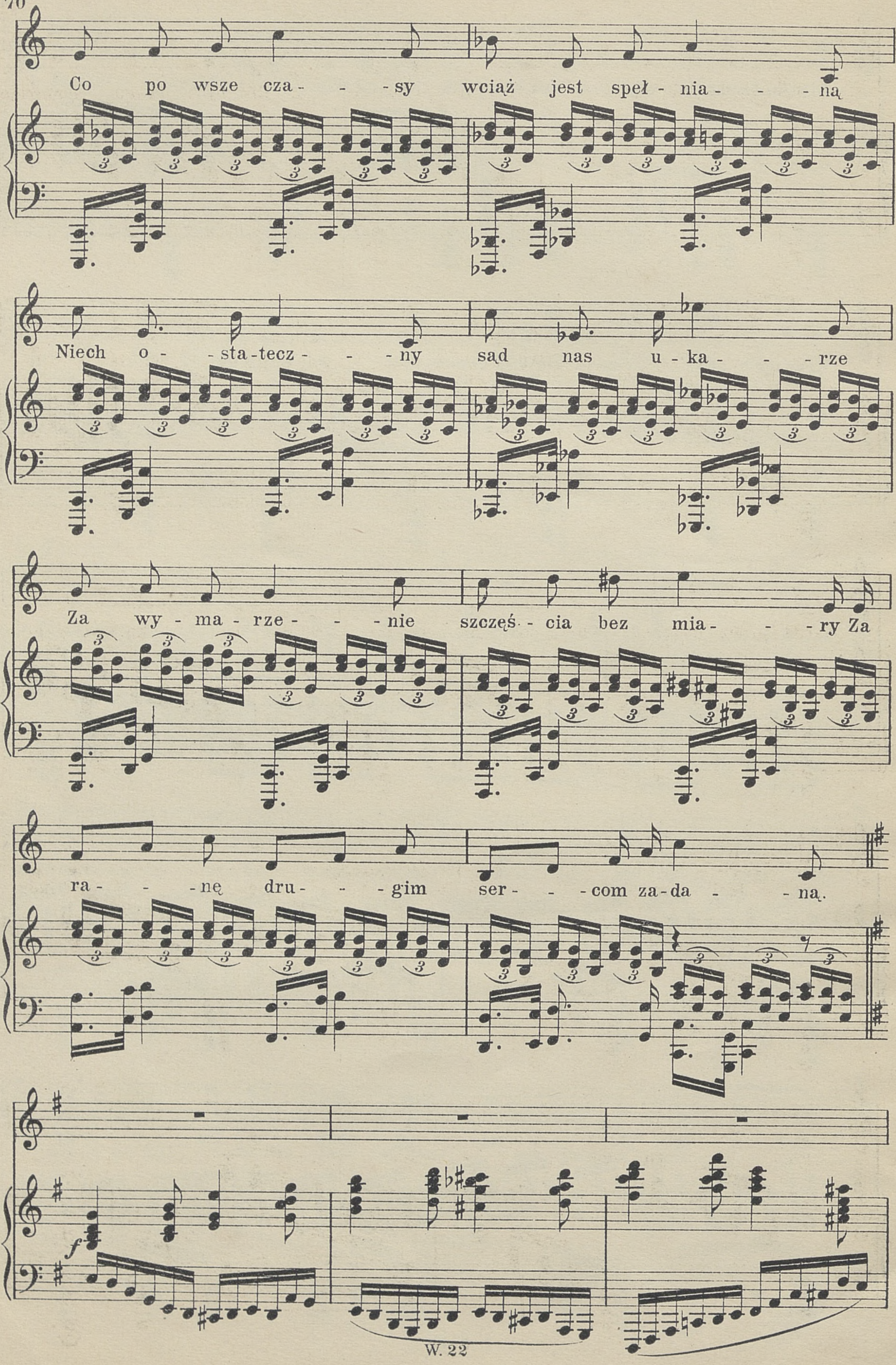
17. Pożarem uczuć.

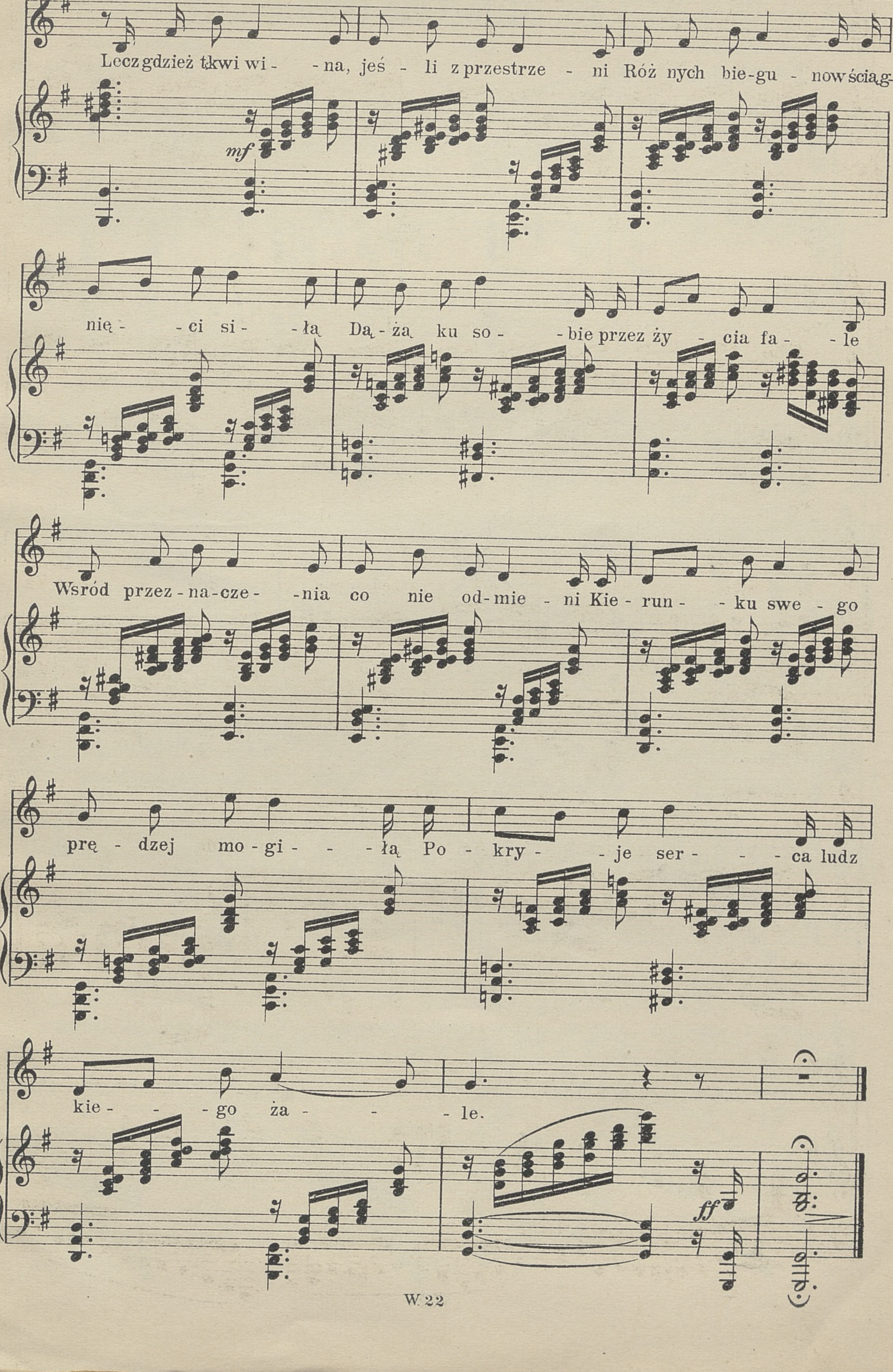
Słowa: J. T. Wydżgi. J. T. Wydżgi, Op. 68.

w wnę - - trzu kry - - - je jes - test - - wa swe - - - go
Co mu krwi fa - - - lą tęt - na roz - sze - - - rza!
Wid -
no - kręg ca - - ły ra - czej chmura - - mi Jest bar - dziej za - - słan
niż - li po - go - - dą Sło - necz - nej bar - - wy, jasnych promie - - ni Lecz

swiatłość w du - szy stwa - rza - my sa - mi Wspól - no - tą ma - rzeń i
prag-nień zgo - dą Do-kąd czas wszyst - ko w nas nie od - mie - ni
cresc.
Nie - chaj mi - łoś - ci jas - ne oł - ta - rze Wie
czys - tym pło - ną og - niem o - fia - ry

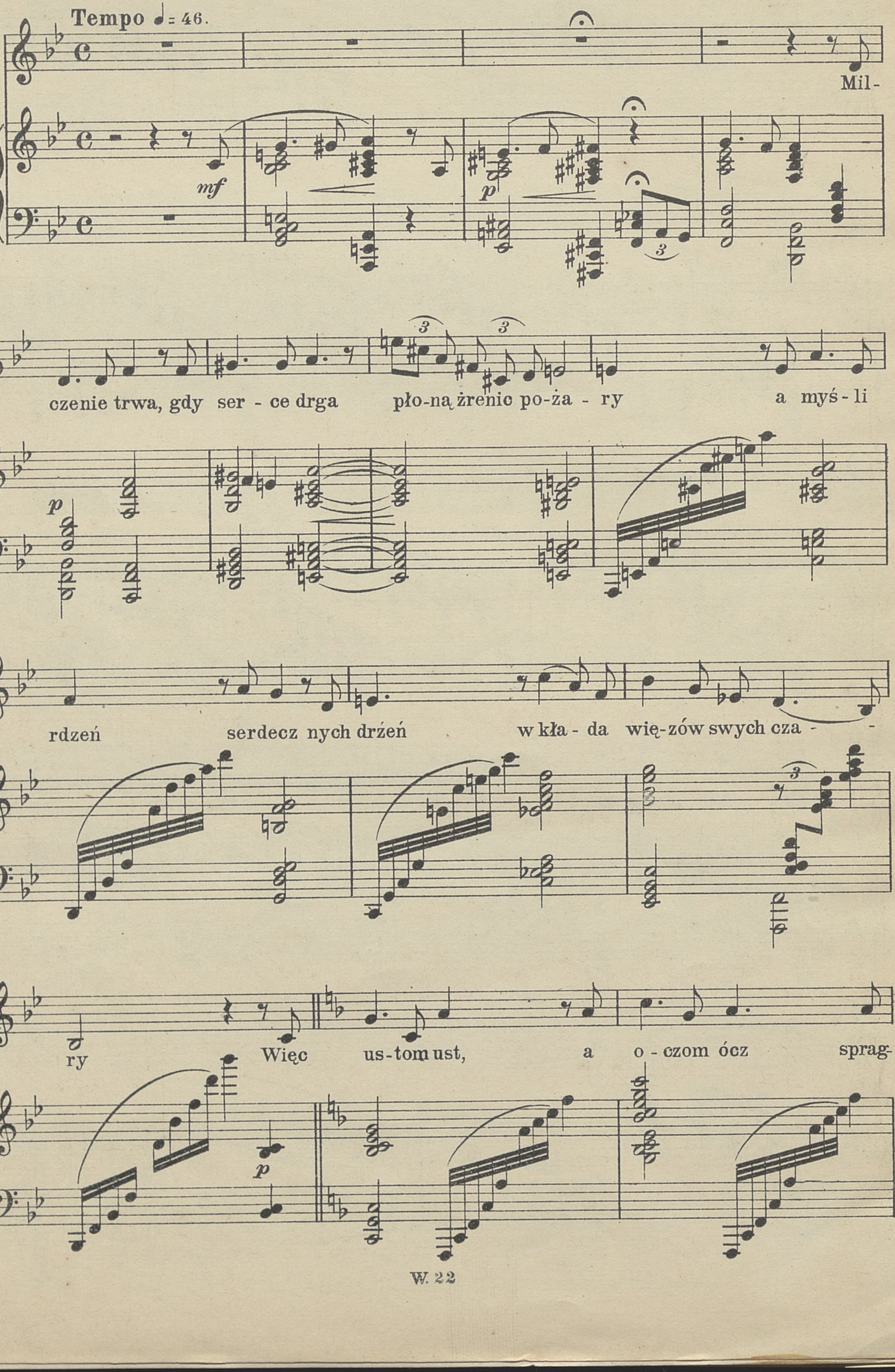

Co po wsze cza - - sy wciąż jest speł - nia - - ną
Niech o - - sta - tecz - - - ny sąd nas u - ka - - rze
Za wy - ma - rze - - - nie szczęś - cia bez mia - - - ry Za
ra - - - nę dru - - - gim ser - - - com za - da - - ną.

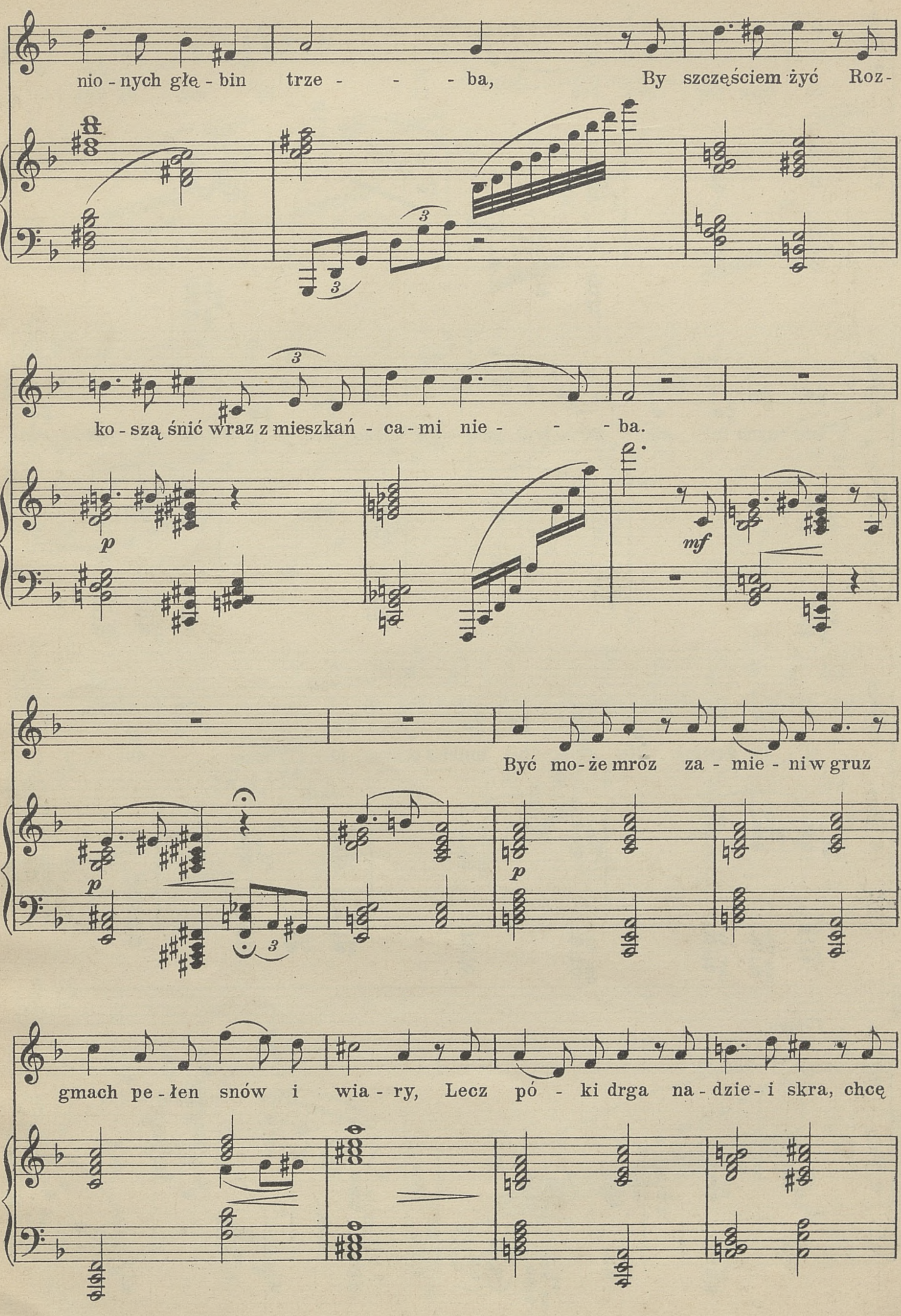

Lecz gdzież tkwi wi - - na, jeś - li z przestrze - ni Róż nych bie-gu - now ściąg-
nię - - ci si - - łą Dą - żą ku so - - bie przez ży - cia fa - - le
Wsród przez - na-cze - - nia co nie od-mie - ni Kie - run - - ku swe - go
prę - dzej mo - gi - - - łą Po - kry - - je ser - - - ca ludz
kie - - go za - - - le.

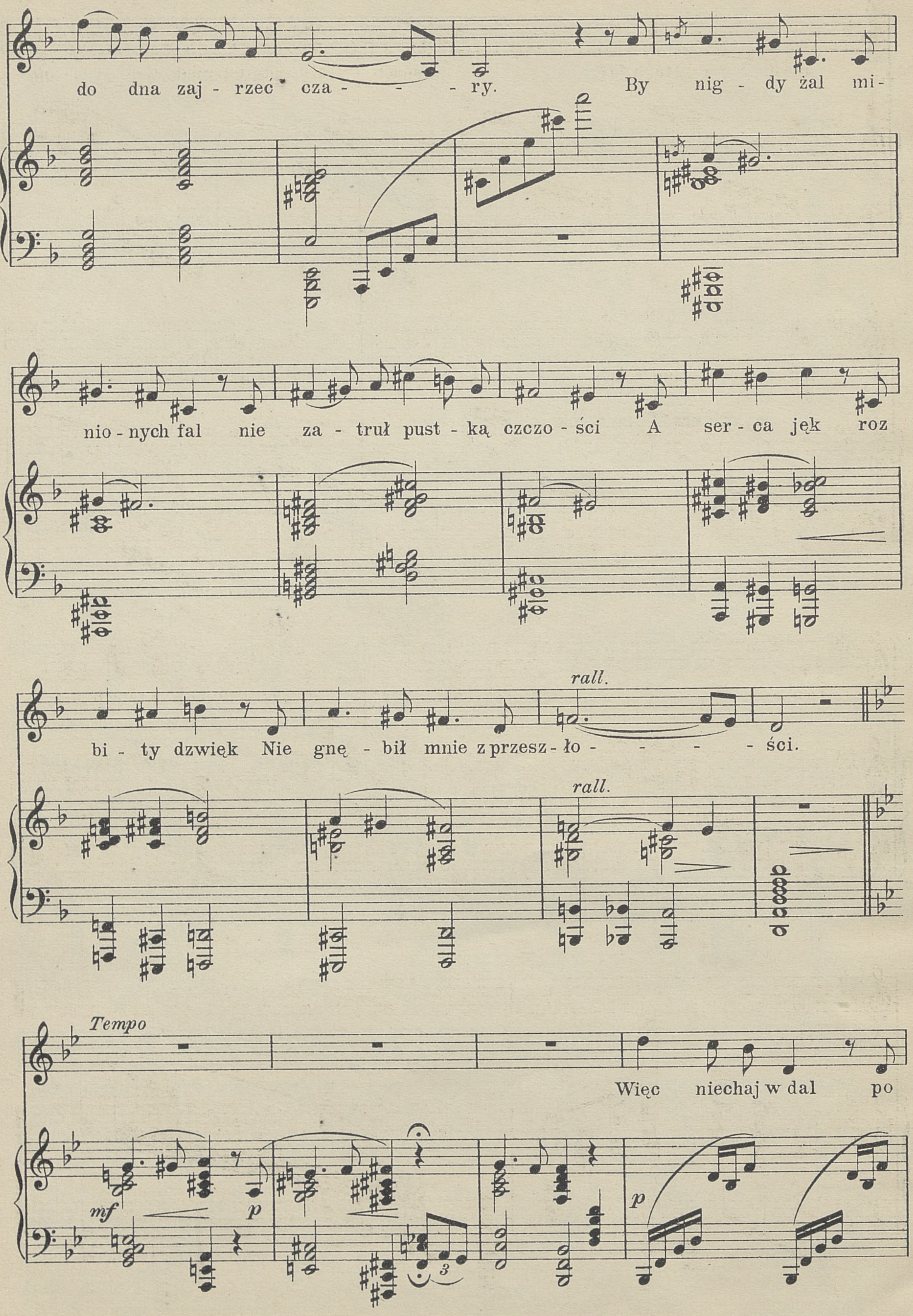
18. Milczenie trwa.

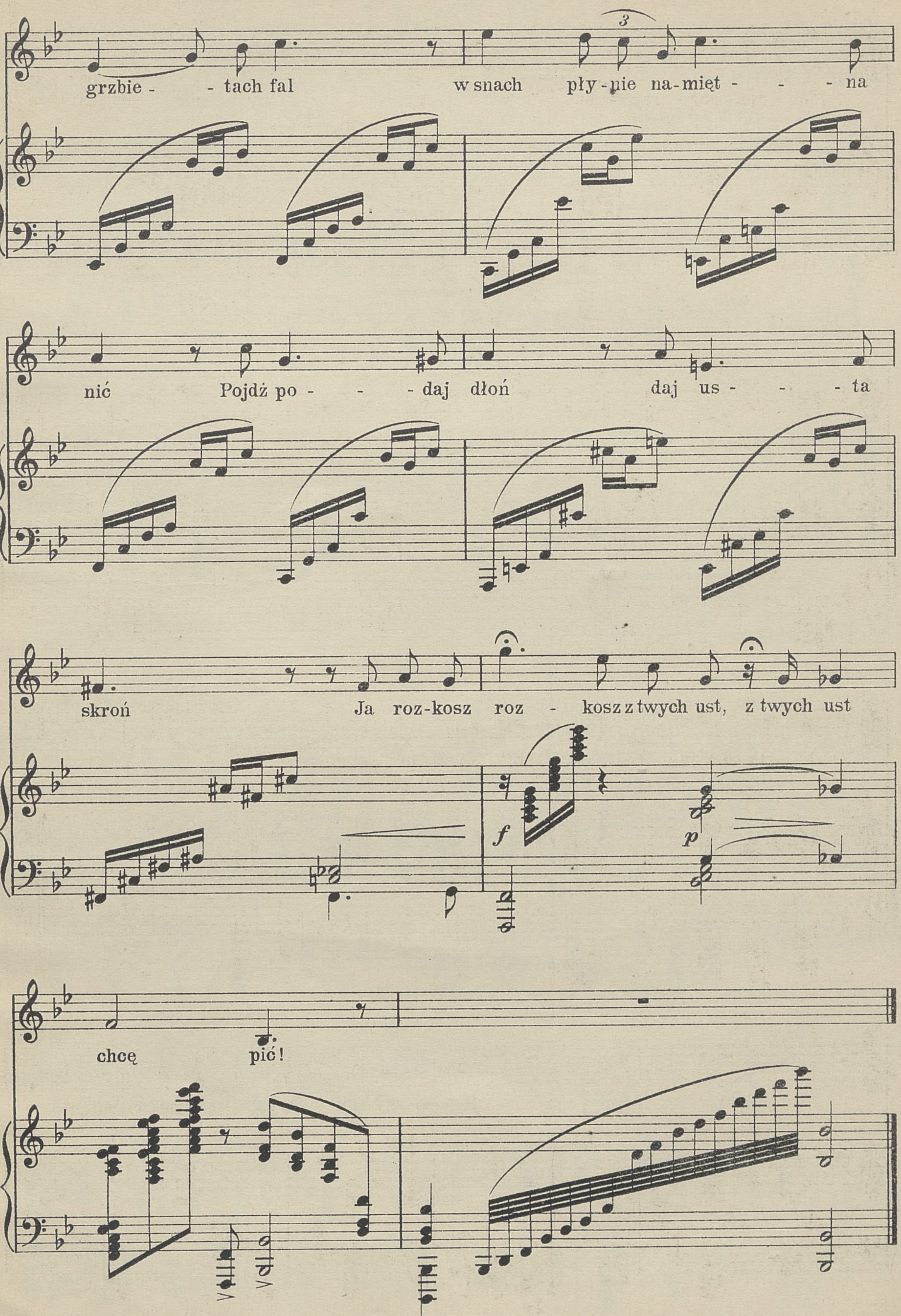
Słowa: J. T. Wydżgi.

J. T. Wydżgi, Op. 69.

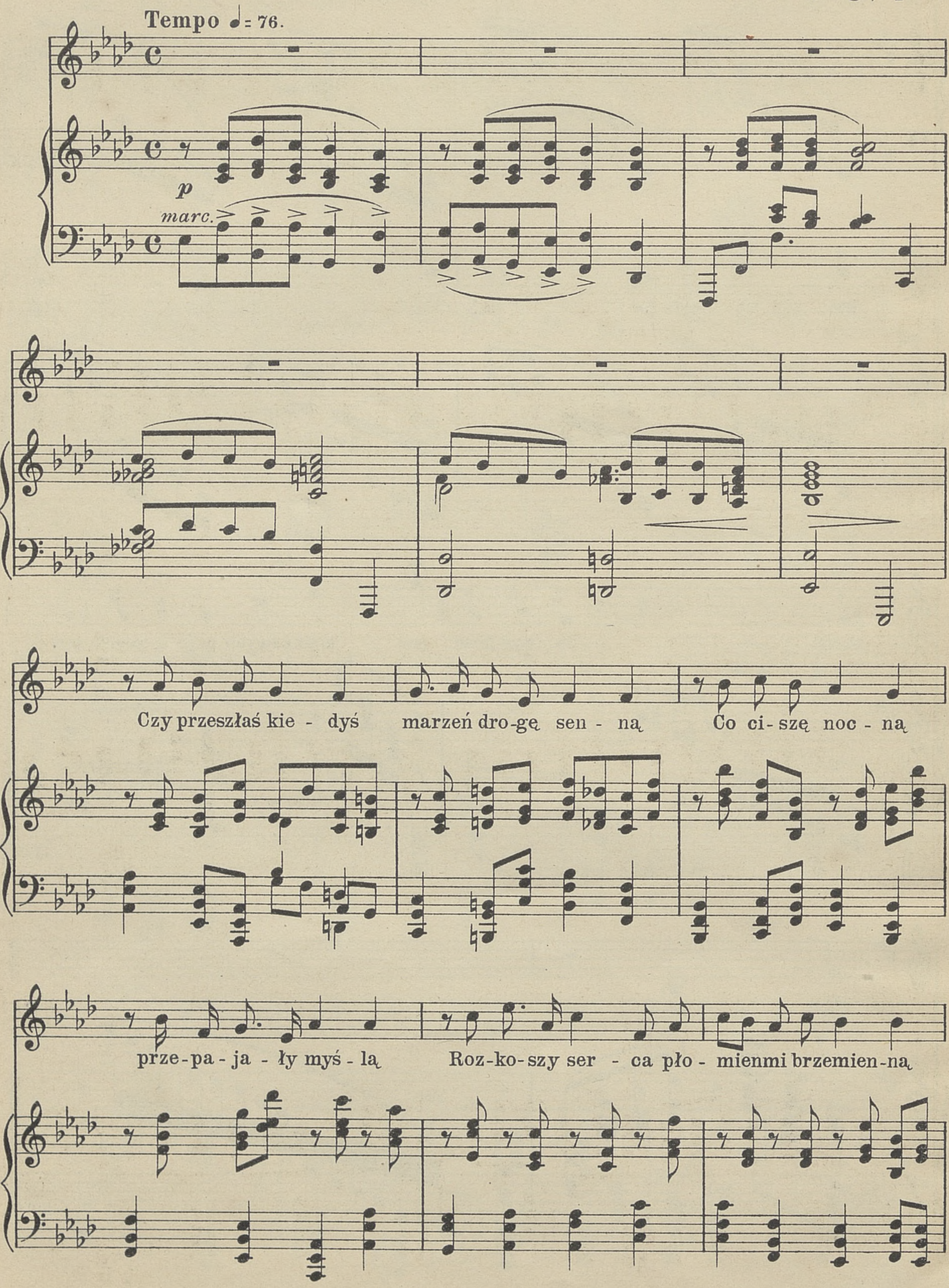

nio - nych głę - bin trze - - - ba, By szczęściem żyć Roz-
ko - szą śnić wraz z mieszkań - ca - mi nie - - - ba.
Być mo - że mróz za - mie - ni w gruz
gmach pe - łen snów i wia - ry, Lecz pó - ki drga na - dzie - i skra, chcę

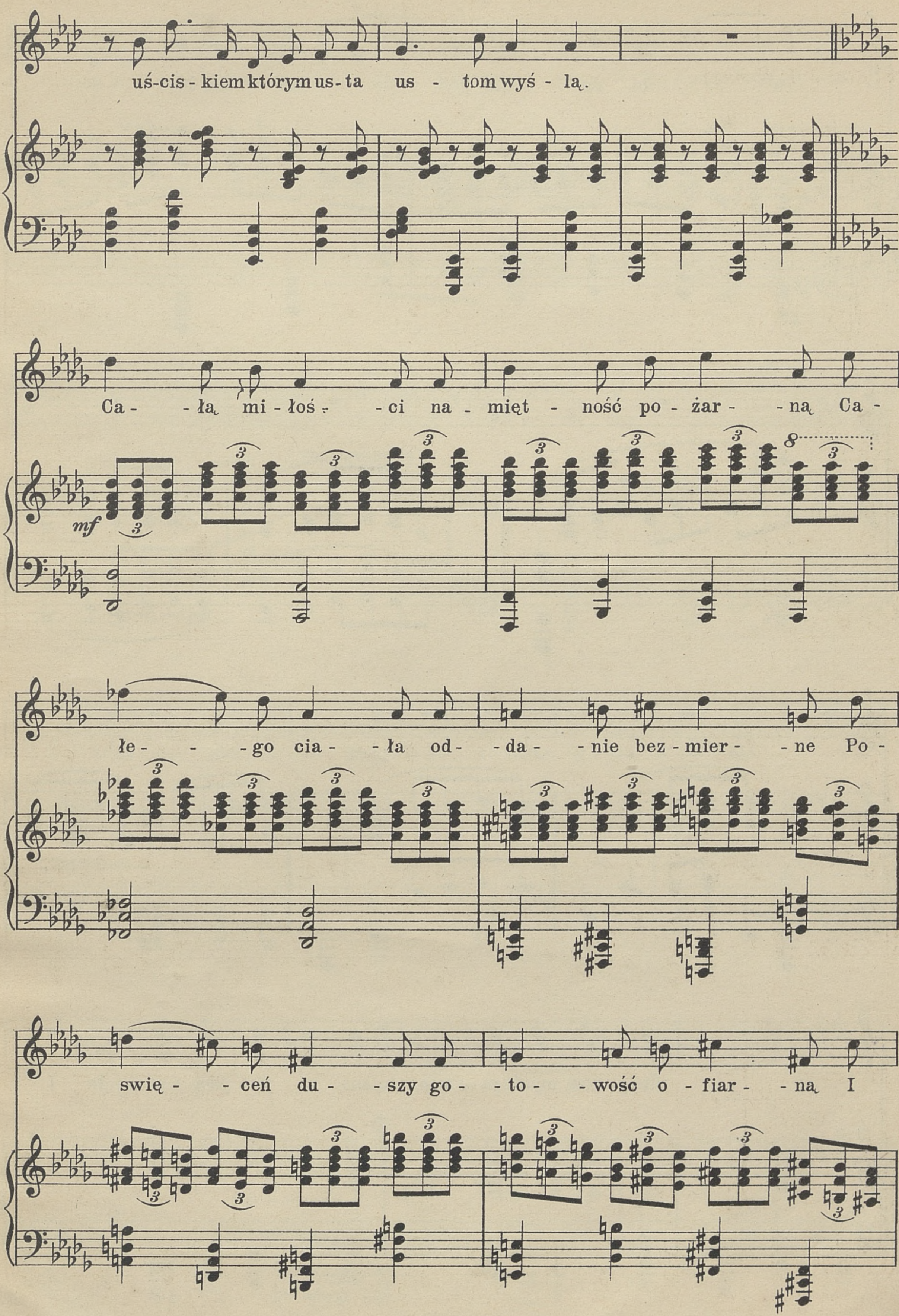

do dna zaj - rzeć cza - - - ry. By nig - dy żal mi-
nio - nych fal nie za - truł pust - ką czczo - ści A ser - ca jęk roz
rall.
bi - ty dzwięk Nie gnę - bił mnie z przesz - ło - - - - ści.
rall.
Tempo
Więc niechaj w dal po
mf
p
p

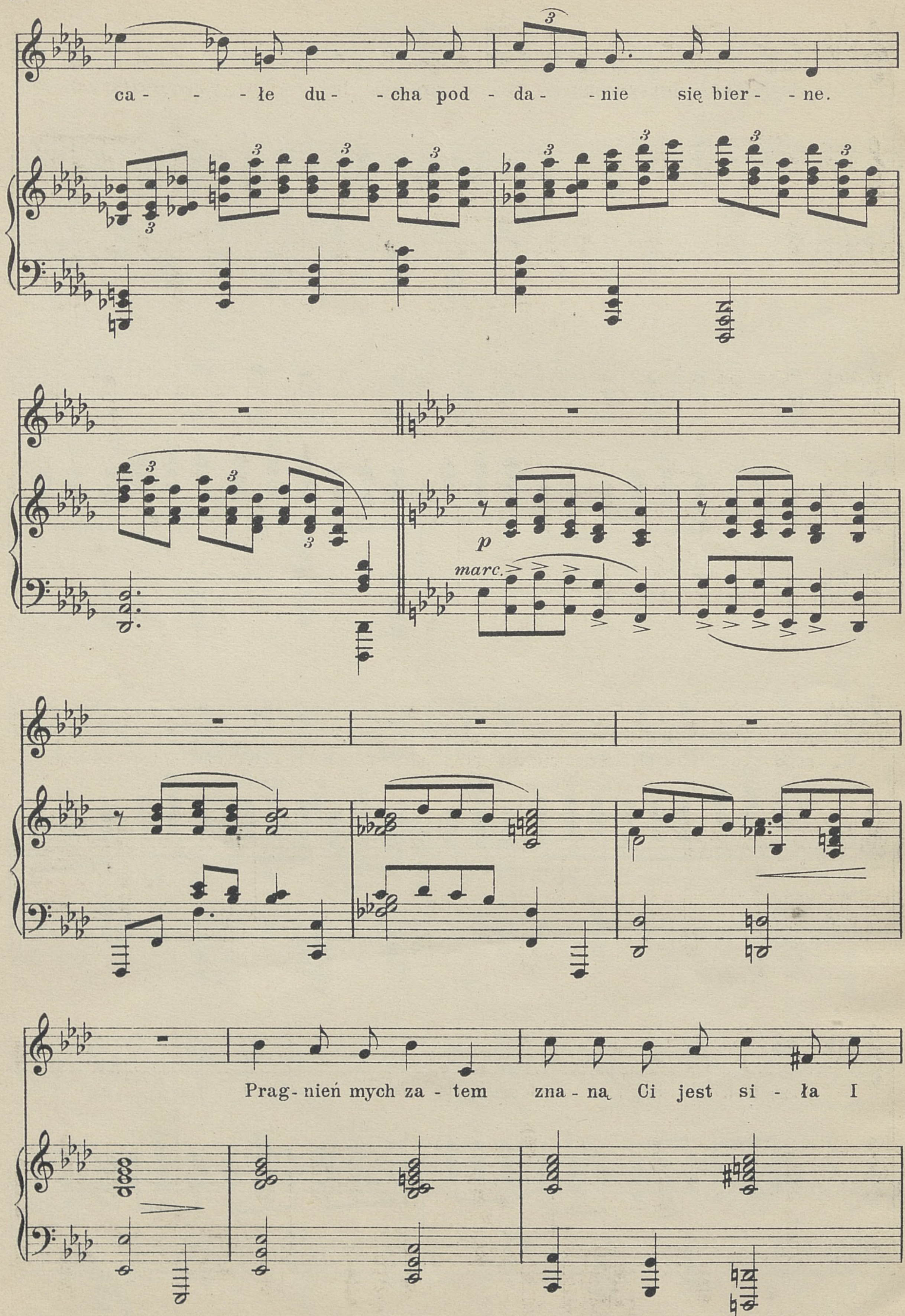

grzbie - - tach fal w snach pły - nie na - mięt - - - na
nić Pojdź po - - - daj dłoń daj us - - - ta
skroń Ja roz - kosz roz - kosz z twych ust, z twych ust
chcę pić!
f
p

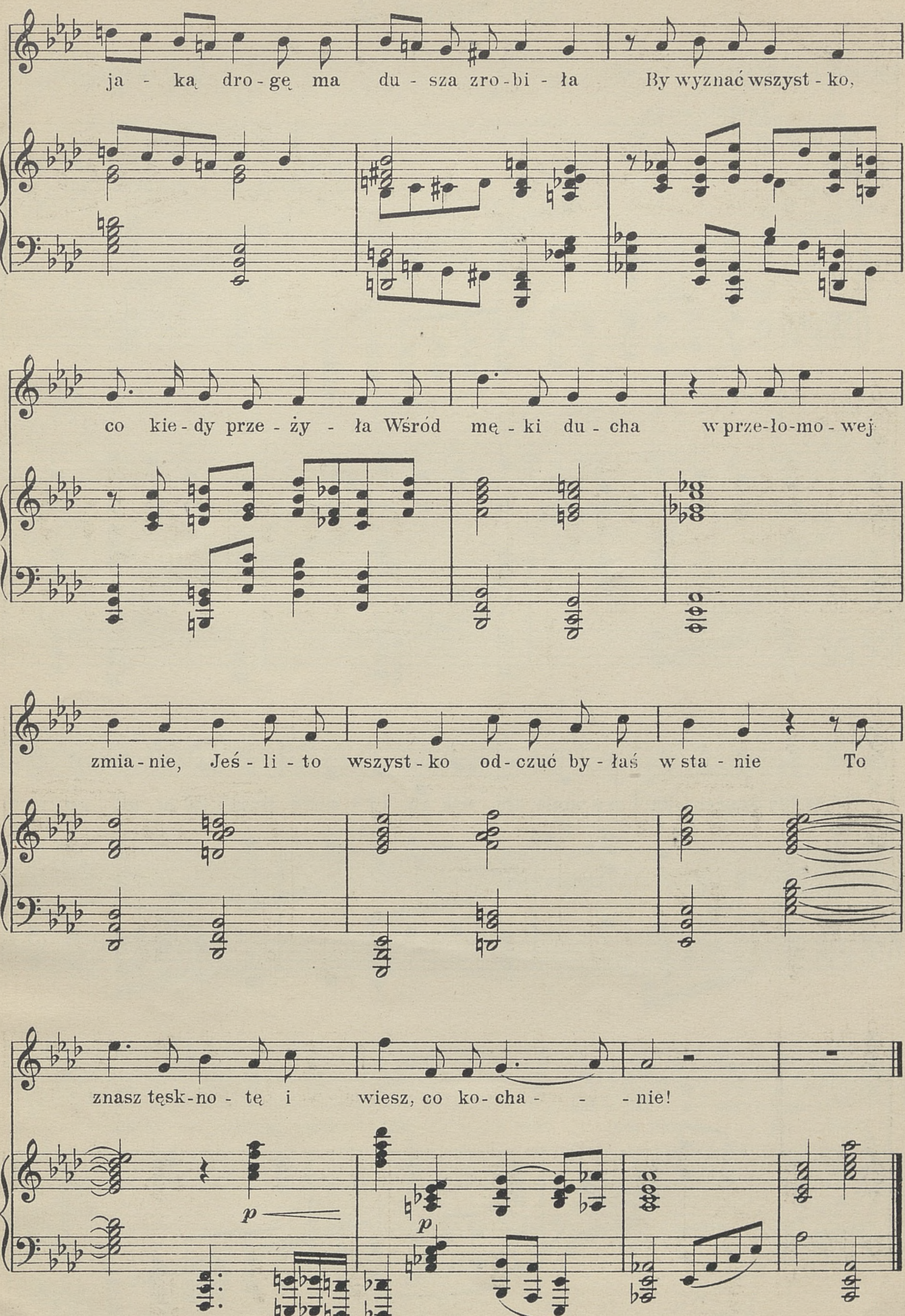
19. Sonet 1.

Słowa: J. T. Wydżgi. J. T. Wydżgi, Op. 70.

uś-cis - kiem którym us - ta us - tom wyś - lą.
mf
Ca - - łą mi - łoś - - ci na - mięt - - ność po - żar - - ną Ca -
łe - - - go cia - - ła od - - da - - nie bez - mier - - ne Po -
święcenie du - - szy go - - to - - wość o - fiar - - ną I

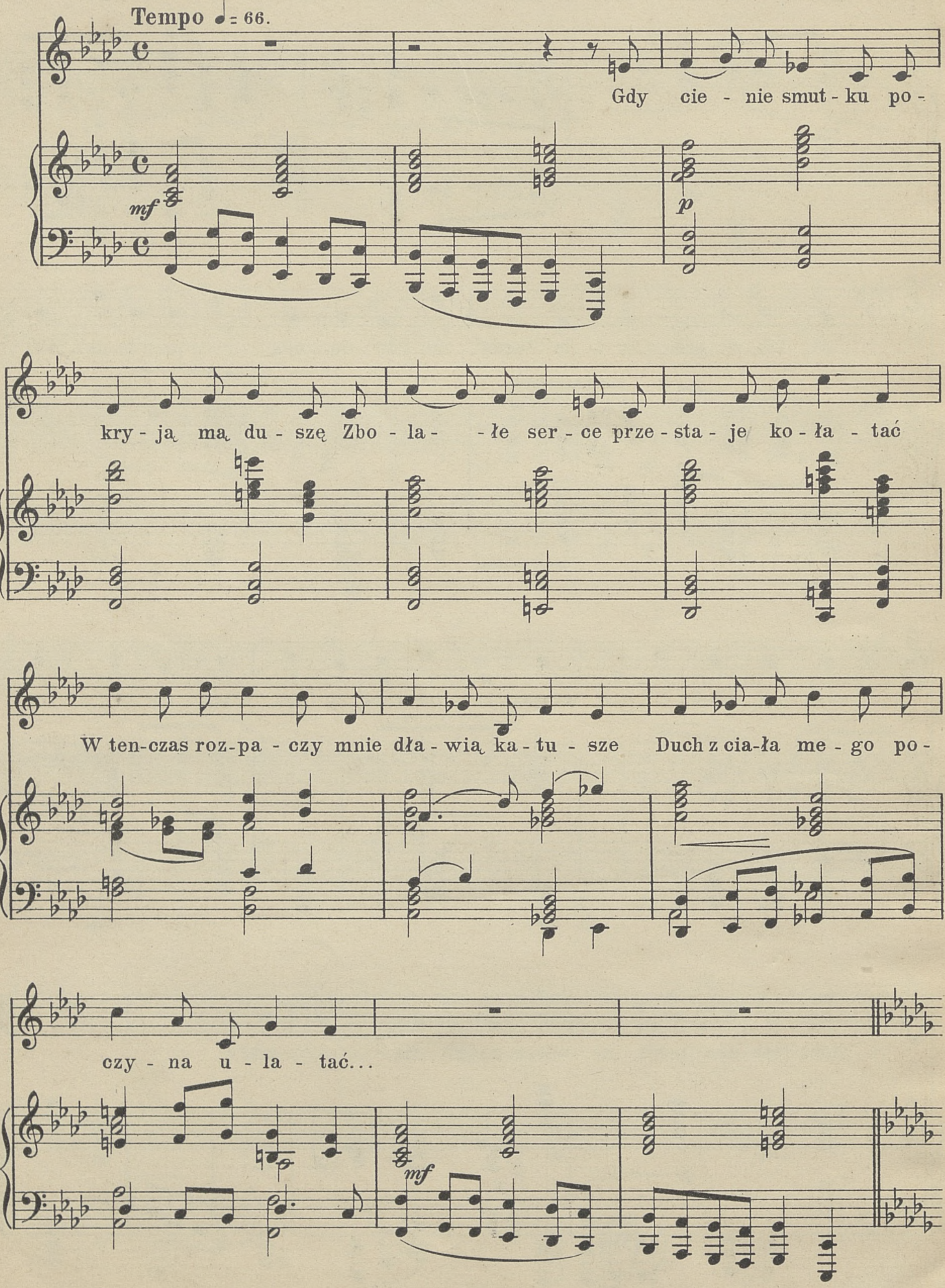

ca - - łe du - - cha pod - da - - nie się bier - - ne.
p
marc.
Prag- nień mych za - tem zna - ną Ci jest si - ła I
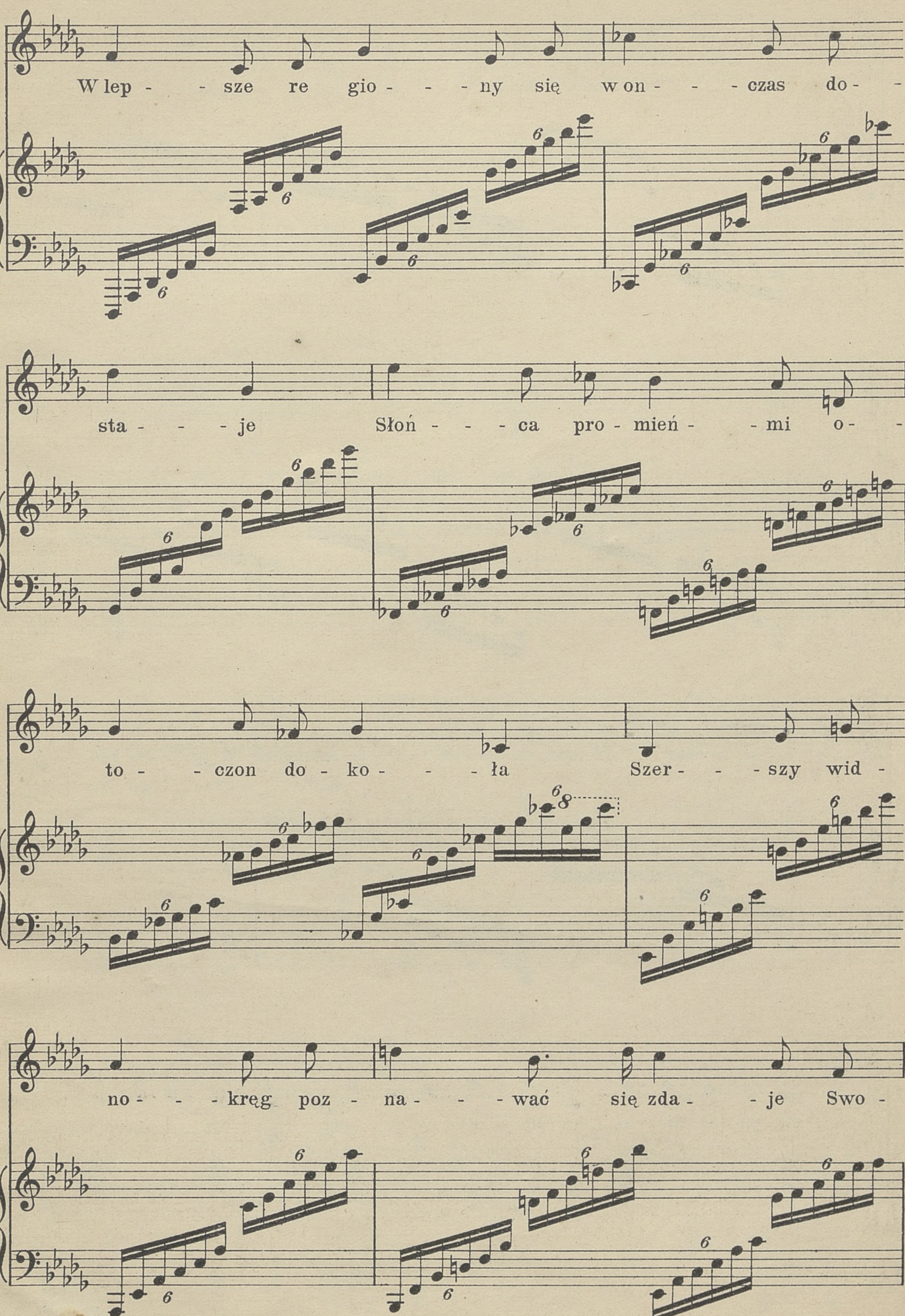

ja - ką dro - gę ma du - sza zro - bi - ła By wyznać wszyst - ko,
co kie - dy prze - ży - ła Wśród mę - ki du - cha w prze - ło - mo - wej
zmia - nie, Jeś - li - to wszyst - ko od - czuć by - łaś w sta - nie To
znasz tęsk - no - tę i wiesz, co ko - cha - - - nie!
p
p
3

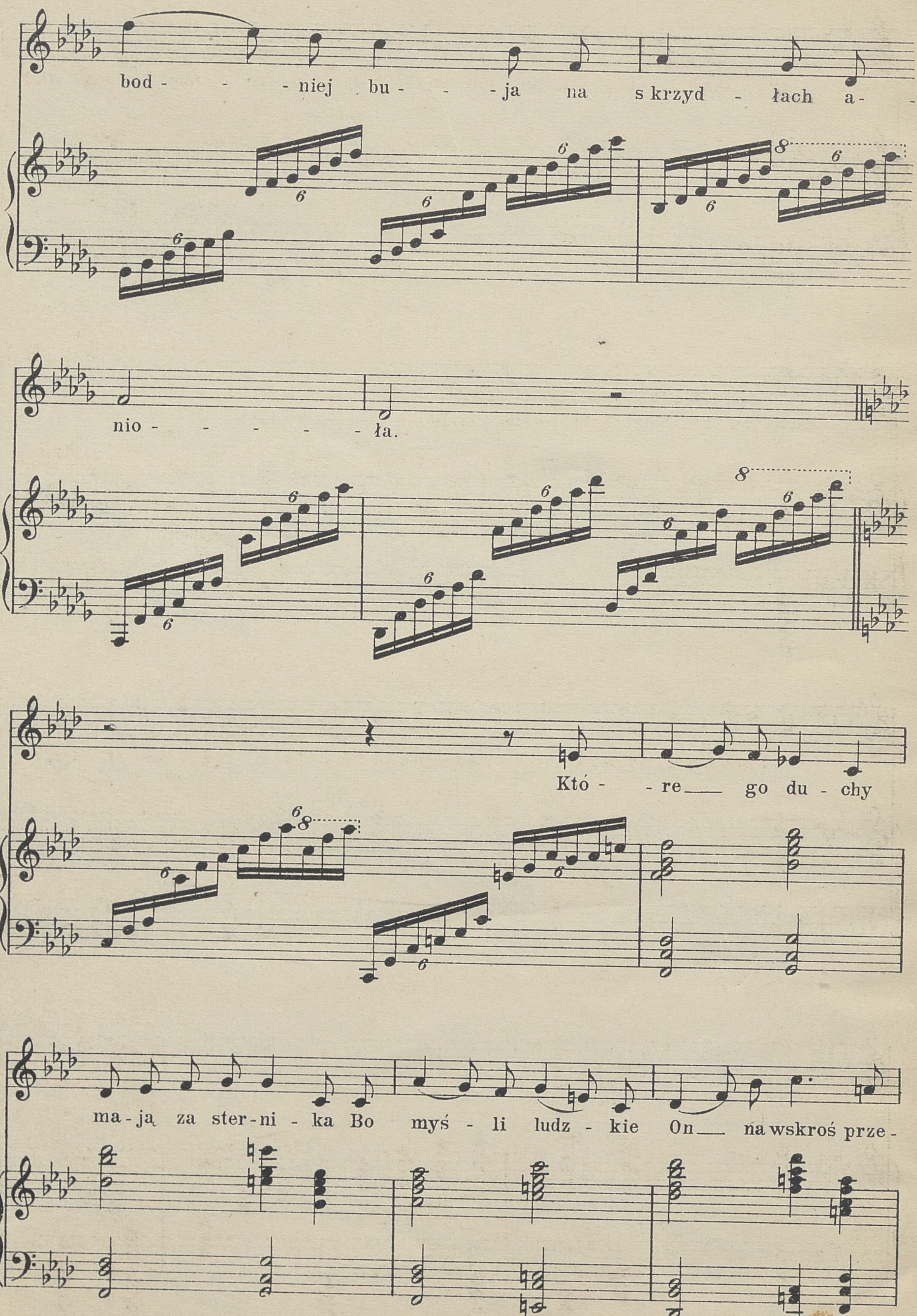
20. Sonet 2.
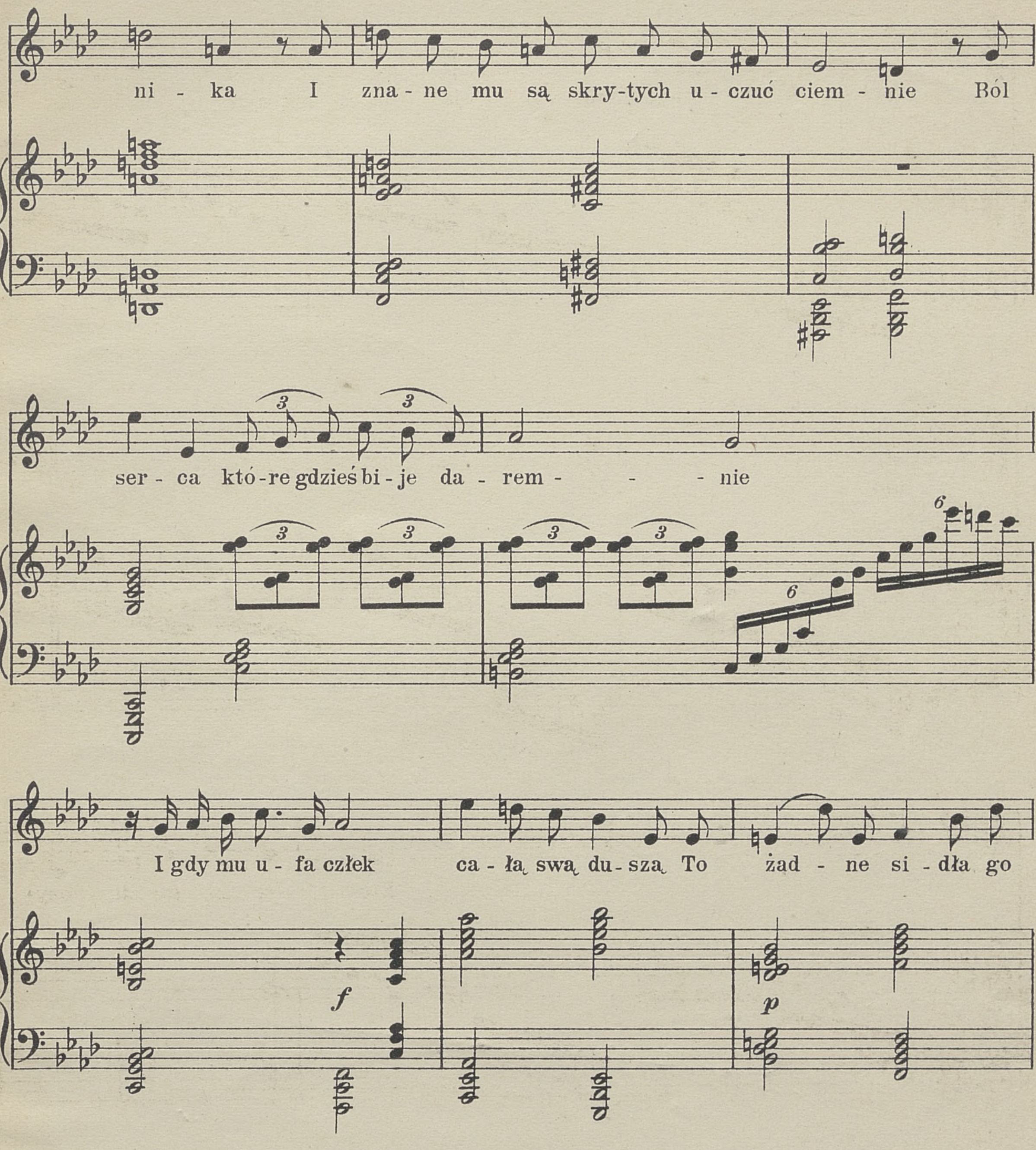
Słowa: J. T. Wydżgi.

J. T. Wydżgi, Op. 71.

W lep - - sze re gio - - - ny się w on - - - czas do - -
sta - - - je Słoń - - - ca pro - mień - - mi o - -
to - - czon do - ko - - - ła Szer - - - szy wid -
no - - - krąg poz - na - - - wać się zda - - je Swo -
6
6 8

bod - - - niej bu - - - ja na skrzyd - łach a - -
nio - - - - - ła.
Któ - re go du - chy
ma - ją za ster - ni - ka Bo myś - li ludz - kie On na wskroś prze -

F. M. Geidel w Lipsku.